

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/859 z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 1
- Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/860 z dnia 4 lutego 2016 r. określające w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których konieczne jest wyłączenie z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych 11
- ★ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2016/861 z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 528/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego oraz w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/862 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/863 z dnia 31 maja 2016 r. zmieniające załączniki VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do działania żrącego/drażniącego na skórę i poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy oraz toksyczności ostrej ⁽¹⁾ 27
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/864 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej triasulfuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 32
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/865 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2384 na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu nieznacznie zmienionych niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej, i poddające ten przywóz rejestracji 35
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/866 z dnia 31 maja 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 42
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/867 z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie zbierania danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego (EBC/2016/13) 44

DECYZJE

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/868 z dnia 18 maja 2016 r. zmieniająca decyzję EBC/2014/6 w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych dotyczących kredytów przez Europejski System Banków Centralnych (EBC/2016/14) 99

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/859

z dnia 4 marca 2016 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”), został podpisany w Luksemburgu w dniu 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2006 r.
- (2) Republika Chorwacji stała się państwem członkowskim Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r.
- (3) Na warunkach określonych w art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Republiki Chorwacji przystąpienie Republiki Chorwacji do Układu uzgadnia się w drodze protokołu do Układu, zawartego przez Radę, działającą w imieniu Unii i jednomyślnie w imieniu państw członkowskich, oraz Republikę Libańską.
- (4) W dniu 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Republiką Libańską. Negocjacje zakończyły się pomyślnie parafowaniem Protokołu dołączonego do niniejszej decyzji.
- (5) W art. 7 Protokołu przewidziano jego tymczasowe stosowanie do czasu jego wejścia w życie.
- (6) Należy podpisać Protokół, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie, i tymczasowo go stosować,

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zawarcia Protokołu.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Protokół stosuje się tymczasowo zgodnie z jego art. 7 do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2016 r.

W imieniu Rady
S.A.M. DIJKSMA
Przewodniczący

PROTOKÓŁ

do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”, oraz

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią Europejską”,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA LIBAŃSKA, zwana dalej „Libanem”,

z drugiej strony,

na potrzeby niniejszego Protokołu zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”), został podpisany w Luksemburgu w dniu 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2006 r.
- (2) Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej został podpisany w Brukseli w dniu 9 grudnia 2011 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2013 r.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Republiki Chorwacji przystąpienie tego państwa członkowskiego do Układu uzgadnia się w drodze zawarcia protokołu do Układu.
- (4) Zgodnie z art. 22 ust. 2 Układu przeprowadzono konsultacje w celu zapewnienia, aby zostały uwzględnione wzajemne interesy Unii Europejskiej i Libanu,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Chorwacji staje się niniejszym stroną Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, oraz odpowiednio uwzględnia i przyjmuje, tak samo jak pozostałe państwa członkowskie Unii, tekst Układu, a także wspólne deklaracje i deklaracje.

ROZDZIAŁ I

ZMIANY BRZMIENIA UKŁADU, W TYM JEGO ZAŁĄCZNIKÓW I PROTOKOŁÓW

Artykuł 2

Reguły pochodzenia

W protokole 4 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 ust. 4 dodaje się następujące wyrażenie: „Izdano naknadno”;
- 2) załącznik V otrzymuje brzmienie:

„1. ZAŁĄCZNIK V

DEKLARACJA NA FAKTURZE

Deklaracja na fakturze, której tekst znajduje się poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № ... ⁽¹⁾) декларира, че освен където е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera nº ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación expresa en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial... ⁽²⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti luba nr ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησησικής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardintų produktų eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės produktai.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy egyértelmű eltérő jelzés hiányában az áruk preferenciális ... ⁽²⁾ származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana Nru. ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ...oorsprong zijn ⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos abrangidos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo declaração expressa em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestei document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa N:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... ⁽²⁾ alkuperätuotteita.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

Wersja w języku arabskim

يصرح مصدر المنتجات التي تشملها هذه الوثيقة (التصريح الجمركي رقم ⁽¹⁾) بإستثناء ما ينص بوضوح على خلاف ذلك، بأن هذه المنتجات من منشأ تفضيلي من ⁽²⁾.

..... ⁽³⁾.

(Miejscowość i data)

..... ⁽⁴⁾.

(Podpis eksportera; oraz czytelnie nazwisko osoby podpisującej deklarację).”.

⁽¹⁾ Jeżeli deklaracja na fakturze jest sporządzona przez zatwierdzonego eksportera w rozumieniu art. 22 Protokołu, w tym miejscu należy umieścić numer upoważnienia zatwierdzonego eksportera. Jeżeli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, należy pominąć słowa w nawiasie lub pozostawić to miejsce niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 38 Protokołu, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, w którym sporządzana jest deklaracja, poprzez wpisanie symbolu »CM«.

⁽³⁾ Dane te można pominąć, jeżeli zawarte są w samym dokumencie.

⁽⁴⁾ Zob. art. 22 ust. 5 Protokołu. Jeżeli podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu powoduje również zwolnienie z obowiązku podania nazwiska podpisującego.”;

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 3

Tranzyt towarów

Postanowienia Układu można stosować do towarów wywożonych z Libanu do Chorwacji lub z Chorwacji do Libanu, które spełniają kryteria określone w protokole 4 do Układu oraz które w dniu przystąpienia Chorwacji znajdują się w drodze, są czasowo składowane bądź znajdują się w składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym na terytorium Libanu lub Chorwacji.

W takich przypadkach można zezwolić na preferencyjne traktowanie pod warunkiem przedłożenia organom celnym państwa przywozu, w terminie czterech miesięcy od daty przystąpienia Chorwacji, dowodu pochodzenia wystawionego z mocą wsteczną przez organy celne kraju wywozu.

ROZDZIAŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE I OGÓLNE

Artykuł 4

Liban zobowiązuje się nie wnosić żadnych roszczeń, wniosków lub skarg ani nie wprowadzać zmian i nie odwoływać żadnych koncesji na podstawie art. XXIV.6 i art. XXVIII GATT 1994 w związku z przedmiotowym rozszerzeniem Unii.

Artykuł 5

W odpowiednim czasie po parafowaniu niniejszego Protokołu Unia przekazuje państwom członkowskim oraz Libanowi chorwacką wersję językową Układu. Z zastrzeżeniem wejścia w życie niniejszego Protokołu wersja językowa, o której mowa w zdaniu pierwszym niniejszego artykułu, staje się na równi autentyczna co wersje Układu w językach: angielskim, arabskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

Artykuł 6

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Układu.

Artykuł 7

Niniejszy Protokół zostaje zatwierdzony przez Unię, przez Radę Unii Europejskiej w imieniu państw członkowskich oraz przez Liban, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu. Dokumenty zatwierdzające są składane w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym wszystkie Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

Do czasu jego wejścia w życie Protokół jest stosowany tymczasowo ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r.

Artykuł 8

Niniejszy Protokół sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми април през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de abril de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvacátého osmého dubna dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende april to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten April zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta aprillikuu kahekümne kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Απριλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twenty eighth day of April in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le vingt huit avril deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadeset osmog travnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto aprile duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divdesmit astotajā aprīlī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų balandžio dvidešimt aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év április havának huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmienja u ghoxrin jum ta' April fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, achtentwintig april tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego ósmego kwietnia roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de abril de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și opt aprilie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvadsiateho ôsmeho apríla dvetisícšestnásť.

V Bruslju, dne osemindvajsetega aprila leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde april år tjugohundrasexton.

أنجزت في بروكسل، في الثامن والعشرين من نيسان ألفين وستة عشر

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Ghall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna

عن الدول الأعضاء

Stefan de Geoghe

За Ливанската република
 Por la República Libanesa
 Za Libanonskou republiku
 For Den Libanesiske Republik
 Für die Libanesische Republik
 Liibanoni Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Λιβάνου
 For the Lebanese Republic
 Pour la République libanaise
 Za Libanonsku Republiku
 Per la Repubblica libanese
 Libānas Republikas vārdā –
 Libano Respublikos vardu
 A Libanoni Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika Libaniża
 Voor de Republiek Libanon
 W imieniu Republiki Libańskiej
 Pela República Libanesa
 Pentru Republica Libaneză
 Za Libanonskú republiku
 Za Libanonsko republiko
 Libanonin tasavallan puolesta
 För Republiken Libanon

عن الجمهورية اللبنانية

L. Made

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الاتحاد الأوروبي

Stefan de Geoghe

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/860

z dnia 4 lutego 2016 r.

określające w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których konieczne jest wyłączenie z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 44 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotne jest, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponowały wystarczającymi wytycznymi w celu zapewnienia właściwego i spójnego stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w całej Unii. Zasada, zgodnie z którą instrument umorzenia lub konwersji długu można stosować w odniesieniu do wszystkich zobowiązań, o ile nie są wyraźnie wyłączone na mocy art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, jest nadrzędna. Z tego względu żadnych zobowiązań nie należy uznawać za zawsze wyłączone z umorzenia lub konwersji długu, chyba że są one objęte zakresem wykazu zobowiązań wyraźnie wyłączonych na mocy tego przepisu. Co więcej, już na poziomie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i oceny możliwości jej przeprowadzenia celem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być zminimalizowanie wyłączeń z umorzenia lub konwersji długu, mając na względzie przestrzeganie zasady, zgodnie z którą akcjonariusze i wierzyciele pokryją koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (2) W myśl ogólnej zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji akcjonariusze i wierzyciele powinni pokryć straty wynikające z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego. Ponadto wierzyciele należący do tej samej kategorii powinni być traktowani w równy sposób. W tym kontekście należy wyraźnie określić uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do całkowitego lub częściowego wyłączenia określonych zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu i przeniesienia strat na pozostałych wierzycieli lub, w stosownych przypadkach, na fundusze na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym należy precyzyjnie określić okoliczności pozwalające na wyłączenie wierzycieli z umorzenia lub konwersji długu, a wszelkie odstępstwa od zasady równego traktowania wierzycieli tej samej kategorii (tak zwanej zasady *pari passu*) muszą być proporcjonalne, uzasadnione interesem publicznym i niedyskryminujące.
- (3) Ważne jest zapewnienie ram dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy korzystają one ze swoich uprawnień do wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu w wyjątkowych okolicznościach określonych w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, aby zapewnić większą przejrzystość danego scenariusza dotyczącego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niezbędny jest jednak pewien poziom elastyczności dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby mogły ocenić, czy wyłączenia są absolutnie niezbędne i proporcjonalne w poszczególnych przypadkach.
- (4) Decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu (lub innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) należy podejmować, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 31 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE. Podobnie wspomniane cele dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również wpływać na podejmowanie decyzji o zastosowaniu tego instrumentu, w tym na decyzję o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji długu w określonym przypadku.
- (5) Zgodnie z tymi zasadami możliwość wyłączenia lub częściowego wyłączenia określonych zobowiązań z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE należy ograniczyć do

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

minimum niezbędnego do osiągnięcia celów uzasadniających wyłączenie. W tym celu, w miarę możliwości, preferowanym wariantem jest częściowe wyłączenie zobowiązania przez ograniczenie zakresu jego umorzenia w przypadku, gdy jest to wystarczające do osiągnięcia celu, zamiast całkowitego wyłączenia zobowiązania z umorzenia lub konwersji długu.

- (6) Wyjątkowe wykorzystanie uprawnienia do całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań nie powinno wpływać na obowiązki organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji polegające na zapewnieniu możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup oraz zagwarantowaniu, aby posiadały one wystarczające fundusze do spełnienia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w celu pokrycia strat wynikających z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zapewnienia dokapitalizowania zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Co więcej, zgodnie z art. 45 ust. 6 lit c) dyrektywy 2014/59/UE właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą uwzględnić wszelkie możliwe wyłączenia przy zapewnianiu, aby instytucja posiadała wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania. W zakresie, w jakim wyłączenie określonych zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu mogłoby znacznie ograniczyć poziom tej zdolności dostępnej w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określając minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45 ust. 6 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, powinien uwzględnić prawdopodobne zapotrzebowanie na takie wyłączenia.
- (7) Biorąc pod uwagę wyjątkowy charakter możliwości wyłączenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, ocena organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być dobrze uzasadniona. W przypadku gdyby takie wyłączenia wiązały się z wykorzystaniem funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dostarczyć rzetelne wyjaśnienie dotyczące wyjątkowych okoliczności prowadzących do wyłączenia. Wyjaśnienie takie jest niezbędne, aby Komisja była w stanie wykonać swoje uprawnienia na mocy art. 44 ust. 12 dyrektywy 2014/59/UE, zgodnie z którymi w ciągu 24 godzin od powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o decyzji o wyłączeniu określonych zobowiązań Komisja musi podjąć decyzję, czy należy zakazać proponowanego wyłączenia, czy też nakazać dokonanie w nim zmian. Wyjaśnienie przedstawione Komisji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być proporcjonalne oraz powinno uwzględniać konieczność niezwłocznego działania uzasadnioną okolicznościami danego przypadku.
- (8) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązania wliczone do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zasadniczo zawsze powinny być umarzone i konwertowane w zakresie niezbędnym do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji, w zakresie, w jakim organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnie przewidziały na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że zobowiązania te przyczynią się w wiarygodny i wykonalny sposób do pokrycia strat i dokapitalizowania. W wyjątkowych przypadkach, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi skorzystać z wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, którego nie rozważono na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w przypadku gdy takie wyłączenia będą wiązały się z wykorzystaniem funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien wyjaśnić, jakie wyjątkowe okoliczności uzasadniają wyłączenie, a także powinien wskazać przyczyny, dla których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mógł przewidzieć tych wyjątkowych okoliczności na etapie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymóg wyjaśnienia tych czynników należy stosować proporcjonalnie i odpowiednio w odniesieniu do konieczności podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie.
- (9) Możliwość wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE powinna być realizowana z pełnym poszanowaniem przepisów ogólnych prawa Unii, a w szczególności nie powinna wpływać na zabezpieczenia chroniące pozostałych wierzycieli, mianowicie na zasadę, że żaden wierzyciel nie powinien ponosić strat większych niż te, które poniósłby, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego (zasada nie pogarszania sytuacji wierzyciela). Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny pamiętać o konieczności przestrzegania tych zabezpieczeń oraz o ryzyku związanym z odszkodowaniem dla wierzycieli w związku z naruszeniem tych zabezpieczeń przy dokonywaniu wyłączeń na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz podczas opracowywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fakt, że sądy mogą poddać kontroli decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wyłączeniu zobowiązania, nie powinien jednak stanowić wyłącznej podstawy do dalszego wyłączenia. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla należytego uwzględnienia wcześniejszych orzeczeń sądu związanych z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli są one istotne dla danego przypadku.
- (10) Ogólna zdolność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do dokonywania wyłączeń jest ograniczona faktem, że straty, które nie są w pełni pokryte przez wierzycieli z powodu wyłączeń, mogą zostać pokryte w ramach mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie w przypadku, gdy wkład akcjonariuszy i wierzycieli jest równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań instytucji, w tym funduszy własnych.

- (11) Wyłączenia należy rozważać oddzielnie w każdym przypadku, analizując istotne względy pod kątem każdego z potencjalnych powodów wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, a nie odrębnie rozważać specyfikę instytucji, których dotyczy wyłączenie. Podejście to powinno zapewnić spójne uwzględnienie wyjątkowych okoliczności i uniknięcie niepotrzebnych zakłóceń konkurencji. W stosownych przypadkach należy uwzględnić cechy charakterystyczne instytucji (takie jak wielkość, powiązania lub złożoność struktury), aby ocenić, czy wystąpiły okoliczności uzasadniające wyłączenie zobowiązania z umorzenia lub konwersji długu. Wspomniane cechy charakterystyczne nie powinny jednak automatycznie uzasadniać wyłączeń zobowiązań takiej instytucji z umorzenia lub konwersji długu.
- (12) Niektóre czynniki ogólne, takie jak warunki rynkowe, okoliczności upadłości lub poziom strat poniesionych przez instytucję, mogą wpłynąć na prawdopodobieństwo wystąpienia wyjątkowych okoliczności, jak określono w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Tego rodzaju czynniki ogólne nie powinny jednak stanowić dodatkowych niezależnych podstaw do wyłączeń oprócz tych wymienionych w art. 44 ust. 3 lit. a)–d) dyrektywy 2014/59/UE.
- (13) Rozważając, czy wystąpiła co najmniej jedna okoliczność uzasadniająca wyłączenie z umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uwzględnić czas, po upływie którego nie będzie można już zaradzić zbliżającej się upadłości instytucji w sposób uporządkowany. Oczekuje się, że jeżeli opracowano plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i określono minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej instytucji oraz usunięto przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucja powinna posiadać niezbędną zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być bowiem zgodny z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając okoliczności danej sprawy, oceni, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (14) W okresie gdy plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych nie zostały jeszcze przyjęte oraz w przypadku ograniczonego czasu na podjęcie decyzji o szczegółowym wdrożeniu strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bardziej prawdopodobne jest, że wystąpią sytuacje, w których nie będzie możliwe zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu do wszystkich kwalifikowalnych zobowiązań w rozsądnym terminie. Określenie tego, co stanowi „rozsądny termin”, powinno być powiązane z szybkością i pewnością, które są wymagane w celu sfinalizowania umorzenia lub konwersji długu w określonym terminie, tak aby skutecznie ustabilizować przedsięwzięcie. Jeżeli wykonanie wszystkich zadań niezbędnych do umorzenia lub konwersji określonych zobowiązań nie jest możliwe w takim terminie, należy uznać, że ich umorzenie lub konwersja nie są możliwe „w rozsądnym terminie”. Decyzję o tym, kiedy „trudne” oznacza „niemożliwe”, należy podjąć w oparciu o kryteria określające „rozsądny termin”.
- (15) Zasadniczo zobowiązania regulowane prawem państwa trzeciego podlegają umorzeniu lub konwersji w takim stopniu, że nie są wyłączone na podstawie art. 44 ust. 2. Mechanizm przewidziany w art. 55 ma na celu zwiększenie prawdopodobieństwa umorzenia lub konwersji takich zobowiązań w rozsądnym terminie. Co ważne, w art. 67 dyrektywy 2014/59/UE uprawnia się organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zażądania, aby zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności umorzenia lub konwersji zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego. Jednakże wobec faktu, że takie zobowiązania nie są regulowane prawem UE, pozostaje szczątkowe ryzyko, że w wyjątkowych przypadkach, mimo największych starań ze strony organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wykonania uprawnienia na podstawie art. 67, mogą pojawić się problemy z możliwością umorzenia lub konwersji takich zobowiązań w rozsądnym terminie.
- (16) Praktyczna przeszkoda w umorzeniu lub konwersji określonych zobowiązań może obejmować fakt, że kwota zobowiązania nie jest określona lub jest trudna do określenia w momencie, w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje instrument umorzenia lub konwersji długu. Może się tak stać w przypadku zabezpieczonych zobowiązań przekraczających wartość odpowiedniego zabezpieczenia lub w przypadku zobowiązań uzależnionych od niepewnych zdarzeń w przyszłości, takich jak pozycje pozabilansowe lub niewykorzystane zobowiązania. Przeszkody takie można pokonać za pomocą odpowiedniej wyceny, takiej jak umorzenie zobowiązań i określenie wartości przez szacowanie, zastosowanie odpowiedniej metodyki wyceny lub zastosowanie „wirtualnego” wskaźnika procentowej redukcji wartości.
- (17) Chociaż prawdą jest, że w niektórych przypadkach może również okazać się, że instrumenty pochodne są trudne do umorzenia lub konwersji, w art. 49 dyrektywy 2014/59/UE wyraźnie określono, w jaki sposób należy dokonywać umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, mianowicie przez zamknięcie. Fakt, że w krótkim okresie może być trudno określić kwotę kompensowaną w wyniku zamknięcia, nie powinien powodować automatycznego wyłączenia, ponieważ kwestię tę można również rozwiązać za pomocą odpowiedniej metodyki wyceny określonej przez Komisję w art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, w szczególności na etapie wyceny wstępnej. W tym kontekście instytucje powinny być zobowiązane do

wykazania swojej zdolności do przekazania informacji niezbędnych do przeprowadzenia wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewnić, aby instytucje były w stanie przedstawić wymagane aktualne informacje w terminie w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przede wszystkim aby pomóc w przeprowadzeniu wiarygodnej wyceny przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i w jej trakcie zgodnie z art. 36 dyrektywy 2014/59/UE. Ponadto według wytycznych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny rozważyć zobowiązanie instytucji do zbycia aktywów, które znacząco utrudnią przeprowadzenie wyceny.

- (18) W art. 2 dyrektywy 2014/59/UE zdefiniowano pojęcia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego, aby określić w bardziej szczegółowy sposób okoliczności, w których określone działania, usługi i operacje mogą wchodzić w zakres definicji funkcji krytycznej lub głównej linii biznesowej. W tym względzie rentowność linii biznesowej sama w sobie nie stanowi wystarczającego powodu do wyłączenia zobowiązań związanych z tą linią biznesową z umorzenia lub konwersji długu. Wyłączenie może być jednak uzasadnione, jeżeli utrzymanie głównej linii biznesowej ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym utrzymania funkcji krytycznych, w przypadku gdy służy temu również kontynuacja kluczowych operacji, usług i transakcji.
- (19) Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych wyłącznie wówczas, gdy zarządzanie ryzykiem (zabezpieczenie) jest uznane do celów ostrożnościowych i jest konieczne do utrzymania działań związanych z funkcjami krytycznymi, w związku z czym w przypadku likwidacji zabezpieczenia ciągłość funkcji krytycznej byłaby poważnie zagrożona.
- (20) Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych wyłącznie wówczas, gdy w przypadku likwidacji środka zarządzania ryzykiem zastąpienie go na rozsądnych warunkach w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe np. z powodu spreadów lub niepewności wyceny.
- (21) Zapobieganie efektowi domina w celu uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego stanowi dodatkowy cel w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który może uzasadniać wyłączenie z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu. W każdym razie wyłączenie na tej podstawie powinno mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy jest ono absolutnie niezbędne i proporcjonalne, ale również w przypadku gdy efekt domina jest tak poważny, że byłby szeroko rozprzestrzeniony i poważnie zakłócałby funkcjonowanie rynków finansowych w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii.
- (22) Pewne ryzyko wystąpienia jakiegoś efektu domina może być nieodłącznie związane ze stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. Decyzja ustawodawcza o ujęciu instrumentu umorzenia lub konwersji długu w dyrektywie 2014/59/UE jako kluczowego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z zasadą, zgodnie z którą wierzyciele i akcjonariusze powinni ponosić straty, oznacza, że nieodłączne ryzyko wystąpienia efektu domina, z jakim może się wiązać umorzenie lub konwersja długu, nie może być automatycznie uważane za powód do wyłączenia zobowiązań. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić dokładną ocenę tych podstaw oraz powinny wyjaśnić wyłączenie zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie większego prawdopodobieństwa spowodowania przez nie szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina takiego rodzaju, jak opisany w art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, niż w przypadku niewyłączonych zobowiązań. W tym celu organy te powinny oprzeć swoją ocenę na odpowiednich metodach obejmujących analizę ilościową w celu określenia ryzyka i dotkliwości szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina oraz poważnych zakłóceń gospodarki państwa członkowskiego lub Unii.
- (23) Na konieczność wyłączenia na podstawie ryzyka szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina mogą wpływać warunki rynkowe panujące w momencie umorzenia lub konwersji długu, w szczególności jeżeli upadłość przedsiębiorstwa następuje w momencie, gdy system finansowy znajduje się w bardzo trudnej sytuacji lub zmaga się brakiem zaufania. Ryzyko, że zastosowanie instrumentów i uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni niekorzystny wpływ na stabilność finansową i zaufanie rynku, należy uwzględnić w ocenie możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z wymogiem zawartym w sekcji C pkt 26 załącznika do dyrektywy 2014/59/UE. W związku z tym oczekuje się, że wyłączając zobowiązanie z umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3 wspomnianej dyrektywy na podstawie ryzyka szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśni, dlaczego przeszkody w umorzeniu lub konwersji długu nie zostały ograniczone w trakcie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli wyłączenia te równają się przeszkodzie w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien również ocenić, czy efekt domina jest wynikiem zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do przedmiotowych zobowiązań bądź znacznie wzmacnia się w wyniku zastosowania tego instrumentu, czy też w praktyce wynika z upadłości instytucji jako takiej.

- (24) Ryzyko szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina może być bezpośrednie, jeżeli bezpośrednie straty, które mają ponieść kontrahenci instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, prowadzą do niewywiązania się takich kontrahentów ze swoich zobowiązań lub do wystąpienia poważnych problemów z wypłacalnością takich kontrahentów, a co za tym idzie także ich kontrahentów. Prawdopodobieństwo upadłości jednej instytucji lub większej liczby instytucji finansowych będących na progu upadłości lub znajdujących się w trudnej sytuacji wynikające bezpośrednio z umorzenia lub konwersji długu nie powinno prowadzić automatycznie do wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu. Decyzje o wyłączeniu należy podejmować proporcjonalnie do ryzyka systemowego, które może wywołać bezpośredni efekt domina.
- (25) Ryzyko szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina może być również pośrednie, np. spowodowane utratą zaufania określonych uczestników rynku, takich jak deponenci, lub wpływem cen aktywów. Ważnym kanałem bezpośredniego efektu domina może być utrata zaufania na rynkach finansowania (detalicznym i hurtowym) – zmniejszenie dostaw, wyższe wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego ogółem lub dla instytucji o podobnych cechach charakterystycznych do instytucji będącej na progu upadłości lub gwałtowne wyprzedaże aktywów przez instytucje zmagające się z brakiem płynności.
- (26) Podczas umarzania lub konwersji określonych zobowiązań może wystąpić obniżenie wartości, w przypadku gdy zobowiązania te stanowią część rentownej linii biznesowej, która w przeciwnym razie przyniosłaby bankowi znaczną wartość dodaną, jak w przypadku sprzedaży na rzecz nabywcy z sektora prywatnego. Aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, utrzymana wartość musiałaby być wystarczająca, aby (potencjalnie) poprawić sytuację wierzycieli nieobjętych wyłączeniem w porównaniu z ich sytuacją, gdyby przedmiotowe zobowiązania nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli korzyść wynikająca z wyłączenia dla pozostałych wierzycieli przeważałaby nad ich wkładem na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania w przypadku braku wyłączenia. Mogłoby to mieć miejsce np. w przypadku, gdyby możliwe było jasne określenie utrzymanej wartości za pomocą powiązanego wzrostu należności zapłaconej przez nabywcę z sektora prywatnego.
- (27) W kontekście oceny potencjalnych korzyści pod względem utrzymania wartości wyłączenia z umorzenia lub konwersji długu w art. 36 ust. 16 i art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE odpowiednio uprawnia się Komisję do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyceny instrumentów pochodnych. W zależności od stosowanej metody dodatkowe straty mogą wynikać z zamknięcia instrumentów pochodnych i mogą przewyższyć potencjał umorzenia lub konwersji powiązanego zobowiązania, powodując dalsze straty, które mogą zwiększyć obciążenie związane z umorzeniem lub konwersją długu dla pozostałych wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Dodatkowe straty mogą wynikać z kosztów wymiany poniesionych przez kontrahenta lub z kosztów poniesionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu przywrócenia otwartych zabezpieczeń, które nie znajdują odzwierciedlenia w wartości instrumentów pochodnych dla kontynuowania działalności. W takich okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ocenić, czy takie ograniczenie wartości oznaczałoby, że straty poniesione przez wierzycieli nieobjętych wyłączeniem byłyby wyższe, niż gdyby przedmiotowe zobowiązanie zostało wyłączone z umorzenia lub konwersji długu. Czysto spekulacyjne oczekiwania dotyczące potencjalnego wzrostu wartości nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające w bardziej szczegółowy sposób wyjątkowe okoliczności przewidziane w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, w których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia są stosowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w zakresie jej zadań i uprawnień na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–e) dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się również następujące definicje:

- 1) „bezpośredni efekt domina” oznacza sytuację, w której bezpośrednie straty kontrahentów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wynikające z umorzenia zobowiązań instytucji prowadzą do niewykonania lub prawdopodobnego niewykonania zobowiązań przez tych kontrahentów w najbliższej przyszłości;
- 2) „pośredni efekt domina” oznacza sytuację, w której umorzenie lub konwersja zobowiązań instytucji powoduje negatywną reakcję uczestników rynku prowadzącą do poważnego zakłócenia systemu finansowego, które może wyrządzić szkody w gospodarce realnej.

Artykuł 4

Przepisy wspólne

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyłączają zobowiązania ani kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, chyba że zobowiązania takie znajdują się w wykazie zawartym w art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.
2. Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE opiera się na analizie każdego przypadku instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i nie jest podejmowana automatycznie.
3. Rozważając zastosowanie wyłączeń na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE i przed całkowitym wyłączeniem zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa najpierw możliwość częściowego wyłączenia takiego zobowiązania przez ograniczenie zakresu jego umorzenia w każdym przypadku, gdy jest to możliwe.
4. Ustalając, czy zobowiązanie należy wyłączyć na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy warunki zawarte w tym ustępie są spełnione w momencie zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu wobec instytucji. Ocena taka pozostaje bez uszczerbku dla spoczywającego na organie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązku stosowania się do planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak określono w art. 87 dyrektywy 2014/59/UE.
5. Decyzja o wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE opiera się na co najmniej jednym z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opisanych w art. 31 ust. 2 tej dyrektywy.
6. Decyzja o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, która wskazywałaby na skorzystanie z funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, musi być należycie uzasadniona, biorąc pod uwagę konieczność niezwłocznego działania uzasadnioną okolicznościami danego przypadku.
7. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmie, że zobowiązanie lub kategoria zobowiązań w sposób wiarygodny i wykonalny przyczyniałyby się do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz że te zobowiązania nie spełniałyby wymogów wyłączenia na podstawie art. 44 ust. 3, taki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia każdy z poniższych elementów, jeżeli następnie podejmie decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3, która wiązałaby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
 - a) wyjątkowe okoliczności, które różnią się od okoliczności panujących w momencie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym sensie, że odnośne zobowiązania wymagają wyłączenia z umorzenia lub konwersji długu w momencie podejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) z jakiego powodu w trakcie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie można było przewidzieć konieczności wyłączenia i w szczególności wyjątkowych okoliczności prowadzących do powstania takiej konieczności;
 - c) jeżeli konieczność wyłączenia przewidziano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w jaki sposób organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zniwelował tę konieczność, tak aby uniknąć sytuacji, w której stanie się ona przeszkodą w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Podejmując decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli wyłączenie wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) z jakiego powodu nie można było zniwelować konieczności wyłączenia przez zastosowanie odpowiedniej metody wyceny na podstawie art. 36 dyrektywy 2014/59/UE.

9. Podejmując decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania lub kategorii zobowiązań w celu utrzymania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych na podstawie art. 44 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli wyłączenie wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 7 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) z jakiego powodu zobowiązania podlegające wyłączeniu mają większe znaczenie dla ciągłości wyraźnie określonych funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych niż zobowiązania, które nie są objęte wyłączeniem.

10. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącza lub częściowo wyłącza zobowiązanie lub kategorię zobowiązań w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE i jeżeli wyłączenie to wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również:

- a) w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 8 niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) przyczyny, dla których w przypadku wyłączonych zobowiązań istnieje większe prawdopodobieństwo spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina takiego rodzaju, jak opisany w art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, niż w przypadku niewyłączonych zobowiązań.

11. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącza lub częściowo wyłącza zobowiązanie lub kategorię zobowiązań na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE i jeżeli wyłączenie to wiązałoby się z przeniesieniem strat na fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyjaśnia również, w jaki sposób/czy spełnione są wymogi określone w art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wyłączenie ze względu na brak możliwości umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu jedynie w przypadku, gdy przywołane przeszkody w zastosowaniu takiego instrumentu uniemożliwiają jego zastosowanie w rozsądnym terminie pomimo dołożenia wszelkich starań przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W odniesieniu do ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają w szczególności następujące wymogi przed podjęciem decyzji co do wyłączenia, o którym mowa w tym ustępie:

- a) obowiązek przedstawienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opisu procesów mających na celu zapewnienie dostępności w odpowiednim czasie informacji wymaganych do celów wyceny zgodnie z art. 36 i 49 dyrektywy 2014/59/UE;
- b) obowiązek ograniczenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, w tym okoliczności skutkujących potencjalnym wyłączeniem, które można było przewidzieć w trakcie procesu planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy te potencjalne wyłączenia równają się przeszkodom w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 6

Rozsądny termin

1. Dążąc do wyłączenia zobowiązania lub kategorii zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu na podstawie art. 44 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE oraz w celu określenia, co stanowi „rozsądny termin”, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają, co następuje:

- a) kiedy należy ostatecznie określić kwotę podlegającą umorzeniu;
- b) do kiedy należy wykonać wszystkie zadania potrzebne do umorzenia lub konwersji tych zobowiązań, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę sytuację w momencie podejmowania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Określając wymogi ustanowione w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają poniższe elementy:

- a) konieczność opublikowania decyzji o umorzeniu lub konwersji długu i określenia kwoty podlegającej umorzeniu lub konwersji długu oraz jej ostateczny przydział różnym kategoriom wierzycieli;
- b) skutki opóźnienia podjęcia takiej decyzji dla zaufania rynku, potencjalne reakcje rynku, takie jak wpływy płynności oraz skuteczność działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę obie poniższe kwestie:
 - (i) czy uczestnicy rynku zdają sobie sprawę z trudnej sytuacji i ryzyka upadłości instytucji;
 - (ii) widoczność konsekwencji trudnej sytuacji lub możliwej upadłości instytucji dla uczestników rynku;
- c) godziny otwarcia rynków w zakresie, w jakim mogą one wpływać na ciągłość funkcji krytycznych i efekty domina;
- d) dzień lub dni odniesienia, w których należy spełnić wymogi kapitałowe;
- e) dni, w których należne są opłaty instytucji, oraz termin zapadalności przedmiotowych zobowiązań.

Artykuł 7

Wyłączenie ze względu na utrzymanie określonych funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych na podstawie art. 44 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania lub kategorię zobowiązań ze względu na fakt, że jest to niezbędne i proporcjonalne do utrzymania określonych funkcji krytycznych, jeżeli organy uznają, że takie zobowiązanie lub taka kategoria zobowiązań są powiązane z funkcją krytyczną, z uwagi na ciągłość której nie należy dokonywać umorzenia ani konwersji tego zobowiązania ani tej kategorii zobowiązań, w przypadku gdy występuje jeden z następujących elementów:

- a) umorzenie lub konwersja zobowiązania lub kategorii zobowiązań podważyłyby daną funkcję ze względu na dostępność finansowania lub uzależnienie od kontrahentów, takich jak kontrahenci hedgingowi, od infrastruktury lub od usługodawców instytucji, którym umorzenie lub konwersja długu mogłyby uniemożliwić prowadzenie dalszych transakcji z instytucją lub których takie umorzenie lub konwersja mogłyby zniechęcić do prowadzenia dalszych transakcji z instytucją;
- b) przedmiotowa funkcja krytyczna jest usługą świadczoną przez instytucję na rzecz osób trzecich, która jest zależna od niezakłóconego wykonywania zobowiązania.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania, które są wymagane do celów zarządzania ryzykiem (zabezpieczenia) w kontekście funkcji krytycznych jedynie w przypadku, gdy spełnione są oba z następujących warunków:

- a) zarządzanie ryzykiem (zabezpieczenie) jest uznane do celów ostrożnościowych i jest konieczne do utrzymania działań związanych z funkcjami krytycznymi;
- b) zastąpienie likwidowanego środka zarządzania ryzykiem na rozsądnych warunkach w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania do celów utrzymania relacji w zakresie finansowania jedynie w przypadku, gdy spełnione są oba z następujących warunków:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że finansowanie jest niezbędne do utrzymania funkcji krytycznej;
- b) w świetle art. 6 niniejszego rozporządzenia zastąpienie finansowania w czasie wymaganym do utrzymania funkcji krytycznej byłoby dla instytucji niemożliwe.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyłączają zobowiązania ani kategorii zobowiązań jedynie na podstawie któregośkolwiek z poniższych elementów:

- a) jego terminu zapadalności;
- b) oczekiwanego wzrostu kosztów finansowania, który nie zagraża ciągłości funkcji krytycznej;
- c) oczekiwanego potencjalnego zysku w przyszłości.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązania lub kategorię zobowiązań ze względu na fakt, że jest to niezbędne i proporcjonalne do utrzymania głównej linii biznesowej, jeżeli wyłączenie tego zobowiązania ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania zdolności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji oraz dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 8

Wyłączenie ze względu na uniknięcie szerokiego rozprzestrzeniania się efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE

1. Rozważając wyłączenia ze względu na ryzyko wystąpienia bezpośredniego efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w maksymalnym możliwym stopniu ocenić wzajemne powiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z jej kontrahentami.

Ocena, o której mowa w akapicie pierwszym, obejmuje wszystkie poniższe elementy:

- a) rozważenie ekspozycji odpowiednich kontrahentów na ryzyko, że umorzenie lub konwersja długu w przypadku takich ekspozycji może prowadzić do efektu domina w postaci upadłości;
- b) znaczenie systemowe kontrahentów, którym grozi upadłość, w szczególności w odniesieniu do pozostałych uczestników rynku finansowego i dostawców infrastruktury rynku finansowego.

2. Rozważając wyłączenia ze względu na ryzyko wystąpienia pośredniego efektu domina na podstawie art. 44 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w maksymalnym możliwym stopniu ocenia potrzebę i proporcjonalność wyłączenia na podstawie wielu wskaźników mających znaczenie dla osiągnięcia celów. Do wskaźników, które mogą mieć znaczenie w tym przypadku, należą następujące elementy:

- a) liczba, rozmiar i wzajemne powiązania instytucji o cechach charakterystycznych podobnych do cech instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w zakresie, w jakim mogłyby to prowadzić do powszechnego braku zaufania do sektora bankowego lub szeroko rozumianego systemu finansowego;
- b) liczba osób fizycznych bezpośrednio lub pośrednio dotkniętych umorzeniem lub konwersją długu, widoczność i relacje prasowe dotyczące działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie, w jakim stwarza ono istotne ryzyko podważenia ogólnego zaufania do sektora bankowego lub szeroko rozumianego systemu finansowego;
- c) liczba, rozmiar i wzajemne powiązania kontrahentów, których dotyczy umorzenie lub konwersja długu, w tym uczestników rynku z sektora instytucji niebędących bankami, oraz znaczenie funkcji krytycznych wykonywanych przez tych kontrahentów;
- d) zdolność kontrahentów do uzyskania dostępu do alternatywnych usługodawców w przypadku funkcji, które oceniono jako możliwe do zastąpienia, mając na uwadze konkretną sytuację;
- e) czy znaczna liczba kontrahentów wycofałaby finansowanie lub zaprzestałaby dokonywania transakcji z innymi instytucjami w następstwie umorzenia lub konwersji długu lub czy rynki przestałyby prawidłowo funkcjonować w rezultacie umorzenia lub konwersji długu takich uczestników rynku, w szczególności w przypadku ogólnej utraty zaufania rynku lub paniki;
- f) powszechne wycofanie krótkoterminowego finansowania lub depozytów w znacznych kwotach;
- g) liczba, rozmiar lub znaczenie instytucji, które są zagrożone spełnieniem warunków wczesnej interwencji lub spełnieniem warunków uznania za znajdujące się w upadłości lub zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE;

- h) ryzyko znacznego przerwania ciągłości funkcji krytycznych lub znacznego wzrostu cen za wykonywanie takich funkcji [co wynika ze zmian warunków rynkowych dla takich funkcji lub ich dostępności], lub oczekiwań kontrahentów i innych uczestników rynku;
- i) powszechne znaczne spadki cen akcji instytucji lub cen aktywów posiadanych przez instytucje, w szczególności gdy mogą mieć one wpływ na sytuację kapitałową instytucji;
- j) ogólne i powszechne znaczne ograniczenie krótko- i średnioterminowego finansowania dostępnego dla instytucji;
- k) znaczne zaburzenie funkcjonowania międzybankowego rynku finansowania, które wyraźnie widać po znacznym zwiększeniu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego i spadku poziomu zabezpieczeń dostępnego dla instytucji;
- l) powszechne i znaczne wzrosty cen za ubezpieczenie od ryzyka kredytowego lub pogorszenie się ratingów kredytowych instytucji lub innych uczestników rynku, które mają znaczenie dla sytuacji finansowej instytucji.

Artykuł 9

Wyłączenie ze względu na uniknięcie obniżenia wartości na podstawie art. 44 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wyłączyć zobowiązanie lub kategorię zobowiązań z umorzenia lub konwersji długu, jeżeli takie wyłączenie pozwoliłoby uniknąć obniżenia wartości, dzięki czemu wierzyciele zobowiązań nieobjętych wyłączeniem znaleźliby się w lepszej sytuacji, niż gdyby te zobowiązania objęto umorzeniem lub konwersją.
2. W celu dokonania oceny, czy warunek określony w ust. 1 jest spełniony, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji porównują i oceniają rezultat dla wszystkich wierzycieli wynikający z potencjalnego umorzenia lub potencjalnej konwersji długu oraz z ich braku zgodnie z art. 36 ust. 16 i art. 49 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/861**z dnia 18 lutego 2016 r.**

w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 528/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego oraz w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 94 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 329 ust. 3 akapit trzeci, art. 352 ust. 6 akapit trzeci i art. 358 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 329 ust. 3, art. 352 ust. 6 akapit trzeci i art. 358 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewidziano, że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) opracowuje zakres metod uwzględniania w wymogach w zakresie funduszy własnych instytucji pozostałych rodzajów ryzyka – innych niż ryzyko delta – w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji i warrantów. W związku z tym EUNB opracował projekt regulacyjnych standardów technicznych w tym zakresie, który Komisja zatwierdziła i przyjęła rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 528/2014 ⁽³⁾.
- (2) Ramy nadzoru ostrożnościowego ustanowione dyrektywą 2013/36/UE obejmują wymóg, aby wszystkie instytucje ustaliły wszystkich pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji. Zgodnie z art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE EUNB opracował projekt regulacyjnych standardów technicznych w tym zakresie, który Komisja zatwierdziła i przyjęła rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 ⁽⁴⁾.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 528/2014 i rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 604/2014 wystąpiły pewne błędy, które należy sprostować.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 528/2014 metoda uproszczona powinna być dostępna jedynie dla instytucji, które nabywają wyłącznie opcje i warranty, ale instytucje te nie powinny być zobowiązane do stosowania tej metody. Należy zatem skorygować brzmienie art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 528/2014, który zobowiązuje te instytucje do korzystania z metody uproszczonej i nie wyklucza stosowania tej metody także przez inne instytucje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 528/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 29).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz.U. L 167 z 6.6.2014, s. 30).

- (5) Należy też odpowiednio zmienić art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014 w celu zakwalifikowania wszystkich pracowników, których łączne wynagrodzenie mieści się w tym samym przedziale co wynagrodzenie kadry kierowniczej wyższego szczebla i osób podejmujących ryzyko działalności, jako „osób podejmujących istotne ryzyko działalności”, tj. osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji.
- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (7) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat pierwotnego projektu regulacyjnych standardów technicznych, który zostaje skorygowany niniejszym rozporządzeniem, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,
- (8) W celu zapewnienia, by regulacyjne standardy techniczne mogły być jak najszybciej prawidłowo stosowane, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Sprostowanie rozporządzenia delegowanego (UE) nr 528/2014

Art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 528/2014 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Jedynie instytucje, które nabywają wyłącznie opcje i warranty, mogą stosować metodę uproszczoną.”.

Artykuł 2

Sprostowanie rozporządzenia delegowanego (UE) nr 604/2014

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 604/2014 art. 4 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w poprzednim roku obrachunkowym pracownikowi przyznano łączne wynagrodzenie o wartości równej lub wyższej od wartości najniższego łącznego wynagrodzenia przyznanego w tym roku obrachunkowym członkowi kadry kierowniczej wyższego szczebla lub pracownikowi, który spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w art. 3 pkt 1, 5, 6, 8, 11, 12, 13 lub 14.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/862**z dnia 31 maja 2016 r.****w sprawie odmowy udzielenia zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zabronione jest stosowanie oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, chyba że Komisja udzieliła zezwolenia na takie oświadczenia zgodnie z tym rozporządzeniem i zostały one włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi ponadto, że wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych mogą być składane przez podmioty działające na rynku spożywczym do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej „Urzędem”, z prośbą o dokonanie oceny naukowej oraz Komisji i państwu członkowskiemu do wiadomości.
- (3) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na stosowanie oświadczeń zdrowotnych, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd. W niektórych przypadkach sama naukowa ocena ryzyka nie może dostarczyć wszystkich informacji, na których powinna opierać się decyzja w sprawie zarządzania ryzykiem, dlatego należy również uwzględnić inne zasadne czynniki związane z rozpatrywaną sprawą.
- (4) W następstwie wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Oy Karl Fazer AB na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zwrócono się do Urzędu o wydanie opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego odnoszącego się do bogatego w błonnik chleba żytniego na zakwasie i do obniżenia popoślukowych odpowiedzi glikemicznych (pytanie nr EFSA-Q-2014-00012 ⁽²⁾). Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę brzmiało następująco: „Spożywanie bogatego w błonnik chleba żytniego na zakwasie przyczynia się obniżenia odpowiedzi glikemicznej i odpowiedzi insulinowej po posiłku”. Na wniosek Urzędu wnioskodawca wskazał, że jeśli chodzi o deklarowany efekt, bogaty w błonnik chleb żytni na zakwasie należy porównywać z glukozą.
- (5) Dnia 8 października 2014 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową, w której na podstawie przedstawionych danych stwierdzono, że istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy spożywaniem niemal każdego środka spożywczego a obniżeniem popoślukowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z glukozą.
- (6) Zgodnie z art. 6 ust. 1 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne muszą się opierać na ogólnie przyjętych dowodach naukowych. Zezwolenie może zgodnie z prawem zostać wstrzymane, jeśli oświadczenia zdrowotne nie spełniają innych ogólnych i szczegółowych wymagań rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, nawet w przypadku pozytywnej oceny naukowej dokonanej przez Urząd. Urząd stwierdził w swojej naukowej opinii, że przy badaniu porównywalnych ilości przyswajalnych węglowodanów w różnych środkach spożywczych zawierających węglowodany niemal każdy rodzaj żywności zawierający węglowodany spowodowałby obniżenie popoślukowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z odpowiedziami glikemicznymi wywołanymi przez spożycie glukozy. Ponadto Urząd stwierdził, że środki spożywcze zawierające niewielkie ilości węglowodanów lub niezawierające w ogóle przyswajalnych węglowodanów także spowodowałyby obniżenie popoślukowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z glukozą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2014;12(10):3837.

- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 zdefiniowano „oświadczenie” jako każdy komunikat lub przedstawienie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że żywność ma szczególne właściwości. Oświadczenie dotyczące bogatego w błonnik chleba żytniego na zakwasie i poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych sugerowałoby, że bogaty w błonnik chleb żytni na zakwasie ma szczególne właściwości w odniesieniu do obniżania poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z glukozą, podczas gdy w rzeczywistości prawie wszystkie środki spożywcze dają taki efekt. Art. 3 akapit drugi lit a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 stanowi, że stosowanie oświadczeń zdrowotnych nie może wprowadzać w błąd. Oświadczenie sugerujące, że dany środek spożywczy posiada pewne korzystne właściwości, podczas gdy w rzeczywistości prawie wszystkie środki spożywcze mają takie właściwości, mogłoby wprowadzać w błąd.
- (8) W świetle powyższego oświadczenie dotyczące spożywania bogatego w błonnik chleba żytniego na zakwasie i obniżenia poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i dlatego nie powinno zostać włączone do wykazu dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych.
- (9) Podejmując decyzje o środkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, uwzględniono uwagi wnioskodawcy otrzymane przez Komisję, zgodnie z art. 16 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.
- (10) Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oświadczenie wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie zostaje włączone do unijnego wykazu dopuszczonych oświadczeń, jak przewidziano w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Odrzucone oświadczenie zdrowotne

Wniosek – Odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub zawierające wniosek o ochronę zastrzeżonych danych	Bogaty w błonnik chleb żytni na zakwasie	Obniżenie poposiłkowych odpowiedzi glikemicznych w porównaniu z glukozą	Q-2014-00012

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/863**z dnia 31 maja 2016 r.****zmieniające załączniki VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do działania żrącego/drażniącego na skórę i poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy oraz toksyczności ostrej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 i art. 131,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 stanowi, że metody badawcze stosowane w celu generowania informacji o swoistych właściwościach substancji wymagane rozporządzeniem podlegają regularnym przeglądom i udoskonaleniom w celu zmniejszenia ilości badań przeprowadzanych na zwierzętach kręgowych oraz liczby wykorzystywanych zwierząt. Gdy dostępne staną się odpowiednie zatwierdzone metody badawcze, należy w stosownych przypadkach zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 440/2008⁽²⁾ oraz załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w celu zastąpienia, ograniczenia lub udoskonalenia badań na zwierzętach. Należy uwzględnić zasady zastępowania, ograniczania i doskonalenia badań na zwierzętach zawarte w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE⁽³⁾.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 ustanowiono wymogi dotyczące rejestracji substancji produkowanych lub importowanych do Unii w ich postaci własnej, jako składników mieszanin lub w wyrobach. Rejestrujący muszą przedkładać informacje wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 stosownie do przypadku, w celu spełnienia wymagań rejestracyjnych.
- (3) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wymagane są badania *in vivo* w celu generowania informacji na temat działania drażniącego na skórę i na oczy, określonych w pkt 8.1 i 8.2 załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (4) W ostatnich latach nastąpił znaczny postęp naukowy w dziedzinie opracowywania alternatywnych metod badawczych w odniesieniu do działania żrącego/drażniącego na skórę oraz poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy. Pewne wytyczne dotyczące alternatywnych metod badawczych zostały uzgodnione na szczeblu międzynarodowym przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i zostały one zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 440/2008.
- (5) Jeśli chodzi o działanie żrące/drażniące na skórę, stosowne informacje na temat klasyfikacji danej substancji i oceny ryzyka z nią związanej można uzyskać w większości przypadków wyłącznie na podstawie badań *in vitro*. Wnioski można wyciągnąć na podstawie jednego badania *in vitro*, jeżeli jego wynik umożliwia natychmiastowe podjęcie uzasadnionej decyzji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu, lub na podstawie kombinacji dwóch badań *in vitro* – jednego dotyczącego działania drażniącego na skórę i jednego dotyczącego działania żrącego na skórę. Badania *in vivo* mogą być mimo wszystko konieczne w pewnych wyjątkowych sytuacjach w przypadku substancji produkowanych lub importowanych w ilości 10 ton lub większej, np. jeżeli badana substancja nie wchodzi w zakres dziedziny zastosowania metody badawczej *in vitro* lub gdy nie można uzyskać jednoznacznych wyników z kompleksowego zestawu badań *in vitro*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalające metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33).

- (6) W przypadku poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy, istnieją metody badawcze *in vitro*, które w wielu przypadkach byłyby wystarczające do uzyskania informacji pozwalających dokonać klasyfikacji substancji i oceny związanego z nimi ryzyka. Wniosek na temat możliwości wywołania takiego działania na oczy można wyciągnąć na podstawie jednego badania, jeżeli wynik umożliwi natychmiastowe podjęcie uzasadnionej decyzji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu, lub na podstawie kombinacji dwóch lub większej liczby badań. Badania *in vivo* mogą być mimo wszystko konieczne w pewnych sytuacjach w przypadku substancji produkowanych lub importowanych w ilości 10 ton lub większej, np. jeżeli badana substancja nie wchodzi w zakres dziedziny zastosowania danej metody badawczej lub gdy nie można uzyskać jednoznacznych wyników z kompleksowego zestawu badań *in vitro*.
- (7) Należy zatem zmienić pkt 8.1 i 8.2 załącznika VIII, tak by wymaganie w zakresie standardowych informacji dotyczyło badań *in vitro*, przy jednoczesnym ustaleniu warunków, na jakich wymagane jest nadal badanie *in vivo* dotyczące działania drażniącego/żrącego na skórę lub poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy. Niemniej jednak, w celu spełnienia wymagań w zakresie informacji w przypadku każdej ilości substancji, nadal można wykorzystywać odpowiednie informacje z dotychczasowych badań *in vivo* dotyczących działania drażniącego na skórę i na oczy.
- (8) Ponadto należy poddać rewizji wymagania w zakresie standardowych informacji i zasady dostosowywania określone w pkt 8.1 i 8.2 załącznika VII oraz zasady dostosowywania określone w pkt 8.1 i 8.2 załącznika VIII w celu usunięcia powielania zasad z załącznika VI i załącznika XI oraz w częściach wprowadzających załączników VII i VIII w odniesieniu do przeglądu dostępnych danych oraz rezygnacji z badań służących określeniu toksykologicznego punktu końcowego, jeżeli dostępne informacje wskazują, że substancja spełnia kryteria klasyfikacji tego toksykologicznego punktu końcowego – lub w celu zdefiniowania odstępiania od badania w przypadku substancji, które są łatwopalne w określonych warunkach. W przypadku odniesień do klasyfikacji substancji zasady dostosowywania należy zaktualizować, aby dostosować je do terminologii stosowanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾.
- (9) W przypadku toksyczności ostrej, oprócz badania przy narażeniu drogą pokarmową (załącznik VII, pkt 8.5.1), w pkt 8.5 załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ustanowiono wymagania w zakresie informacji standardowych dotyczące substancji innych niż gazy przy narażeniu co najmniej jedną dodatkową drogą (inhalacyjną lub przez skórę) w zależności od prawdopodobnej drogi narażenia człowieka. Niedawno przeprowadzona analiza naukowa dostępnych danych z badań ostrej toksyczności *in vivo* wykazała, że można oczekiwać z dużą pewnością, iż substancje, które nie wykazują toksyczności przy narażeniu drogą pokarmową, są również nietoksyczne przy narażeniu przez skórę. W związku z tym badanie narażenia na te substancje przez skórę nie dostarcza niezbędnych informacji służących ocenie ich bezpieczeństwa. Należy zatem zmienić pkt 8.5 załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w celu uwzględnienia możliwości odstępiania od badań narażenia przez skórę w odniesieniu do tych substancji.
- (10) Europejska Agencja Chemikaliów, we współpracy z państwami członkowskimi oraz zainteresowanymi stronami, powinna kontynuować pracę nad wytycznymi dotyczącymi stosowania metod badawczych i możliwości odstępiania w odniesieniu do wymagań w zakresie standardowych informacji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu do celów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Jednocześnie ECHA powinna w pełni uwzględnić prace prowadzone przez OECD, jak również przez inne istotne gremia naukowe i grupy ekspertów.
- (11) Z powyższych względów rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach VII i VIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik VII pkt 8.1 i 8.2 otrzymują brzmienie:

„8.1. Działanie żrące/drażniące na skórę	<p>8.1. Badania/badań nie trzeba wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja jest silnym kwasem ($\text{pH} \leq 2,0$) lub zasadą ($\text{pH} \geq 11,5$) i dostępne informacje wskazują, że powinna być zaklasyfikowana jako żrąca dla skóry (kategoria 1), lub — substancja ulega samozapłonowi w powietrzu lub w kontakcie z wodą lub wilgocią w temperaturze pokojowej, lub — substancja jest zaklasyfikowana ze względu na toksyczność ostrą przy narażeniu po naniesieniu na skórę (kategoria 1), lub — w wyniku badania toksyczności ostrej przy narażeniu po naniesieniu na skórę nie stwierdza się działania drażniącego na skórę aż do poziomu dawki granicznej (2 000 mg/kg wagi ciała). <p>Jeżeli już wyniki jednego z dwóch badań na podstawie pkt 8.1.1 lub 8.1.2 pozwalają na podjęcie rozstrzygającej decyzji o klasyfikacji substancji, lub o braku potencjalnego działania drażniącego na skórę, drugie badanie nie musi być przeprowadzane.</p>
8.1.1. Badanie <i>in vitro</i> działania żrącego na skórę	
8.1.2. Badanie <i>in vitro</i> działania drażniącego na skórę	
8.2. Poważne uszkodzenie oczu/działanie drażniące na oczy	<p>8.2. Badania/badań nie trzeba wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja jest zaklasyfikowana jako żrąca dla skóry, co prowadzi do jej klasyfikacji jako powodującej poważne uszkodzenie oczu (kategoria 1), lub — substancja jest zaklasyfikowana jako drażniąca dla skóry i dostępne informacje wskazują, że powinna być zaklasyfikowana jako drażniąca dla oczu (kategoria 2), lub — substancja jest silnym kwasem ($\text{pH} \leq 2,0$) lub zasadą ($\text{pH} \geq 11,5$) i dostępne informacje wskazują, że powinna być zaklasyfikowana jako powodująca poważne uszkodzenie oczu (kategoria 1), lub — substancja ulega samozapłonowi w powietrzu lub w kontakcie z wodą lub wilgocią w temperaturze pokojowej.
8.2.1. Badanie <i>in vitro</i> poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy	8.2.1. Jeżeli wyniki pierwszego badania <i>in vitro</i> nie pozwalają na podjęcie rozstrzygającej decyzji o klasyfikacji substancji lub o braku potencjalnego działania drażniącego na oczy, należy rozważyć przeprowadzenie kolejnego(-ych) badania/badań <i>in vitro</i> dla tego punktu końcowego.”

2) załącznik VIII pkt 8.1 i 8.2 otrzymują brzmienie:

„8.1. Działanie żrące/drażniące na skórę	<p>8.1. Można rozważyć przeprowadzenie badania <i>in vivo</i> działania żrącego/drażniącego na skórę wyłącznie w sytuacji gdy badania <i>in vitro</i> zgodnie z pkt 8.1.1. i 8.1.2. załącznika VII nie mają zastosowania lub wyniki tych badań nie są odpowiednie do celów klasyfikacji i oceny ryzyka.</p> <p>Badania nie trzeba wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja jest silnym kwasem ($\text{pH} \leq 2,0$) lub zasadą ($\text{pH} \geq 11,5$), lub — substancja ulega samozapłonowi w powietrzu lub w kontakcie z wodą lub wilgocią w temperaturze pokojowej, lub
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> — substancja jest zaklasyfikowana ze względu na toksyczność ostrą przy narażeniu po naniesieniu na skórę (kategoria 1), lub — w wyniku badania toksyczności ostrej przy narażeniu po naniesieniu na skórę nie stwierdza się działania drażniącego na skórę aż do poziomu dawki granicznej (2 000 mg/kg wagi ciała).
8.2. Poważne uszkodzenie oczu/działanie drażniące na oczy	<p>8.2. Można rozważyć przeprowadzenie badania <i>in vivo</i> poważnego uszkodzenia oczu/działania drażniącego na oczy wyłącznie w sytuacji gdy badanie/badania <i>in vitro</i> zgodnie z pkt 8.2.1 załącznika VII nie mają zastosowania lub informacje uzyskane z tego badania/badań nie są odpowiednie do celów klasyfikacji i oceny ryzyka.</p> <p>Badania nie trzeba wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja jest zaklasyfikowana jako żrąca dla skóry, lub — substancja jest silnym kwasem (pH ≤ 2,0) lub zasadą (pH ≥ 11,5), lub — substancja ulega samozapłonowi w powietrzu lub w kontakcie z wodą lub wilgocią w temperaturze pokojowej.”

3) załącznik VIII pkt 8.5 otrzymuje brzmienie:

„8.5. Toksyczność ostra	<p>8.5. Badań nie trzeba z reguły wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja jest zaklasyfikowana jako żrąca dla skóry. <p>W przypadku substancji innych niż gazy informacje wymienione w punktach 8.5.2 i 8.5.3 należy dostarczyć dla co najmniej jednej innej drogi narażenia oprócz narażenia drogą pokarmową (załącznik VII pkt 8.5.1). Wybór drugiej drogi narażenia będzie zależał od charakteru substancji i prawdopodobnej drogi narażenia człowieka. Jeśli jest tylko jedna droga narażenia, należy przedstawić jedynie informacje dotyczące tej drogi narażenia.</p>
8.5.2. Przez drogi oddechowe	<p>8.5.2. Badanie działania przy narażeniu przez drogi oddechowe jest właściwe, jeśli istnieje prawdopodobieństwo narażenia człowieka przez drogi oddechowe z uwzględnieniem prężności par substancji i/lub możliwości narażenia na działanie aerozoli, cząstek lub kropelek o rozmiarze umożliwiającym ich inhalację.</p>
8.5.3. Po naniesieniu na skórę	<p>8.5.3. Badanie działania przy narażeniu po naniesieniu na skórę jest właściwe, jeśli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie jest prawdopodobne wdychanie substancji; oraz 2) istnieje prawdopodobieństwo kontaktu ze skórą podczas produkcji i/lub stosowania substancji; oraz 3) właściwości fizykochemiczne i toksykologiczne wskazują na możliwość wchłaniania dużej ilości substancji poprzez skórę. <p>Badania działania przy narażeniu po naniesieniu na skórę nie trzeba wykonywać, jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> — substancja nie spełnia kryteriów klasyfikacji ze względu na toksyczność ostrą lub klasyfikacji do kategorii STOT SE przy narażeniu drogą pokarmową oraz — w badaniach <i>in vivo</i> nie zaobserwowano działania ogólnoustrojowego przy narażeniu po naniesieniu na skórę (np. działania drażniącego na skórę, działania uczulającego na skórę) lub, w przypadku braku badań <i>in vivo</i> przy narażeniu drogą pokarmową, nie przewiduje się działania ogólnoustrojowego przy narażeniu po naniesieniu na skórę po zastosowaniu metod niewymagających badań (np. podejść przekrojowych, modeli QSAR).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/864**z dnia 31 maja 2016 r.****w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej triasulfuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2000/66/WE ⁽²⁾ włączono triasulfuron jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej triasulfuron, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 30 czerwca 2016 r.
- (4) Wniosek o odnowienie włączenia triasulfuronu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG złożono zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1141/2010 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1141/2010. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy, przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 14 października 2013 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej „Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2000/66/WE z dnia 23 października 2000 r. w sprawie włączenia substancji czynnej (triasulfuron) do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 276 z 28.10.2000, s. 35).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia procedury odnowienia włączenia drugiej grupy substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG i sporządzenia wykazu tych substancji (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 10).

- (8) W dniu 8 stycznia 2015 r. Urząd przekazał Komisji wnioski⁽¹⁾ dotyczące tego, czy można oczekiwać, że triasulfuron spełnia kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Urząd uznał, że ze względu na niepełną ocenę genotoksyczności triasulfuronu i jego zanieczyszczenia produkcyjnego CGA 150829 nie jest możliwe ustalenie bezpiecznych dla zdrowia toksykologicznych wartości referencyjnych. W rezultacie nie można było przeprowadzić oceny ryzyka dla konsumentów, operatorów, pracowników i osób postronnych. Urząd uznał ponadto, że w określonych sytuacjach geoklimatycznych istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż ocenione reprezentatywne zastosowania mogą spowodować narażenie wód podziemnych na sam triasulfuron albo na jego metabolit glebowy CGA 150829, które przekraczałyby stanowiącą parametr dla wody pitnej granicę 0,1 µg/l. Co więcej, stwierdzono wysokie ryzyko dla roślin wodnych.
- (9) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1141/2010, do projektu sprawozdania z przeglądu. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (10) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawcę nie udało się jednak wyeliminować obaw, o których mowa w motywie 8.
- (11) W związku z powyższym nie ustalono, że można oczekiwać, iż w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego triasulfuron spełnione są kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Nie należy zatem odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej triasulfuron.
- (12) Państwom członkowskim należy przyznać czas na wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające triasulfuron.
- (13) Jeżeli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających triasulfuron, okres ten powinien upłynąć najpóźniej z dniem 30 września 2017 r.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego triasulfuronu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej triasulfuron nie zostaje odnowione.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Do dnia 30 września 2016 r. państwa członkowskie wycofują zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające triasulfuron jako substancję czynną.

⁽¹⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2015 r. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triasulfuron” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącej substancji czynnej triasulfuron). Dziennik EFSA 2015; 13(1):3958, 78 s., doi:10.2903/j.efsa.2015.3958.

*Artykuł 3***Okresy na zużycie zapasów**

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej w dniu 30 września 2017 r.

*Artykuł 4***Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011**

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 9 dotyczący triasulfuronu.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/865**z dnia 31 maja 2016 r.**

w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2384 na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu nieznacznie zmienionych niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej, i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

- (1) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w drodze przywozu nieznacznie zmienionych niektórych rodzajów folii aluminiowej z ChRL, oraz o poddanie tego przywozu rejestracji.
- (2) Wniosek został złożony w dniu 18 kwietnia 2015 r. Wnioskodawca wystąpił o zachowanie anonimowości i należycie uzasadnił tę prośbę we wniosku. Komisja uważa, że istnieją wystarczające podstawy do zachowania poufności w odniesieniu do tożsamości wnioskodawcy.

B. PRODUKT

- (3) Produktem objętym postępowaniem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, pochodząca z ChRL, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Jest to produkt, w odniesieniu do którego obecnie obowiązujące środki mają zastosowanie.
- (4) Produkty objęte dochodzeniem dotyczącym możliwego obchodzenia środków posiadają takie same właściwości jak produkt objęty postępowaniem określony w poprzednim motywie. Mogą jednak być foliami wyżarzonymi lub nie i przedstawia się je przy przywozie jako:
 - folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,007 mm, ale mniejszej niż 0,008 mm, o dowolnej szerokości rolki, lub
 - folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

- folia aluminiowa o grubości większej niż 0,018 mm, ale mniejszej niż 0,021 mm, o dowolnej szerokości rolki, lub
 - folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,021 mm i nie większej niż 0,045 mm, zawierająca przynajmniej dwie warstwy, o dowolnej szerokości rolki.
- (5) Pierwsze trzy wyżej opisane produkty są obecnie objęte tym samym kodem CN co produkt objęty postępowaniem, jednak są objęte innymi kodami TARIC (tj. 7607 11 19 30, 7607 11 19 40 i 7607 11 19 50).
- (6) Natomiast ostatni produkt objęty jest innym kodem CN niż produkt objęty postępowaniem (tj. kodem CN ex 7607 11 90) oraz kodami TARIC 7607 11 90 45 i 7607 11 90 80.
- (7) Wszystkie produkty opisane powyżej również pochodzą z ChRL („produkty objęte dochodzeniem”).

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (8) Środkami obecnie obowiązującymi, które być może są obchodzone, są środki antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2384 ⁽¹⁾ („obowiązujące środki”).

D. PODSTAWA WNIOSKU

- (9) Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż środki antydumpingowe nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem są obchodzone poprzez praktyki, procesy lub prace, dla których brak jest racjonalnych przyczyn lub uzasadnienia ekonomicznego poza nałożeniem cła antydumpingowego.
- (10) Przedstawione dowody *prima facie* są następujące:
- (11) Na podstawie chińskich danych statystycznych dotyczących wywozu oraz danych Eurostatu dotyczących przywozu wnioskodawca określił zmiany przywozu każdego nieznacznie zmienionego produktu objętego dochodzeniem w okresie rozpoczynającym się w 2008 r. i kończącym w 2015 r. Porównując zmiany przywozu produktu objętego postępowaniem z przywozem nieznacznie zmienionych produktów objętych dochodzeniem, wnioskodawca wykazał znaczny wzrost przywozu nieznacznie zmienionego produktu objętego dochodzeniem, jak również równoległy spadek przywozu produktu objętego postępowaniem. Wnioskodawca wykazał w szczególności, że wielkość przywozu nieznacznie zmienionych produktów objętych dochodzeniem była podobna do wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem przed nałożeniem pierwotnych środków antydumpingowych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 ⁽²⁾. W związku z tym wnioskodawca wykazał zmianę w strukturze handlu.
- (12) Ponadto w odniesieniu do każdej praktyki obchodzenia środków wnioskodawca przedstawił szczegółowe dowody na powszechne występowanie takich praktyk oraz brak racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia takich praktyk innych niż nałożenie cła.
- (13) Na podstawie dostępnych informacji wnioskodawca wykazał, że ceny eksportowe nieznacznie zmienionych produktów objętych dochodzeniem pochodzących z ChRL, w ramach każdej z praktyk obchodzenia środków, w sposób znaczący podcinały i zaniżały ceny przemysłu unijnego. W efekcie przywóz nieznacznie zmienionych produktów objętych dochodzeniem pochodzących z ChRL osłabia skutki zaradcze środków antydumpingowych zarówno pod względem cen, jak i ilości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2384 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 63).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

- (14) Wreszcie, na podstawie danych w sposób rozsądny dostępnych wnioskodawca dokonał obliczeń marginesu dumpingu, wykazując, że w ramach każdej z praktyk obchodzenia środków nieznacznie zmienione produkty objęte dochodzeniem zostały wprowadzone na rynek unijny po cenach dumpingowych.

E. PROCEDURA

- (15) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu produktów objętych dochodzeniem, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

- (16) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do znanych eksporterów/producentów oraz znanych zrzeszeń eksporterów/producentów w ChRL, do znanych importerów i znanych zrzeszeń importerów w Unii oraz do władz ChRL. Informacje, w stosownych przypadkach, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.
- (17) W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny skontaktować się z Komisją niezwłocznie, ale nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, i wystąpić o kwestionariusz w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia dotyczy wszystkich zainteresowanych stron.
- (18) Władze ChRL zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

- (19) Wszystkie zainteresowane strony zwraca się do przedstawienia opinii na piśmie, a także dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchiwać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie z wymogu rejestracji przywozu lub podlegania środkom

- (20) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z rejestracji lub środków, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.
- (21) Ponieważ możliwe obchodzenie może występować poza Unią, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, producentom produktów objętych dochodzeniem w ChRL, którzy mogą wykazać, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym środkom⁽²⁾, oraz w odniesieniu do których ustalono, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków,

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558) dwie osoby uważa się za powiązane, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) dowolna osoba trzecia, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5 % akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami tej samej rodziny. Zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych.

⁽²⁾ Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym wobec przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

określonych w art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

- (22) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktów objętych dochodzeniem zostaje poddany rejestracji w celu dopilnowania, by, jeśli w wyniku postępowania zostanie stwierdzone obchodzenie środków, cła antydumpingowe mogły być pobrane w odpowiedniej wysokości od dnia wprowadzenia rejestracji tego przywozu.

G. TERMINY

- (23) W interesie dobrego zarządzania należy określić terminy, w których:
- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszelkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
 - producenci w Chińskiej Republice Ludowej mogą złożyć wniosek o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom,
 - zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.
- (24) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych, ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym, jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (25) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń potwierdzających lub zaprzeczających na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (26) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te zostaną pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.
- (27) Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.
- (28) Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie poinformować o tym Komisję.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

- (29) Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (30) Zaznacza się, że wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

- (31) Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.
- (32) Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów.
- (33) Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 wszczyna się dochodzenie w celu stwierdzenia, czy przywóz do Unii następujących produktów:

- folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,007 mm, ale mniejszej niż 0,008 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach, o wadze ponad 10 kg, o dowolnej szerokości, nawet wyżarzona, lub
- folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach, o wadze ponad 10 kg, o szerokości przekraczającej 650 mm, nawet wyżarzona, lub
- folia aluminiowa o grubości większej niż 0,018 mm, ale mniejszej niż 0,021 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach, o wadze ponad 10 kg, o dowolnej szerokości, nawet wyżarzona, lub
- folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,021 mm i nie większej niż 0,045 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach, o wadze ponad 10 kg, o dowolnej szerokości, nawet wyżarzona, zawierająca przynajmniej dwie warstwy,

pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, objętych obecnie kodami CN ex 7607 11 19 (kody TARIC 7607 11 19 30, 7607 11 19 40 i 7607 11 19 50) oraz ex 7607 11 90 (kody TARIC 7607 11 90 45 i 7607 11 90 80), stanowi obejście środków nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2384.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 organy celne podejmują właściwe kroki w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze należy składać do Komisji w terminie 15 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zainteresowane strony, jeżeli ich oświadczenia mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić na piśmie swoje stanowisko i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wszelkie inne informacje w terminie 37 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile nie ustalono inaczej.

3. Producenci w Chińskiej Republice Ludowej zainteresowani zwolnieniem przywozu z podlegania rejestracji lub środkom muszą przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wynoszącym również 37 dni.

4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 37 dni.

5. Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

6. Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited” ⁽¹⁾.

7. Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności. Jeżeli zainteresowana strona przekazująca poufne informacje nie dostarczy ich niepoufnego streszczenia w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, takie poufne informacje mogą zostać pominięte.

8. Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, pocztą elektroniczną, z wyjątkiem obszernych odpowiedzi, które należy przekazać na płycie CD-ROM lub DVD osobiście lub listem poleconym. Komunikując się za pośrednictwem poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty

⁽¹⁾ Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission

Directorate-General for Trade

Directorate H

Office: CHAR 04/039

1040 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

E-mail: TRADE-AC-ALU-FOIL@ec.europa.eu

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/866**z dnia 31 maja 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	428,2
	MA	98,3
	TR	62,1
	ZZ	196,2
0707 00 05	TR	99,6
	ZZ	99,6
0709 93 10	TR	159,6
	ZZ	159,6
0805 50 10	AR	174,2
	TR	143,1
	ZA	190,8
	ZZ	169,4
0808 10 80	AR	111,7
	BR	106,4
	CL	134,0
	CN	90,2
	NZ	141,8
	PE	106,8
	US	192,9
	ZA	115,7
	ZZ	124,9
	0809 29 00	TR
US		870,3
ZZ		742,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/867**z dnia 18 maja 2016 r.****w sprawie zbierania danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego (EBC/2016/13)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 i ust. 5,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 34 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,uwzględniając opinię Komisji Europejskiej ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dane granularne dotyczące ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego (zwane dalej „danymi dotyczącymi ekspozycji kredytowych”) obejmują szczegółowe i indywidualne informacje na temat instrumentów generujących ryzyko kredytowe dla instytucji przyjmujących depozyty, instytucji finansowych innych niż instytucje przyjmujące depozyty i podmiotów zarządzających aktywami, które to instytucje zaangażowane są w udzielanie kredytów i pożyczek na dużą skalę. Takie szczegółowe informacje są niezbędne do wykonywania zadań Eurosystemu, Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), w tym na potrzeby analiz polityki pieniężnej oraz operacji polityki pieniężnej, zarządzania ryzykiem, nadzorowania stabilności finansowej, polityki makroostrożnościowej i badań w zakresie nadzoru makroostrożnościowego. Dane te będą także przydatne w celach związanych z nadzorem bankowym w kontekście Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM).
- (2) Art. 5 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”) stanowi, że Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC) należące do ESBC, w celu realizacji zadań ESBC gromadzi niezbędne informacje statystyczne od właściwych władz krajowych bądź bezpośrednio od podmiotów gospodarczych. Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej mieszczącej się w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej i uprawnia go do pełnego lub częściowego zwolnienia określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wypełniania wymogów sprawozdawczości statystycznej.
- (3) Dane dotyczące ekspozycji kredytowych w znacznym stopniu przyczynią się do poprawy istniejących i opracowania nowych statystyk ESBC, jako że dostarczą one istotnych podziałów na kategorie oraz szczegółowych informacji niemożliwych do uzyskania z obecnie wykorzystywanych źródeł danych, takich jak informacje na temat struktury i rodzajów ryzyka w odniesieniu do kredytów udzielanych przez sektor finansowy. Przykładowo, dane dotyczące ekspozycji kredytowych w znacznym stopniu przyczynią się do poprawy jakości statystyk dotyczących: a) kredytów i pożyczek według wielkości przedsiębiorstw, elementu kluczowego dla oceny i monitorowania udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom; b) linii kredytowych w podziale według sektorów kontrahentów; c) kredytów i pożyczek udzielanych przedsiębiorstwom niefinansowym w podziale na rodzaje działalności; d) kredytów i pożyczek zabezpieczonych na nieruchomościach oraz e) transgranicznych kredytów i pożyczek oraz wynikających z nich dochodów stanowiących część statystyki bilansu płatniczego państw członkowskich, których walutą jest euro.
- (4) Dostępność danych dotyczących ekspozycji kredytowych przyczyni się do poprawy użyteczności obecnie gromadzonych informacji z poziomu mikro dotyczących statystyki emisji papierów wartościowych i inwestycji w papiery wartościowe. Wreszcie, dane dotyczące ekspozycji kredytowych odnoszące się do oddziałów będących rezydentami poza strefą euro, których centrale są rezydentami sprawozdającego państwa członkowskiego, są istotne dla wykonywania zadań ESBC, w szczególności analiz polityki pieniężnej i stabilności finansowej. Ponadto dane te mogą być pomocne w wykonywaniu zadań związanych z nadzorem makroostrożnościowym, takich jak dokonywanie analiz stabilności finansowej, ocena ryzyka oraz przeprowadzanie testów warunków skrajnych. Art. 8 ust. 1 lit. d) oraz art. 8 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 obecnie wyraźnie dopuszczają możliwość wykorzystywania danych gromadzonych na podstawie art. 5 Statutu ESBC do celów nadzorczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.⁽²⁾ Opinia Komisji z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie projektu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego dotyczącego gromadzenia danych granularnych dotyczących kredytów i ryzyka kredytowego (Dz.U. C 261 z 8.8.2015, s. 1)

- (5) Kompleksowy zbiór zharmonizowanych analitycznych danych dotyczących ekspozycji kredytowych powinien zminimalizować obciążenia sprawozdawcze poprzez zwiększenie stabilności wymogów sprawozdawczych w dłuższym okresie. Jest to istotne z uwagi na fakt, że wprowadzenie zmian do wysoce zautomatyzowanych systemów przetwarzania danych podmiotów sprawozdających może być bardzo kosztowne. Zharmonizowany zbiór danych dotyczących ekspozycji kredytowych dostarczy także więcej informacji szczegółowych, co ograniczy potrzebę kierowania do podmiotów sprawozdających dodatkowych zapytań.
- (6) Decyzja EBC/2014/6 ⁽¹⁾ ustanawia procedurę opracowania długoterminowych ram prawnych zbierania danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych w oparciu o zharmonizowane wymogi sprawozdawczości statystycznej EBC. Ma ona na celu budowę: a) krajowych zbiorów danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych prowadzonych przez wszystkie KBC Eurosystemu na podstawie wspólnych minimalnych standardów, oraz b) wspólnej analitycznej bazy danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych (zwanej dalej „AnaCredit”), współdzielonej przez wszystkich członków Eurosystemu oraz zasilanej danymi przez wszystkie państwa członkowskie, których walutą jest euro.
- (7) W zaleceniu EBC/2014/7 ⁽²⁾ zachęca się KBC państw członkowskich, których walutą nie jest euro a które przygotowują się do dołączenia do tych długoterminowych ram prawnych, do stosowania postanowień zawartych w decyzji EBC/2014/6. Baza AnaCredit powinna być otwarta, na zasadzie dobrowolności, dla państw członkowskich spoza strefy euro, w szczególności uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, w celu rozszerzenia jej zasięgu geograficznego oraz zakresu zawartych w niej danych, a także w celu zwiększenia harmonizacji w całej Unii.
- (8) Środki przygotowawcze przewidziane w decyzji EBC/2014/6 miały na celu zdefiniowanie „podstawowej grupy zharmonizowanych zbiorów danych granularnych o kredytach, które mają być przekazywane EBC przez KBC w długim terminie”, jednak wynik procedury oceny korzyści i kosztów pokazał bardzo wysokie wymagania użytkowników podkreślające potrzebę zdefiniowania nie tylko „podstawowej grupy zbiorów danych”, lecz także kompleksowej listy atrybutów oraz miar charakteryzujących instrumenty generujące ryzyko kredytowe dla populacji sprawozdawczej. Ponadto osiągnięta w konsekwencji zwiększona harmonizacja powinna podnieść poziom porównywalności danych pomiędzy państwami oraz instytucjami, zapewniając wyższą jakość danych na potrzeby analiz.
- (9) Baza AnaCredit ma na celu zapewnienie, w połączeniu z innymi ramami statystycznymi gromadzącymi informacje granularne, analitycznego opisu ryzyka kredytowego podmiotów sprawozdających, niezależnie od instrumentu finansowego, rodzaju ekspozycji czy klasyfikacji księgowej. W tym względzie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu mają na celu zapewnienie przekazywania KBC przez podmioty sprawozdające jednakowego zbioru zharmonizowanych informacji.
- (10) Baza AnaCredit powinna być budowana w etapach, jako że znaczna różnorodność w zakresie aktualnego gromadzenia danych dotyczących ekspozycji kredytowych wśród uczestniczących krajów może zostać harmonizowana jedynie stopniowo. Takie etapowe podejście uwzględni również czas potrzebny podmiotom sprawozdającym na dostosowanie się do różnorodnych wymogów dotyczących danych. Zasadniczo zakres i zawartość danych, które będą zbierane na różnych etapach, powinny zostać zdefiniowane możliwie jak najwcześniej, aby umożliwić podmiotom sprawozdającym przygotowanie się do stosowania zharmonizowanego zbioru pojęć i definicji. Mając powyższe na uwadze Rada Prezesów podejmie decyzję dotyczącą każdego z kolejnych etapów na co najmniej dwa lata przed jego wdrożeniem. W celu zminimalizowania kosztów oraz nakładu pracy podmiotów sprawozdających na kolejnym etapie zbadana zostanie możliwość przekazywania informacji na temat kredytów mieszkaniowych na zasadzie prób statystycznych.
- (11) O ile jednym z kluczowych długoterminowych celów projektu AnaCredit jest harmonizacja wymogów sprawozdawczych oraz praktyk dotyczących ich wdrażania, różnorodność obecnych praktyk zbierania danych wymaga zachowania uznaniowości KBC w niektórych obszarach, np. w odniesieniu do decyzji KBC dotyczących przyznawania wyłączeń rezydentom będącym małymi podmiotami sprawozdającymi. Te obszary uznaniowości KBC powinny w przyszłości podlegać ponownej ocenie w celu zbadania możliwości osiągnięcia dalszej harmonizacji w uczestniczących krajach.
- (12) Jeżeli chodzi o zakres, pierwszy etap przekazywania danych w ramach projektu AnaCredit powinien obejmować kredyty i pożyczki udzielane przez instytucje kredytowe podmiotom prawnym. Instytucje przyjmujące depozyty inne niż instytucje kredytowe, podmioty zarządzające aktywami oraz pozostałe przedsiębiorstwa finansowe, które to instytucje zaangażowane są w udzielanie kredytów i pożyczek, jak również zagraniczne spółki zależne tych podmiotów, mogą być uwzględnione w rzeczywistej populacji sprawozdawczej na kolejnym etapie. W odniesieniu do instrumentów zakres sprawozdawczości granularnej może być rozszerzony na instrumenty pochodne, pozostałe kwoty do otrzymania, pozycje pozabilansowe (takie jak gwarancje finansowe) oraz kredyty i pożyczki udzielane podmiotom innym, niż osoby prawne, w tym przedsiębiorcom indywidualnym. Na pierwszym etapie nie zbiera się danych osobowych w rozumieniu stosownych zasad ochrony danych, co dotyczy

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2014/6 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych o kredytach przez Europejski System Banków Centralnych (Dz.U. L 104 z 8.4.2014, s. 72).

⁽²⁾ Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych o kredytach przez Europejski System Banków Centralnych (EBC/2014/7) (Dz.U. C 103 z 8.4.2014, s. 1).

również kredytów i pożyczek udzielonych większej liczbie dłużników, w tym osobom fizycznym występującym w charakterze dłużników oraz przypadków, w których osoby fizyczne powiązane są z instrumentami, o których dane podlegają przekazaniu do bazy AnaCredit. Jeżeli na kolejnych etapach zakres sprawozdawczości zostanie rozszerzony w taki sposób, aby obejmował takie dane osobowe, należy zapewnić ochronę praw osób fizycznych w odniesieniu do zbierania i przetwarzania ich danych osobowych. Dodatkowo, kolejne etapy mogą wprowadzać wymogi sprawozdawcze na zasadzie skonsolidowanej. Jakiegokolwiek rozszerzenie populacji sprawozdawczej powinno uwzględniać prawo KBC do przyznawania wyłączeń małym podmiotom sprawozdającym oraz powinno być przyjęte co najmniej 2 lata przed jego wprowadzeniem w celu zapewnienia podmiotom sprawozdającym oraz KBC wystarczającego czasu na jego wdrożenie.

- (13) W ramach przygotowań do kolejnych etapów rozszerzenie populacji sprawozdawczej oraz wprowadzenie dodatkowych wymogów sprawozdawczych powinno być oparte o analizę przygotowaną przez Komitet ds. Statystyki ESBC uwzględniającą potrzeby użytkowników, szacunkowe koszty dla podmiotów sprawozdających oraz dla KBC, zmiany sytuacji na rynku oraz doświadczenie zdobyte w ramach przygotowań do pierwszego etapu.
- (14) Aby nie dopuścić do zbędnego obciążenia obowiązkami sprawozdawczymi, w szczególności w małych podmiotach sprawozdających o ograniczonej łącznej ekspozycji kredytowej, obowiązki sprawozdawcze w zakresie danych dotyczących ekspozycji kredytowych powinny zostać zdefiniowane przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności. Z tej samej przyczyny KBC powinny mieć prawo do przyznawania wyłączeń małym podmiotom sprawozdającym.
- (15) W celu zapewnienia efektywnej sprawozdawczości i odpowiedniej interoperacyjności z innymi istniejącymi lub nowymi ramami sprawozdawczymi KBC powinny mieć prawo do zbierania informacji podlegających przekazaniu EBC w ramach szerszych krajowych ram prawnych dotyczących sprawozdawczości oraz do rozszerzenia sprawozdawczości w zakresie danych dotyczących ekspozycji kredytowych poza zakres określony w niniejszym rozporządzeniu na własne potrzeby statutowe, zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami prawnymi.
- (16) W celu wniesienia wkładu do bazy AnaCredit KBC powinny mieć prawo korzystania z własnych baz danych, danych otrzymanych od podmiotów sprawozdających oraz z wszelkich innych źródeł, w tym odpowiednich referencyjnych baz danych. KBC powinny móc decydować o nawiązaniu współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi, właściwymi organami krajowymi sprawującymi nadzór nad podmiotami sprawozdającymi lub innymi organami krajowymi, o ile przekazywane dane spełniają standardy jakości określone w niniejszym rozporządzeniu. Z uwagi na różne obowiązujące aktualnie uzgodnienia krajowe oraz w celu minimalizacji obciążeń sprawozdawczych wynikających z niniejszego rozporządzenia zachęca się do skutecznej i efektywnej współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi, właściwymi organami krajowymi i innymi organami krajowymi.
- (17) Ramy prawne dotyczące zbierania danych dotyczących ekspozycji kredytowych powinny zostać ustanowione w sposób zapewniający zapewnienie interoperacyjności z centralnymi rejestrami kredytowymi (CRK) i innymi właściwymi zbiorami danych o ekspozycjach kredytowych utworzonymi przez podmioty sektora publicznego, w tym z bazą danych dotyczącą statystyki papierów wartościowych, a także zbiorem danych rejestru instytucji i jednostek powiązanych prowadzonym przez ESBC.
- (18) KBC powinny mieć prawo do korzystania z tego wielofunkcyjnego wspólnego analitycznego zbioru danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych w celu utworzenia systemu przekazywania informacji zwrotnej podmiotom sprawozdającym lub w celu rozbudowania istniejących systemów przekazywania informacji zwrotnej oraz innych usług informacyjnych oferowanych przez CRK podmiotom sprawozdającym. Dzięki tym systemom przekazywania informacji zwrotnej zwiększy się wkład ESBC w stabilność systemu finansowego, zgodnie z jego statutowym mandatem, określonym w art. 127 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Takie systemy przekazywania informacji zwrotnej zapewnią podmiotom sprawozdającym szerszą podstawę do oceny zdolności kredytowej, w szczególności w odniesieniu do dłużników transgranicznych, a także umożliwią harmonizację definicji i atrybutów danych w ramach ich praktyk udzielania kredytów i pożyczek. Przyczynią się one do poprawy zarządzania ryzykiem kredytowym przez instytucje kredytowe i innych kredytodawców. W szczególności pomogą one instytucjom kredytowym unikać nadmiernego korzystania z zewnętrznych ratingów kredytowych przy ocenie zdolności kredytowej. System przekazywania informacji zwrotnej powinien opierać się na dobrych praktykach, a także zapewniać minimalne standardy jakości danych. Część analitycznego zbioru danych dotyczących ekspozycji kredytowych, która może być współdzielona przez KBC na potrzeby systemów przekazywania informacji zwrotnej, powinna zostać zdefiniowana przy uwzględnieniu poszczególnych poziomów poufności odpowiednich atrybutów danych oraz odpowiadających im wymogów ochrony poufności, a także czasu potrzebnego na wdrożenie odpowiednich postanowień. Dodatkowe szczegóły odnośnie do zakresu oraz wdrożenia systemów przekazywania informacji zwrotnej mogą zostać określone w odrębnym akcie prawnym, a KBC mogą zawierać porozumienia w oparciu o właściwe przepisy w zakresie odpowiedniej współpracy dotyczącej systemów przekazywania informacji zwrotnej. Niektóre KBC

prowadzące CRK dzielą się ze sobą już obecnie danymi granularnymi o transgranicznych ekspozycjach kredytowych i transgranicznym ryzyku kredytowym na zasadzie porozumień dwustronnych⁽¹⁾; inne KBC mogą natomiast – z przyczyn prawnych – potrzebować czasu na wdrożenie wymiany informacji transgranicznych w celu przekazywania takich danych instytucjom finansowym przekazującym im sprawozdawczość. Ustanowienie i wdrożenie systemów przekazywania informacji zwrotnej powinno uwzględniać krajowe przepisy prawne dotyczące postępowania z poufnymi informacjami statystycznymi.

- (19) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie powinny mieć standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8-8c rozporządzenia (WE) nr 2533/98.
- (20) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 przyznaje EBC prawo do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków w zakresie sprawozdawczości statystycznej zdefiniowanych lub nałożonych w rozporządzeniach lub decyzjach EBC. Te uprawnienia do nakładania sankcji są niezależne od uprawnień przysługujących KBC w odniesieniu do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie spełniają wymogów sprawozdawczości statystycznej lub innych wymogów sprawozdawczych, a które to uprawnienia mają do nich zastosowanie na podstawie odpowiednich przepisów krajowych.
- (21) Niezbędne jest ustanowienie procedury wprowadzania w skuteczny sposób zmian technicznych do załączników do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że zmiany te nie naruszają podstawowej struktury pojęciowej ani nie wpłyną na obciążenia sprawozdawcze podmiotów sprawozdających w państwach członkowskich. Procedura ta powinna umożliwiać uwzględnianie stanowiska Komitetu ds. Statystyki ESBC.
- (22) Artykuł 5 Statutu ESBC w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej nakłada obowiązek przyjęcia i wdrożenia na poziomie krajowym wszystkich środków, jakie państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, uznaje za konieczne w celu: a) zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełniania wymogów ESBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej; oraz b) zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państwa członkowskiego, którego walutą jest euro.
- (23) Stosowanie niniejszego rozporządzenia nie powinno naruszać zbierania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na podstawie ram prawnych Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia użyte w nim określenia oznaczają:

- 1) „sprawozdające państwo członkowskie” – państwo członkowskie, którego walutą jest euro; państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, mogą podjąć decyzję o zostaniu sprawozdającym państwem członkowskim poprzez włączenie postanowień niniejszego rozporządzenia do prawa krajowego lub poprzez nałożenie odpowiednich obowiązków sprawozdawczych w inny sposób, zgodnie z prawem krajowym; w szczególności może to dotyczyć państw członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym poprzez bliską współpracę zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁾;
- 2) „rezydent” ma znaczenie nadane w definicji zawartej w art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 3) „instytucja kredytowa” ma znaczenie nadane w pkt 2.12 i 2.13 załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013⁽³⁾;
- 4) „oddział zagraniczny” – jednostkę instytucjonalną stanowiącą prawnie zależną część podmiotu prawnego będącego rezydentem w innym państwie niż to, w którym ten podmiot prawny jest zarejestrowany, na podstawie pojęcia „jednego oddziału”, o którym mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98;
- 5) „podmiot prawny” – podmiot, który na podstawie prawa krajowego, któremu podlega, może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania;
- 6) „identyfikator podmiotu prawnego (LEI)” – alfanumeryczny kod referencyjny zgodny ze standardem ISO 17442⁽⁴⁾ nadany podmiotowi prawnemu;

(1) Zob. porozumienie w sprawie wymiany informacji pomiędzy krajowymi centralnymi rejestrarni kredytowymi na potrzeby ich przekazywania instytucjom sprawozdawczym. Publikacja dostępna na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

(2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

(4) Dostępny na stronie internetowej Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) pod adresem www.iso.org.

- 7) „identyfikator krajowy” – powszechnie używany kod identyfikacyjny umożliwiający jednoznaczną identyfikację kontrahenta w kraju jego siedziby;
- 8) „podmiot sprawozdający” – podmiot prawny lub oddział zagraniczny będący rezydentem w państwie członkowskim objętym obowiązkami sprawozdawczymi, który podlega wymogom sprawozdawczym EBC na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- 9) „podmiot obserwowany” – jednostkę instytucjonalną, której działalność jako kredytodawcy lub jednostki obsługującej jest przedmiotem działalności sprawozdawczej podmiotu sprawozdającego. Podmiotem obserwowanym jest:
 - a) jednostka instytucjonalna będąca rezydentem w tym samym kraju, w którym rezydentem jest podmiot sprawozdający, którego jest częścią lub
 - b) oddział zagraniczny podmiotu sprawozdającego będący rezydentem w sprawozdającym państwie członkowskim lub
 - c) oddział zagraniczny podmiotu sprawozdającego niebędący rezydentem w sprawozdającym państwie członkowskim;
- 10) „kontrahent” – jednostkę instytucjonalną będącą stroną instrumentu lub mającą powiązanie ze stroną instrumentu;
- 11) „kredytodawca” – kontrahenta ponoszącego ryzyko kredytowe instrumentu, innego niż dostawca ochrony;
- 12) „kredytodawca” – kontrahenta, który posiada bezwarunkowe zobowiązanie do dokonywania spłat wynikających z instrumentu;
- 13) „dostawca ochrony” – kontrahenta dostarczającego ochronę przed określonym umownie negatywnym zdarzeniem kredytowym oraz ponoszącego ryzyko kredytowe negatywnego zdarzenia kredytowego;
- 14) „jednostka obsługująca” – kontrahenta odpowiedzialnego za zarządzanie instrumentem od strony administracyjnej i finansowej;
- 15) „krajowe banki centralne” lub „KBC” – krajowe banki centralne państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 16) „właściwy KBC” – KBC sprawozdającego państwa członkowskiego, którego rezydentem jest dany podmiot sprawozdający;
- 17) „centralny rejestr kredytowy” (CRK) – rejestr kredytowy prowadzony przez KBC będący członkiem ESBC, który otrzymuje raporty od kredytodawców z sektora finansowego i udziela im wsparcia poprzez przekazywanie informacji na temat ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego;
- 18) „instytucja kredytowa” ma znaczenie nadane w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾;
- 19) „instytucja” ma znaczenie nadane w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 20) „aktywo” ma znaczenie nadane w pkt 7.15 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013;
- 21) „ryzyko kredytowe” – ryzyko, że kontrahent nie dokona płatności, do dokonania których jest zobowiązany na podstawie kontraktu;
- 22) „kontrakt” – prawnie wiążące porozumienie pomiędzy przynajmniej dwiema stronami, na podstawie którego dochodzi do utworzenia jednego lub wielu instrumentów;
- 23) „instrument” – pozycja określona w atrybucie produktu „typ instrumentu” w rozumieniu załącznika IV;
- 24) „ochrona” – ochronę lub pokrycie negatywnego zdarzenia kredytowego za pomocą któregośkolwiek ze środków wymienionych w atrybucie danych „rodzaj ochrony” w rozumieniu załącznika IV;
- 25) „wartość zobowiązania” – sumę atrybutów produktów „wartość nominalna” i „wartość pozabilansowa” w rozumieniu załącznika IV;
- 26) „na zasadzie jednostkowej” – odniesienie do pojedynczej jednostki instytucjonalnej, w tym do jednostek instytucjonalnych będących częścią podmiotu prawnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Artykuł 2

Etapy wdrażania i pierwsze przekazanie danych

1. Wielofunkcyjny wspólny analityczny zbiór danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, zostanie utworzony w etapach. Pierwszy etap rozpocznie się 1 września 2018 r. Pierwsze przekazanie danych miesięcznych i kwartalnych na tym etapie i na podstawie niniejszego rozporządzenia rozpocznie się dla danych za 30 września 2018 r.
2. Aby zapewnić odpowiednią identyfikację kontrahentów, KBC przekażą EBC pierwszy zbiór danych referencyjnych dotyczących kontrahentów, zgodnie z załącznikiem I, wzór 1 na sześć miesięcy przed pierwszym przekazaniem danych, o którym mowa w ust. 1.
3. Celem umożliwienia koniecznych przygotowań organizacyjnych i technicznych do przekazania danych referencyjnych dotyczących kontrahentów, o których mowa w ust. 2, KBC mogą zażądać od podmiotów sprawozdających dostarczenia częściowych lub kompletnych danych referencyjnych kontrahentów oraz danych dotyczących ekspozycji kredytowych od 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 3

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje instytucje kredytowe będące rezydentami i oddziały zagraniczne instytucji kredytowych będące rezydentami, niezależnie od tego, czy są one instytucjami nadzorowanymi na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾.
2. Podmioty sprawozdające przekazują dane granularne dotyczące ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego na zasadzie jednostkowej na podstawie art. 4 i art. 6.
3. Podmioty sprawozdające przekazują dane właściwym KBC.

Artykuł 4

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące ekspozycji kredytowych odnoszące się do podmiotu obserwowanego na podstawie art. 6 w odniesieniu do instrumentów spełniających warunki określone w art. 5:
 - a) jeżeli w którymkolwiek dniu sprawozdawczym okresu referencyjnego instrument:
 - (i) generuje ryzyko kredytowe dla podmiotu obserwowanego; lub
 - (ii) jest aktywem podmiotu obserwowanego; lub
 - (iii) jest ujmowany zgodnie ze standardami rachunkowości stosowanymi przez podmiot prawny podmiotu obserwowanego oraz w przeszłości generował ryzyko kredytowe dla podmiotu obserwowanego; lub
 - (iv) jest obsługiwany przez podmiot obserwowany będący rezydentem w sprawozdającym państwie członkowskim oraz
 - i. został udzielony innej jednostce instytucjonalnej tego samego podmiotu prawnego, którego częścią jest podmiot obserwowany; lub
 - ii. znajduje się w posiadaniu podmiotu prawnego, który nie jest instytucją kredytową będącą rezydentem w sprawozdającym państwie członkowskim innym, niż podmiot obserwowany oraz
 - b) jeżeli co najmniej jeden dłużnik jest podmiotem prawnym lub jest częścią podmiotu prawnego w rozumieniu art. 1 ust. 5.
2. Dla danego dnia sprawozdawczego, okres referencyjny jest okresem, który rozpoczyna się w ostatnim dniu sprawozdawczym kwartału poprzedzającego dzień sprawozdawczy oraz kończy się w danym dniu sprawozdawczym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Artykuł 5

Progi sprawozdawcze

1. Dane dotyczące ekspozycji kredytowych podlegają przekazaniu w odniesieniu do instrumentów określonych w art. 4, gdzie wartość zobowiązań dłużnika wynosi lub przekracza 25 000 euro w danym dniu sprawozdawczym okresu referencyjnego.
2. Zobowiązania dłużnika, o których mowa w ust. 1, obliczane są jako suma zobowiązań dla wszystkich instrumentów dłużnika wobec podmiotu obserwowanego w oparciu o zakres zawarty w art. 4 i instrumenty w nim określone.

Artykuł 6

Wymogi sprawozdawczości statystycznej na zasadzie jednostkowej

1. Podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące ekspozycji kredytowych na zasadzie jednostkowej na podstawie wzorów zawartych w załączniku I.
2. Podmioty sprawozdające będące podmiotami prawnymi przekazują dane dotyczące wszystkich podmiotów obserwowanych będących częścią podmiotu prawnego. Podmioty sprawozdające będące oddziałami zagranicznymi przekazują dane dotyczące ich własnej działalności.
3. Z zastrzeżeniem koordynacji pomiędzy odpowiednimi KBC, jeżeli zarówno podmiot prawny, jak i jego oddział zagraniczny są rezydentami w sprawozdających państwach członkowskich, wówczas w celu uniknięcia podwójnego przekazywania danych:
 - a) KBC właściwy dla danego podmiotu prawnego może podjąć decyzję o niezbianiu od tego podmiotu prawnego żadnych lub o zbieraniu tylko niektórych atrybutów wyszczególnionych we wzorze 1 w załączniku I, jeżeli dane instrumenty są posiadane lub obsługiwane przez taki oddział zagraniczny;
 - b) KBC właściwy dla danego oddziału zagranicznego może podjąć decyzję o niezbianiu od tego oddziału zagranicznego żadnych lub o zbieraniu tylko niektórych atrybutów produktów wyszczególnionych we wzorze 2 w załączniku I.
4. Właściwy KBC może podjąć decyzję o niezbianiu informacji odnośnie do oddziałów zagranicznych, które nie są rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim i są częścią podmiotu prawnego będącego podmiotem sprawozdającym.

Artykuł 7

Szczegółowe wymogi sprawozdawczości statystycznej

Wymogi sprawozdawczości statystycznej określone w Artykuł 6 ogranicza się w odniesieniu do danych dotyczących ekspozycji kredytowych spełniających szczegółowe kryteria określone w załączniku II.

Artykuł 8

Ogólne wymogi dotyczące poprawy jakości przekazywania danych

1. Podmioty sprawozdające i ich oddziały zagraniczne niebędące rezydentami sprawozdającego państwa członkowskiego mają obowiązek stworzenia koniecznej struktury organizacyjnej oraz odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznej w celu zagwarantowania odpowiedniego przetwarzania oraz przekazywania danych podlegających przekazaniu na zasadzie jednostkowej na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 6.
2. Oddziały zagraniczne niebędące rezydentami sprawozdającego państwa członkowskiego nie stanowią na potrzeby niniejszego rozporządzenia podmiotów sprawozdających. Podmioty sprawozdawcze mają obowiązek zapewnienia wdrożenia przez takie oddziały zagraniczne ustaleń, procesów i mechanizmów zapewniających odpowiednie wdrożenie wymogów dotyczących przekazywania danych na zasadzie jednostkowej.
3. Wymogi sprawozdawczości statystycznej wynikające z niniejszego rozporządzenia nie naruszają aktualnych i przyszłych wymogów sprawozdawczości w odniesieniu do danych dotyczących ekspozycji kredytowych wynikających z prawa krajowego lub innych ram prawnych dotyczących sprawozdawczości.
4. KBC mogą zbierać informacje podlegające przekazaniu EBC w ramach szerszych krajowych ram prawnych zgodnych z odpowiednimi przepisami unijnymi lub krajowymi. Takie szersze krajowe ramy prawne mogą uwzględniać informacje służące również innym celom niż statystyczne, takim jak cele nadzorcze.

5. KBC mogą pozyskiwać dane dotyczące ekspozycji kredytowych z innych źródeł.
6. Wymogi minimum dotyczące harmonizacji, kompletności, poziomu szczegółowości oraz identyfikacji kontrahentów – w odniesieniu do danych dotyczących ekspozycji kredytowych – są wskazane we wzorach w załączniku I.

Artykuł 9

Identyfikacja kontrahentów

1. Na potrzeby sprawozdawczości na podstawie niniejszego rozporządzenia podmioty sprawozdające oraz KBC dokonują identyfikacji kontrahentów za pomocą:
 - a) identyfikatora podmiotu prawnego (LEI), w przypadku gdy taki identyfikator został nadany, lub
 - b) jeśli identyfikator podmiotu prawnego (LEI) nie został nadany, za pomocą identyfikatora krajowego, zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami załącznika IV.
2. KBC mogą pozyskiwać wszelkie informacje związane z identyfikacją kontrahentów, zgodnie z postanowieniami załącznika III, bezpośrednio od podmiotów sprawozdających lub na podstawie porozumień lub podobnych uzgodnień z krajowymi urzędami statystycznymi, właściwymi organami krajowymi lub innymi organami krajowymi. KBC określają niepowtarzalne identyfikatory wymagane do odpowiedniej identyfikacji kontrahentów na podstawie informacji wskazanych w załączniku III.

Artykuł 10

Dostęp do danych dotyczących ekspozycji kredytowych i ich wykorzystanie

1. EBC i KBC wykorzystują dane dotyczące ekspozycji kredytowych przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia w zakresie i w celach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2533/98. Dane takie mogą być w szczególności wykorzystane do utrzymania systemów przekazywania informacji zwrotnej na podstawie art. 11.
2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza aktualnych i przyszłych sposobów wykorzystania danych dotyczących ekspozycji kredytowych, dopuszczalnych lub wymaganych na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego lub też na podstawie porozumień, w tym w zakresie wymiany transgranicznej.

Artykuł 11

System przekazywania informacji zwrotnej podmiotom sprawozdającym

1. KBC mają prawo przekazywania podmiotom sprawozdającym danych dotyczących ekspozycji kredytowych, w tym danych zebranych przez inny KBC, poprzez utworzenie lub rozbudowę systemów przekazywania informacji zwrotnej lub innych usług informacyjnych oferowanych przez CRK podmiotom sprawozdającym. KBC mają prawo przekazywania części zbioru danych dotyczących ekspozycji kredytowych zebranych na podstawie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z dobrymi praktykami oraz w zakresie dozwolonym przez właściwe przepisy dotyczące poufności. Podmioty sprawozdające mogą wykorzystywać dane wyłącznie do zarządzania ryzykiem kredytowym oraz poprawy jakości dostępnych im informacji o ekspozycjach kredytowych w odniesieniu do istniejących lub przyszłych instrumentów. Nie mogą one udostępniać danych innym stronom z wyjątkiem sytuacji, w których udostępnienie danych usługodawcom jest ściśle wymagane do tych celów, a dane wykorzystywane są wyłącznie w odniesieniu do podmiotu sprawozdającego i podmiot sprawozdający zapewnia odpowiednią ochronę poufności na podstawie postanowień umowy, która wyklucza wszelkie inne wykorzystanie tych danych oraz przewiduje anonimizację danych w każdym możliwym przypadku oraz niezwłoczne usunięcie danych po osiągnięciu celu, dla którego były one udostępnione. Zabrania się usługodawcom jakiegokolwiek dalszego przekazywania danych oraz jakiegokolwiek wymiany danych z dostawcami komercyjnymi.
2. KBC określają zakres danych podlegających przekazywaniu, procedurę udzielania dostępu do danych oraz wszelkie dodatkowe ograniczenia dotyczące wykorzystania takich danych, biorąc pod uwagę krajowe przepisy prawne i inne ograniczenia, które wynikają z poufnej natury tych informacji.
3. Niniejszy artykuł nie daje podmiotom sprawozdającym prawa do dostępu do systemu przekazywania informacji zwrotnej ani do otrzymywania konkretnej informacji zwrotnej z systemu przekazywania informacji zwrotnej ani innych usług informacyjnych oferowanych przez CRK podmiotom sprawozdającym.

4. KBC mają prawo tymczasowej odmowy udzielenia dostępu podmiotowi sprawozdającemu do określonych danych dotyczących ekspozycji kredytowych z systemu przekazywania informacji zwrotnej, jeżeli podmiot sprawozdający nie wypełnił własnych obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do jakości i zgodności metodologicznej danych oraz w sytuacjach, w których podmiot sprawozdający nie spełnił swoich obowiązków określonych w ust. 1.

5. KBC mają prawo odmowy udzielenia dostępu innym KBC do danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych, które zbierają na potrzeby systemu przekazywania informacji zwrotnej. KBC mają prawo żądania wzajemności w odniesieniu do udostępniania danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych od każdego KBC, który zwróci się z wnioskiem o udostępnienie danych z innego KBC na potrzeby systemu przekazywania informacji zwrotnej. Informacje o jednostce instytucjonalnej podmiotu sprawozdającego utworzonego w sprawozdającym państwie członkowskim mogą zawsze być wykorzystane w systemach przekazywania informacji zwrotnej przez właściwy KBC podmiotu sprawozdającego, niezależnie od tego, gdzie jednostka instytucjonalna jest rezydentem.

Artykuł 12

Dostęp dla podmiotów prawnych

1. Podmioty prawne lub części podmiotów prawnych, do których odnoszą się przekazane dane dotyczące ekspozycji kredytowych, mają prawo dostępu do takich danych we właściwym KBC. Ponadto podmioty prawne mogą żądać od podmiotów sprawozdających korekty dotyczących ich błędnych danych.

2. KBC mogą odmówić podmiotowi prawnemu lub częściom podmiotów prawnych dostępu do odnoszących się do nich przekazanych danych dotyczących ekspozycji kredytowych wyłącznie w zakresie, w jakim:

- a) dostęp taki naruszałby uzasadnione interesy w zakresie ochrony poufności podmiotu sprawozdającego, na przykład w odniesieniu do wewnętrznych ocen ryzyka kredytowego, lub interesy podmiotów trzecich, w szczególności podmiotu prawnego, w odniesieniu do którego przekazano dane dotyczące ekspozycji kredytowych; lub
- b) dane nie zostały wykorzystane do ustanowienia lub ulepszenia systemu informacji zwrotnej w rozumieniu art. 11 oraz nie są wymagane do przyznania dostępu do takich danych na podstawie innego prawa unijnego lub krajowego.

Artykuł 13

Terminy przekazywania danych

1. Podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące ekspozycji kredytowych zaksięgowane na następujące dni sprawozdawcze:

- a) dla danych miesięcznych – na ostatni dzień każdego miesiąca;
- b) dla danych kwartalnych – na ostatni dzień marca, czerwca, września i grudnia.

2. KBC określają terminy i częstotliwość otrzymywania danych od podmiotów sprawozdających, umożliwiające im dochowanie terminów przekazywania danych do EBC, i odpowiednio poinformują o tym podmioty sprawozdające.

3. KBC informują podmioty sprawozdające o obowiązkach sprawozdawczych co najmniej na 18 miesięcy przed pierwszym dniem sprawozdawczym, za który podmioty te powinny przekazać dane na podstawie niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem innych wymogów sprawozdawczych zgodnych z prawem krajowym lub innymi przepisami z zakresu sprawozdawczości.

4. W odniesieniu do podmiotów obserwowanych będących rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim KBC przekazują do EBC miesięczne dane dotyczące ekspozycji kredytowych w terminie do końca trzydziestego dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego dane dotyczą.

5. W odniesieniu do podmiotów obserwowanych będących rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim KBC przekazują do EBC kwartalne dane dotyczące ekspozycji kredytowych w terminie do końca piętnastego dnia roboczego po dniach przepływow gotówkowych wskazanych w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

6. W odniesieniu do podmiotów obserwowanych, które są oddziałami zagranicznymi nie będącymi rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim, KBC przekazują EBC miesięczne dane dotyczące ekspozycji kredytowych w terminie do końca trzydziestego piątego dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego dane dotyczą.
7. W odniesieniu do podmiotów obserwowanych, które są oddziałami zagranicznymi nie będącymi rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim, KBC przekazują EBC kwartalne dane dotyczące ekspozycji kredytowych w terminie do końca dwudziestego dnia roboczego po dniach przepływów gotówkowych wskazanych w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
8. KBC przekazują EBC dane referencyjne kontrahentów dla wszystkich kontrahentów zgodnie z tabelą 1 wzoru 1 załącznika I wraz z pierwszym przekazaniem danych dotyczących ekspozycji kredytowych. W przypadku zaistnienia zmian KBC aktualizują dane nie później niż w terminie przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych właściwym dla pierwszego dnia sprawozdawczego, w którym lub przed którym nastąpiła zmiana. Z wyjątkiem sytuacji, w której KBC poinformują podmioty sprawozdające o pozyskaniu zaktualizowanych danych referencyjnych kontrahentów z innych źródeł, podmioty sprawozdające aktualizują takie dane informując KBC o zmianach w terminie określonych przez KBC, nie później jednak, niż dzień, w którym dane dotyczące ekspozycji kredytowych przekazywane są właściwemu KBC za pierwszy dzień sprawozdawczy następujący po dniu, w którym nastąpiła zmiana.

Artykuł 14

Wspólne wymogi minimum oraz krajowa organizacja sprawozdawczości

1. Podmioty sprawozdające mają obowiązek spełniać wymogi sprawozdawczości statystycznej, którym podlegają zgodnie ze wspólnymi wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, poprawnej identyfikacji kontrahentów i zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt określonymi w załączniku V.
2. KBC opracowują i wdrażają ustalenia dotyczące sprawozdawczości, których przestrzegać będą podmioty sprawozdające w zgodzie z przepisami krajowymi w zakresie, w jakim przepisy te nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia. KBC zapewniają, aby ustalenia te: a) zapewniały dostarczanie wymaganych informacji statystycznych oraz b) umożliwiały weryfikację spełnienia wymogów minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt, określonych w załączniku V.
3. KBC mogą wykorzystywać informacje uzyskane z każdego innego źródła, zgodnie z art. 8 ust. 5, na potrzeby przekazywania danych o ekspozycjach kredytowych EBC w zakresie, w jakim informacje te spełniają standardy jakości i terminowości mające zastosowanie na podstawie niniejszego rozporządzenia do danych zebranych od podmiotów sprawozdających. W szczególności spełnione powinny być wymogi minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt, określone w załączniku V.

Artykuł 15

Połączenia, podziały i przekształcenia

1. W przypadku połączenia, podziału lub innego rodzaju przekształcenia mogącego wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych podmioty sprawozdające uczestniczące w tym procesie informują właściwy KBC – po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia połączenia, podziału, przekształcenia i przed przeprowadzeniem takiej operacji – o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Z zastrzeżeniem obowiązków, o których mowa w poprzednim ustępie, właściwy KBC może upoważnić instytucję przejmującą do wykonania obowiązków sprawozdawczości statystycznej w drodze procedur tymczasowych. Takie odstępstwo od standardowych procedur sprawozdawczych nie może obowiązywać dłużej niż sześć miesięcy od dnia połączenia, podziału lub przekształcenia. Odstępstwo to pozostaje bez wpływu na zobowiązanie instytucji przejmującej do wykonywania jej obowiązków sprawozdawczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 16

Wyłączenia i zmniejszona częstotliwość przekazywania danych

1. W celu zapewnienia proporcjonalności obowiązków sprawozdawczych nałożonych niniejszym rozporządzeniem właściwy KBC ma prawo przyznawania wyłączeń małym podmiotom sprawozdającym pod warunkiem że całkowity udział wszystkich podmiotów sprawozdających objętych wyłączeniem w wartości ogółem kredytów i pożyczek przekazanej na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) ⁽¹⁾ przez wszystkie podmioty sprawozdające będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim nie przekroczy 2 %. Wyłączenia mogą odnosić się do niektórych lub wszystkich wymogów sprawozdawczych wskazanych w niniejszym rozporządzeniu.
2. W celu wsparcia wdrożenia wymogów sprawozdawczych, właściwy KBC może zezwolić małym podmiotom sprawozdającym na przekazywanie danych dotyczących ekspozycji kredytowych w odniesieniu do dni sprawozdawczych przed 1 stycznia 2021 r. z częstotliwością kwartalną, a nie miesięczną, pod warunkiem że całkowity udział wszystkich podmiotów sprawozdających przekazujących dane z częstotliwością kwartalną w wartości ogółem kredytów i pożyczek przekazanej na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 przez wszystkie podmioty sprawozdające będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim nie przekroczy 4 %, z zastrzeżeniem przekazywania przez nich danych dotyczących ekspozycji kredytowych na podstawie innych przepisów.
3. KBC mogą przyznać wyłączenia podmiotom sprawozdającym w zakresie, w jakim KBC pozyskują dane o jakości i terminowości wymaganej na podstawie art. 14 ust. 3 z innych źródeł.
4. KBC informują następujące podmioty sprawozdające o ich obowiązkach sprawozdawczych zgodnie z art. 13 ust. 3:
 - a) podmioty sprawozdające objęte wyłączeniem zgodnie z ust. 1;
 - b) podmioty sprawozdające, które mogą przekazywać dane ze zmniejszoną częstotliwością zgodnie z ust. 2;
 - c) podmioty sprawozdające, które przestają spełniać kryteria do objęcia ich wyłączeniem lub zmniejszenia wobec nich częstotliwości przekazywania danych zgodnie z ust. 1 lub 2.

Artykuł 17

Weryfikacja, obowiązkowe zbieranie i minimalne standardy jakości

KBC weryfikują i – w koniecznym zakresie – dokonują przymusowego zbierania informacji dostarczanych przez podmioty sprawozdające na podstawie niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem prawa EBC do samodzielnego wykonywania tych uprawnień. KBC korzystają z tego prawa w szczególności wówczas, gdy podmiot sprawozdający nie przestrzega określonych w załączniku V wymogów minimum w zakresie trybu przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 18

Sankcje

EBC może nakładać na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają wymogów sprawozdawczości wynikających z niniejszego rozporządzenia, sankcje w trybie art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Podmioty sprawozdające nie podlegają sankcjom, o ile wykazą brak możliwości przekazania wymaganych informacji wynikający z prawa krajowego kraju, gdzie rezydentem jest oddział w odniesieniu do którego podmioty te zobowiązane są przekazywać informacje. Uprawnienia EBC do nakładania sankcji za niewypełnianie wymogów sprawozdawczych wynikających z niniejszego rozporządzenia są niezależne od uprawnień KBC do nakładania sankcji zgodnie z prawem za niewypełnianie wymogów sprawozdawczości statystycznej lub innych wymogów sprawozdawczych, które znajdują zastosowanie do podmiotów sprawozdających na podstawie właściwego prawa krajowego zgodnie z art. 8 ust. 3.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1).

*Artykuł 19***Przepis przejściowy**

KBC mogą opóźnić pierwsze przekazanie EBC danych dotyczących ekspozycji kredytowych w odniesieniu do dni sprawozdawczych poprzedzających 1 lutego 2019 r. pod warunkiem że przekażą te dane EBC nie później niż 31 marca 2019 r.

*Artykuł 20***Uproszczona procedura wprowadzania zmian**

Zarząd, uwzględniając stanowisko Komitetu ds. Statystyki ESBC, jest uprawniony do wprowadzania zmian technicznych do załączników do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że zmiany takie nie naruszają podstawowej struktury pojęciowej ani nie wpływają na obciążenia sprawozdawcze podmiotów sprawozdających. O wszelkich takich zmianach Zarząd bezzwłocznie zawiadamia Radę Prezesów.

*Artykuł 21***Postanowienia końcowe**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 31 grudnia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

Dane podlegające przekazaniu oraz wzory

1. Dane przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wielu różnych elementów – np. wierzycieli, dłużników, instrumentów, ochrony – które są ze sobą wzajemnie powiązane. Dla przykładu jeden dłużnik może otrzymać wiele kredytów lub pożyczek albo jedna ochrona może zabezpieczać wiele instrumentów. Niniejszy załącznik określa zbiór danych służący do przekazywania szczegółowych informacji w odniesieniu do każdego z tych elementów.
2. Informacje dla poszczególnych zbiorów danych odnoszą się do pojedynczych elementów, np. jednego instrumentu, albo do kombinacji kilku elementów, np. „instrument-ochrona”, tym samym określając poziom granularności wymagany dla poszczególnych zbiorów danych. Zbiory danych podzielone są na dwa wzory.
3. Wymogi sprawozdawcze dotyczące atrybutów danych zawartych w poszczególnych wzorach są określone w w załączniku II i załączniku III.
4. Atrybuty danych zawarte w każdym z wzorów są zdefiniowane w załączniku IV.
5. Kwoty przekazuje się w jednostkach wyrażonych w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez Europejski Bank Centralny EBC, tj. kursie średnim w dniu sprawozdawczym.

Wzór 1**1. Dane referencyjne dotyczące kontrahenta**

- 1.1 Poziomem granularności dla danych referencyjnych dotyczących kontrahenta jest pojedynczy kontrahent. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego oraz b) identyfikatora kontrahenta.
- 1.2 Każdy identyfikator kontrahenta musi być unikalny dla każdego kontrahenta wykazanego przez ten sam podmiot sprawozdający, a ten sam kontrahent musi być zawsze identyfikowany przez podmiot sprawozdający tym samym unikalnym identyfikatorem kontrahenta. Taki identyfikator nie może być w żadnym czasie ponownie wykorzystany przez ten sam podmiot sprawozdający do oznaczenia innego kontrahenta. KBC mogą wymagać aby podmioty sprawozdające używały identyfikatorów kontrahenta w sposób wskazany przez właściwy KBC.
- 1.3 Należy wykazać wszystkie jednostki instytucjonalne, które są podmiotami prawnymi lub częściami podmiotów prawnych oraz są powiązane z instrumentami, o których dane są przekazywane na podstawie art. 4 i 5 lub dostarczają ochronę celem zabezpieczenia takich instrumentów. W szczególności należy wykazać następujących kontrahentów: a) wierzycieli; b) dłużników; c) dostawców ochrony; d) inicjatorów; e) obsługujących; f) centrale jednostek; g) bezpośrednie jednostki dominujące oraz h) ostateczne jednostki dominujące. Pojedynczy podmiot może być kontrahentem w odniesieniu do wielu instrumentów lub może przyjmować różne role jako kontrahent dla tego samego instrumentu. Każdy kontrahent powinien być wykazany tylko jeden raz.
- 1.4 Załącznik III określa informacje wymagane dla każdego rodzaju kontrahenta.
- 1.5 Dane dotyczące kontrahenta określają charakterystykę kontrahenta.
- 1.6 W przypadku osób fizycznych powiązanych z instrumentami, których dane podlegają przekazaniu do bazy AnaCredit nie przekazuje się danych dotyczących tych osób.
- 1.7 Dane podlegają przekazaniu nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym kontrahent zawiera kontrakt zarejestrowany w bazie AnaCredit. W przypadku zmiany dane podlegają aktualizacji nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym nastąpiła zmiana.

2. Dane dotyczące instrumentu

- 2.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących instrumentu jest pojedynczy instrument. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontraktu oraz d) identyfikatora instrumentu.
- 2.2 Każdy identyfikator kontraktu musi być unikalny dla każdego kontraktu generującego ryzyko kredytowe dla tego samego podmiotu obserwowanego. Taki identyfikator nie może być w żadnym czasie wykorzystany ponownie do oznaczenia innego kontraktu w ramach tego samego podmiotu obserwowanego. Każdy identyfikator instrumentu musi być unikalny dla każdego kontraktu, tj. wszystkie instrumenty objęte danym kontraktem powinny mieć nadane odrębne identyfikatory instrumentu; nie można ich ponownie wykorzystywać do oznaczania innego instrumentu w ramach tego kontraktu.
- 2.3 Dane dotyczące instrumentu zawierają informacje o każdym instrumencie istniejącym na mocy kontraktu pomiędzy podmiotem obserwowanym i kontrahentami, w tym wszystkich instrumentach pomiędzy jednostkami instytucjonalnymi tego samego podmiotu prawnego.
- 2.4 Dane dotyczące instrumentu określają charakterystykę instrumentu, która rzadko zmienia się w czasie.
- 2.5 Dane podlegają przekazaniu nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych właściwych dla dnia sprawozdawczego, w którym instrument został zarejestrowany w bazie AnaCredit. W przypadku zmiany danych dane podlegają aktualizacji nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym, lub przed którym, nastąpiła zmiana.

3. Dane finansowe

- 3.1 Poziomem granularności dla danych finansowych jest poziom instrumentu. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontraktu oraz d) identyfikatora instrumentu.
- 3.2 Dane finansowe opisują zmiany cech finansowych instrumentu.
- 3.3 Wykorzystane kwoty instrumentu wykazywane są w atrybucie danych „wartość nominalna”. Przyznane niewykorzystane kwoty instrumentu wykazywane są w atrybucie danych „wartość pozabilansowa”.
- 3.4 Dane przekazuje się z częstotliwością miesięczną.

4. Dane dotyczące kontrahenta i instrumentu

- 4.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących kontrahenta i instrumentu jest kombinacja informacji o kontrahencie i instrumencie, a każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany kombinacją następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontrahenta; d) identyfikatora kontraktu; e) identyfikatora instrumentu oraz f) roli kontrahenta.
- 4.2 Dane dotyczące kontrahenta i instrumentu zawierają informacje opisujące rolę wszystkich kontrahentów w odniesieniu do każdego instrumentu.
- 4.3 W przypadku osób fizycznych powiązanych z instrumentami wykazanymi w bazie AnaCredit, nie przekazuje się danych dotyczących tych osób.
- 4.4 Dane podlegają przekazaniu nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych właściwych dla dnia sprawozdawczego, w którym, lub przed którym, instrument został zarejestrowany w bazie AnaCredit. W przypadku zmiany danych dane podlegają aktualizacji nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym, lub przed którym, nastąpiła zmiana.

5. Dane dotyczące wspólnych zobowiązań

- 5.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących wspólnych zobowiązań jest kombinacja informacji o kontrahencie i instrumencie. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany kombinacją następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontrahenta; d) identyfikatora kontraktu oraz e) identyfikatora instrumentu.
- 5.2 Dane te określają kwotę wspólnej odpowiedzialności dotyczącej danego instrumentu, która odpowiada każdemu dłużnikowi ponoszącemu odpowiedzialność w odniesieniu do pojedynczego instrumentu wspólnie z innym podmiotem.
- 5.3 W przypadku osób fizycznych powiązanych z instrumentami wykazanymi w bazie AnaCredit, nie przekazuje się danych dotyczących tych osób.
- 5.4 Dane przekazuje się z częstotliwością miesięczną.

Zbiór danych	Atrybut danych
1. Dane referencyjne dotyczące kontrahenta	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator kontrahenta Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) Identyfikator krajowy Identyfikator centrali jednostki Identyfikator bezpośredniej jednostki dominującej Identyfikator ostatecznej jednostki dominującej Nazwa lub imię i nazwisko Adres: ulica Adres: miasto/miejscowość Adres: region/jednostka podziału administracyjnego Adres: kod pocztowy Adres: kraj Forma prawna Sektor instytucjonalny Działalność gospodarcza Status postępowania prawnego Data wszczęcia postępowania prawnego Wielkość przedsiębiorstwa Data, na którą określono wielkość przedsiębiorstwa Liczba pracowników Suma bilansowa Obroty roczne Standardy rachunkowości
2. Dane dotyczące instrumentu	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Rodzaj instrumentu Rodzaj amortyzacji

Zbiór danych	Atrybut danych
	Waluta Instrument powierniczy Data zawarcia kontraktu Data zakończenia okresu odroczonej spłaty kapitału Górny pułap stopy procentowej Dolny pułap stopy procentowej Częstotliwość przeszacowania stopy procentowej Spread/marża stopy procentowej Rodzaj stopy procentowej Ustawowy ostateczny termin zapadalności Wartość zobowiązania w dacie zawarcia kontraktu Częstotliwość spłat Kredyt na finansowanie projektów inwestycyjnych Cel Regres Stopa referencyjna Data rozliczenia Zadłużenie podporządkowane Identyfikator kontraktu konsorcjalnego Prawa do spłaty Zmiany wartości godziwej z tytułu zmiany ryzyka kredytowego przed zakupem
3. Dane finansowe	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Stopa procentowa Data następnego przeszacowania stopy procentowej Status instrumentu: niewykonanie zobowiązania Data określenia statusu instrumentu: niewykonanie zobowiązania Kwota przekazana Kwota przeterminowana dla instrumentu Data powstania przeterminowania dla instrumentu Rodzaj sekurytyzacji Wartość nominalna Naliczone odsetki Wartość pozabilansowa
4. Dane dotyczące kontrahenta i instrumentu	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontrahenta Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Rola kontrahenta

Zbiór danych	Atrybut danych
5. Dane dotyczące wspólnych zobowiązań	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontrahenta Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Kwota wspólnych zobowiązań

Wzór 2

6. Dane księgowe

6.1 Poziomem granularności dla danych księgowych jest pojedynczy instrument. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontraktu oraz d) identyfikatora instrumentu.

6.2 Dane te opisują zmiany instrumentu w zależności od stosowanych standardów rachunkowości właściwych dla podmiotu prawnego obserwowanego podmiotu. Jeżeli podmiot sprawozdający podlega rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/534 (EBC/2015/13) ⁽¹⁾, dane wykazuje się zgodnie ze standardami rachunkowości – Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) lub krajowymi ogólnie przyjętymi standardami rachunkowości (KSR) – stosowanymi celem spełnienia przez podmiot prawny podmiotu obserwowanego wymogów wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/534 (EBC/2015/13).

6.3 Dane przekazuje się z częstotliwością kwartalną.

7. Dane dotyczące dostarczonej ochrony

7.1 Poziomem granularności dla dostarczonej ochrony jest dostarczona ochrona. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego oraz c) identyfikatora ochrony.

7.2 Podmioty sprawozdające przekazują informacje o ochronie dostarczonej jako zabezpieczenie spłaty instrumentów wykazanych w danych dotyczących instrumentu, niezależnie od uznania ich ochrony na potrzeby ograniczenia ryzyka kredytowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

7.3 Dane te opisują dostarczoną ochronę.

7.4 Dane podlegają przekazaniu nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym, lub przed którym, dostarczono ochronę jako zabezpieczenie spłaty instrumentu zarejestrowanego w bazie AnaCredit. W przypadku zmiany danych dane podlegają aktualizacji nie później niż w terminie miesięcznego przekazania danych dotyczących ekspozycji kredytowych na dzień sprawozdawczy, w którym, lub przed którym, nastąpiła zmiana.

8. Dane dotyczące instrumentu i dostarczonej ochrony

8.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących instrumentu i dostarczonej ochrony jest kombinacja instrumentu i otrzymanej ochrony. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego; c) identyfikatora kontraktu; c) identyfikatora instrumentu oraz e) identyfikatora ochrony.

8.2 Dane te opisują całość ochrony dostarczonej w odniesieniu do instrumentu, który ochrona zabezpiecza.

8.3 Dane przekazuje się z częstotliwością miesięczną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/534 z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie sprawozdawczości dotyczącej nadzorczych informacji finansowych (EBC/2015/13) (Dz.U. L 86 z 31.3.2015, s. 13).

9. Dane dotyczące ryzyka kontrahenta

- 9.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących ryzyka kontrahenta jest poziom kontrahenta. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego oraz c) identyfikatora kontrahenta.
- 9.2 Dane te pozwalają na oszacowanie ryzyka kredytowego kontrahenta
- 9.3 Te informacje wymagane są tylko w odniesieniu do dłużników i dostawców ochrony.
- 9.4 W przypadku osób fizycznych powiązanych z instrumentami wykazywanymi w bazie AnaCredit, nie przekazuje się danych dotyczących tych osób.
- 9.5 Dane przekazuje się z częstotliwością miesięczną.
- 9.6 Właściwy KBC może zdecydować o gromadzeniu danych dotyczących ryzyka kontrahenta z częstotliwością kwartalną.

10. Dane dotyczące niewykonania przez kontrahenta zobowiązania

- 10.1 Poziomem granularności dla danych dotyczących niewykonania przez kontrahenta zobowiązania jest kontrahent. Każdy wpis jest jednoznacznie identyfikowany za pomocą kombinacji następujących atrybutów danych: a) identyfikatora podmiotu sprawozdającego; b) identyfikatora podmiotu obserwowanego oraz c) identyfikatora kontrahenta.
- 10.2 Dane te pozwalają na niezwłoczne zidentyfikowanie kontrahentów, którzy dopuścili się niewykonania zobowiązania.
- 10.3 Te informacje wymagane są tylko w odniesieniu do dłużników i dostawców ochrony.
- 10.4 W przypadku osób fizycznych powiązanych z instrumentami wykazywanymi w bazie AnaCredit, nie przekazuje się danych dotyczących tych osób.
- 10.5 Dane przekazuje się z częstotliwością miesięczną.

Dane	Atrybut danych
6. Dane księgowo	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Księgowa klasyfikacja instrumentu Ujęcie w bilansie Skumulowane odpisy obniżające wartość Skumulowana utrata wartości Rodzaj utraty wartości Metoda szacowania utraty wartości Źródła obciążenia aktywów Skumulowane zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego Status instrumentu: niezagrożony Data określenia statusu jakości instrumentu Rezerwy związane z ekspozycjami pozabilansowymi Status restrukturyzacji i renegocjacji Data określenia statusu restrukturyzacji i renegocjacji Skumulowany odzysk od momentu zaistnienia niewykonaności zobowiązania Portfel ostrożnościowy Wartość bieżąca

Dane	Atrybut danych
7. Dane dotyczące dostarczonej ochrony	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator ochrony Identyfikator dostawcy ochrony Rodzaj ochrony Wartość ochrony Rodzaj wartości ochrony Zasady wyceny ochrony Lokalizacja zabezpieczenia hipotecznego Data określenia wartości ochrony Data zapadalności ochrony Pierwotna wartość ochrony Data określenia pierwotnej wartości ochrony
8. Dane dotyczące instrumentu i dostarczonej ochrony	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontraktu Identyfikator instrumentu Identyfikator ochrony Przypisana wartość ochrony Wierzytelności uprzywilejowane podmiotów trzecich wobec ochrony
9. Dane dotyczące ryzyka kontrahenta	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontrahenta Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania
10. Dane dotyczące niewykonania przez kontrahenta zobowiązania	Identyfikator podmiotu sprawozdającego Identyfikator podmiotu obserwowanego Identyfikator kontrahenta Status kontrahenta: niewykonanie zobowiązania Data określenia statusu kontrahenta: niewykonanie zobowiązania

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe wymogi sprawozdawczości statystycznej

Zgodnie z art. 7 wymogi sprawozdawczości statystycznej w rozumieniu art. 6 podlegają ograniczeniu o ile spełnione są określone warunki. W czterech opisanych poniżej przypadkach zawarte są określone warunki, w przypadku których nie wymaga się pełnego zestawu danych kredytowych.

1. Podmioty obserwowane nie będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim

Instrumenty, w odniesieniu do których podmiot obserwowany jest oddziałem zagranicznym niebędącym rezydentem w sprawozdającym państwie członkowskim.

2. Podmioty obserwowane niepodlegające wymogom kapitałowym

Instrumenty, dla których podmiot obserwowany:

- a) nie jest instytucją nadzorowaną na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub
- b) jest oddziałem zagranicznym podmiotu, który nie podlega nadzorowi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Instrumenty obsługiwane, całkowicie usunięte z bilansu

Instrumenty, które są:

- a) usunięte z bilansu oraz
- b) obsługiwane.

4. Instrumenty inicjowane przed 1 września 2018 r.

Instrumenty z datą zawarcia kontraktu przed 1 września 2018 r.

Tabela 1 określa wymogi sprawozdawcze dla każdego atrybutu danych w każdym z czterech przypadków, stosując następującą klasyfikację:

- a) N: z zastrzeżeniem indywidualnych ustaleń, właściwe KBC mogą zdecydować o niezbianiu tych informacji od poszczególnych podmiotów sprawozdających;
- b) X: informacje nie podlegające przekazaniu.

W przypadku braku klasyfikacji wymagane jest przekazanie informacji.

Jeżeli dane podlegają więcej niż jednemu opisowi z tabeli 1, stosuje się najmniej uciążliwe wymogi sprawozdawcze.

Tabela 1

Szczegółowe wymogi sprawozdawczości statystycznej

	1. Podmioty obserwowane nie będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim	2. Podmioty obserwowane niepodlegające wymogom kapitałowym	3. Instrumenty obsługiwane, całkowicie usunięte z bilansu	4. Instrumenty inicjowane przed 1 września 2018 r.
Kredyt na finansowanie projektów inwestycyjnych	N			
Data zawarcia kontraktu	N			
Rodzaj stopy procentowej	N			
Częstotliwość przeszacowania stopy procentowej	N			
Data zakończenia okresu odroczonej spłaty kapitału	N			N

	1. Podmioty obserwowane nie będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim	2. Podmioty obserwowane niepodlegające wymogom kapitałowym	3. Instrumenty obsługiwane, całkowicie usunięte z bilansu	4. Instrumenty inicjowane przed 1 września 2018 r.
Stopa referencyjna	N			
Spread/marża stopy procentowej	N			
Górny pułap stopy procentowej	N		N	
Dolny pułap stopy procentowej	N		N	
Rodzaj amortyzacji	N			N
Częstotliwość spłat	N			N
Zmiany wartości godziwej z tytułu zmiany ryzyka kredytowego przed zakupem		N	N	
Data następnego przeszacowania stopy procentowej	N			
Status instrumentu: niewykonanie zobowiązania		N		
Data określenia statusu instrumentu: niewykonanie zobowiązania		N		
Naliczone odsetki	N			
Księgowa klasyfikacja instrumentu			X	
Źródła obciążenia aktywów		N	X	
Skumulowane odpisy obniżające wartość			X	
Skumulowana utrata wartości			X	
Rodzaj utraty wartości			X	
Metoda szacowania utraty wartości			X	
Skumulowane zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego			X	

	1. Podmioty obserwowane nie będące rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim	2. Podmioty obserwowane niepodlegające wymogom kapitałowym	3. Instrumenty obsługiwane, całkowicie usunięte z bilansu	4. Instrumenty inicjowane przed 1 września 2018 r.
Status instrumentu: niezagrożony		N		
Data określenia statusu jakości instrumentu		N		
Rezerwy związane z ekspozycjami pozabilansowymi			X	
Data określenia statusu restrukturyzacji i renegocjacji				N
Portfel ostrożnościowy		X	X	
Wartość bieżąca			X	
Pierwotna wartość ochrony				N
Data określenia pierwotnej wartości ochrony				N
Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania		N	N	
Status kontrahenta: niewykonanie zobowiązania		N	N	
Data określenia statusu kontrahenta: niewykonanie zobowiązania		N	N	

ZAŁĄCZNIK III

Dane referencyjne dotyczące kontrahenta

Tabela 2 i 3 określają wymogi sprawozdawcze dla każdego atrybutu danych referencyjnych kontrahenta opisanego we wzorze 1 w załączniku I.

Tabela 2 określa wymogi wobec kontrahentów będących rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim, a tabela 3 określa wymogi wobec kontrahentów niebędących rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim.

Stosuje się następującą klasyfikację wymogów:

- a) N: z zastrzeżeniem indywidualnych ustaleń, właściwe KBC mogą zdecydować o niezbianiu tych informacji od poszczególnych podmiotów sprawozdających;
- b) X: informacje nie podlegające przekazaniu.

W przypadku braku klasyfikacji wymagane jest przekazanie informacji.

Jeżeli dane podlegają więcej niż jednemu opisowi z tabeli 2 lub 3, stosuje się najmniej uciążliwe wymogi sprawozdawcze.

Tabela 2

Szczegółowe wymogi sprawozdawcze dotyczące danych referencyjnych kontrahentów dla kontrahentów będących rezydentami w sprawozdającym państwie członkowskim

	1. Podmiot sprawozdający	2. Podmiot obserwowany	3. Wierzyciel	4. Dłużnik - Instrumenty inicjowane przed 1 września 2018 r.	5. Dłużnik - Przynajmniej jeden instrument inicjowany przed 1 września 2018 r.	6. Dostawca ochrony	7. Centrala jednostki	8. Bezpośrednia jednostka dominująca	9. Ostateczna jednostka dominująca	10. Inicjator	11. Obsługujący
Dane referencyjne dotyczące kontrahenta											
Identyfikator kontrahenta											
Identyfikator podmiotu prawnego (LEI)			N	N	N	N	N	N	N	N	N
Identyfikator krajowy	N	N	N			N	N	N	N	N	N
Identyfikator centrali jednostki	X	X	X	N		N	X	X	X	X	X
Identyfikator bezpośredniej jednostki dominującej	X	X	X	N		N	X	X	X	X	X
Identyfikator ostatecznej jednostki dominującej	X	X	X	N		N	X	X	X	X	X

ZAŁĄCZNIK IV

Atrybuty danych, definicje i wartości

Poniższa tabela zawiera szczegółowe standardowe opisy oraz definicje atrybutów, o których mowa w Załącznikach I–III. Określa ona również wartości podlegające przekazaniu w odniesieniu do atrybutów danych, w tym opis tych wartości.

KBC są odpowiedzialne za przełożenie atrybutów i wartości danych na odpowiadające im atrybuty i wartości danych na poziomie krajowym.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Identyfikator kontrahenta	Atrybut danych	Identyfikator stosowany przez podmiot sprawozdający do jednoznacznej identyfikacji każdego kontrahenta. Każdy kontrahent musi posiadać jeden identyfikator kontrahenta. Wartość ta nie zmienia się w czasie i nie może być wykorzystana jako identyfikator kontrahenta dla jakiegokolwiek innego kontrahenta.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator podmiotu sprawozdającego	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla podmiotu sprawozdającego
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator podmiotu obserwowanego	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla podmiotu obserwowanego
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator kontraktu	Atrybut danych	Identyfikator stosowany przez podmiot sprawozdający do jednoznacznej identyfikacji każdego kontraktu. Każdy kontrakt musi posiadać jeden identyfikator kontraktu. Wartość ta nie zmienia się w czasie i nie może być wykorzystana jako identyfikator kontraktu dla jakiegokolwiek innego kontraktu.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator instrumentu	Atrybut danych	Identyfikator stosowany przez podmiot sprawozdający do jednoznacznej identyfikacji każdego kontraktu w ramach pojedynczego kontraktu. Każdy instrument musi posiadać jeden identyfikator instrumentu. Wartość ta nie zmienia się w czasie i nie może być wykorzystana jako identyfikator instrumentu dla jakiegokolwiek innego instrumentu w ramach tego samego kontraktu.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator ochrony	Atrybut danych	Identyfikator stosowany przez podmiot sprawozdający do jednoznacznej identyfikacji każdej ochrony wykorzystanej do zabezpieczenia instrumentu. Każda ochrona powinna posiadać jeden identyfikator ochrony. Wartość ta nie zmienia się w czasie i nie może być wykorzystana jako identyfikator ochrony dla jakiegokolwiek innej ochrony.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Identyfikator dostawcy ochrony	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla dostawcy ochrony Nie wymaga się wykazywania identyfikatora dostawcy ochrony, jeżeli dostawca ochrony nie jest podmiotem prawnym.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.

Dane referencyjne dotyczące kontrahenta

Identyfikator podmiotu prawnego (LEI)	Atrybut danych	Identyfikator podmiotu prawnego dla kontrahenta przypisany zgodnie z standardem Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) 17442.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator krajowy	Atrybut danych	Powszechnie używany kod identyfikacyjny umożliwiający jednoznacznie identyfikację kontrahenta lub podmiotu prawnego, którego częścią jest kontrahent, w kraju jego siedziby. W przypadku kontrahenta będącego oddziałem zagranicznym identyfikator krajowy odnosi się do oddziału zagranicznego. W przypadku kontrahenta niebędącego oddziałem zagranicznym identyfikator krajowy odnosi się do podmiotu prawnego, którego częścią jest kontrahent.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator centrali jednostki	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla podmiotu prawnego, którego prawnie zależną częścią jest oddział zagraniczny. Te informacje wykazuje się wyłącznie dla kontrahentów będących oddziałami zagranicznymi.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator bezpośredniej jednostki dominującej	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla podmiotu prawnego będącego bezpośrednią jednostką dominującą kontrahenta. Jeżeli kontrahent nie posiada jednostki dominującej, przekazuje się identyfikator kontrahenta właściwy dla tego kontrahenta. Jednostka dominująca ma znaczenie nadane w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Identyfikator ostatecznej jednostki dominującej	Atrybut danych	Identyfikator kontrahenta dla podmiotu prawnego będącego ostateczną jednostką dominującą kontrahenta. Ostateczna jednostka dominująca nie posiada jednostek dominujących. Jeżeli kontrahent nie posiada jednostki dominującej, przekazuje się identyfikator kontrahenta właściwy dla tego kontrahenta. Jednostka dominująca ma znaczenie nadane w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Nazwa lub imię i nazwisko	Atrybut danych	Pełna nazwa prawna kontrahenta.
Ciąg znaków	Wartość	Skończona sekwencja znaków.
Adres: ulica	Atrybut danych	Adres ulicy kontrahenta, w tym numer.
Ciąg znaków	Wartość	Skończona sekwencja znaków.
Adres: miasto/miejscowość	Atrybut danych	Nazwa miasta lub miejscowości kontrahenta.
Ciąg znaków	Wartość	Skończona sekwencja znaków.
Adres: kod pocztowy	Atrybut danych	Kod pocztowy kontrahenta.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Adres: region/jednostka podziału administracyjnego	Atrybut danych	Rejon lub inna jednostka podziału administracyjnego kontrahenta będącego rezydentem w państwie członkowskim Unii Europejskiej
Ciąg znaków	Wartość	Kody NUTS 3 rejonu.
Adres: kraj	Atrybut danych	Kraj kontrahenta.
Kody ISO 3166-1 alpha-2	Wartość	Kod kraju ISO 3166-1 alpha-2.
Forma prawna	Atrybut danych	Rodzaj jednostki gospodarczej w rozumieniu krajowego systemu prawnego.
Ciąg znaków	Wartość	Skończona sekwencja znaków.
Sektor instytucjonalny	Atrybut danych	Sektory instytucjonalne na podstawie rozporządzenia (UE) nr 549/2013, rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40) (1).
Przedsiębiorstwa niefinansowe	Wartość	Przedsiębiorstwo niefinansowe w rozumieniu pkt 2.45 do 2.50 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Bank centralny	Wartość	Banki centralne w rozumieniu pkt 2.72 do 2.74 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje kredytowe	Wartość	Instytucje kredytowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Instytucje przyjmujące depozyty inne niż instytucje kredytowe	Wartość	Instytucje przyjmujące depozyty inne niż instytucje kredytowe w rozumieniu art. 1 lit. a) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).
Fundusze rynku pieniężnego (FRP)	Wartość	Fundusze rynku pieniężnego (FRP) – fundusze rynku pieniężnego w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Fundusze Inwestycyjne niebędące FRP	Wartość	Fundusze inwestycyjne niebędące FRP w rozumieniu pkt 2.82 do 2.85 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Podmioty sekurytyzacyjne	Wartość	Podmioty sekurytyzacyjne w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40).
Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych, funduszy emerytalno-rentowych i podmiotów sekurytyzacyjnych.	Wartość	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych w rozumieniu pkt 2.86 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013, z wyłączeniem podmiotów sekurytyzacyjnych w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40).
Pomocnicze instytucje finansowe	Wartość	Pomocnicze instytucje finansowe w rozumieniu pkt 2.63 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	Wartość	Instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek w rozumieniu pkt 2.98 do 2.99 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje ubezpieczeniowe	Wartość	Instytucje ubezpieczeniowe w rozumieniu pkt 2.100 do 2.104 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Fundusze emerytalno-rentowe	Wartość	Fundusze emerytalno-rentowe w rozumieniu pkt 2.105 do 2.110 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje rządowe na szczeblu centralnym	Wartość	Instytucje rządowe na szczeblu centralnym w rozumieniu pkt 2.114 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym	Wartość	Instytucje rządowe i samorządowe na szczeblu regionalnym w rozumieniu pkt 2.115 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym	Wartość	Instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym w rozumieniu pkt 2.116 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Fundusze zabezpieczenia społecznego	Wartość	Fundusze zabezpieczenia społecznego w rozumieniu pkt 2.117 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	Wartość	Instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych w rozumieniu pkt 2.129 do 2.130 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Działalność gospodarcza	Atrybut danych	Podział kontrahentów ze względu na ich działalność gospodarczą, zgodnie z klasyfikacją statystyczną NACE Rev. 2, wprowadzoną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1893/2006 ⁽²⁾ .

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Kod NACE	Wartość	Kod NACE poziomu drugiego, trzeciego lub czwartego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006.
Status postępowania prawnego	Atrybut danych	Kategorie opisujące status prawnego kontrahenta z uwagi na jego wypłacalność w oparciu o przepisy krajowe. KBC dokonują transpozycji tych wartości do przepisów krajowych. W stosownym czasie każdy KBC przygotowuje tabelę referencyjną ułatwiającą interpretację i porównanie tych danych pomiędzy krajami.
Nie podjęto czynności prawnych	Wartość	Nie podjęto czynności prawnych dotyczących wypłacalności lub zadłużenia kontrahenta.
Podlega zarządowi komisarycznemu, syndykowi lub podjęto wobec niego podobne środki	Wartość	Jakiegokolwiek postępowania obejmujące udział sądu lub podobne mające na celu zawarcie porozumienia z wierzycielami, z wyjątkiem postępowania dotyczącego upadłości lub niewypłacalności.
Upadłość lub niewypłacalność	Wartość	Zbiorcze i wiążące postępowanie upadłościowe lub dotyczące niewypłacalności pod sądową kontrolą, zakładające całkowite lub częściowe zajęcie majątku kontrahenta i mianowanie likwidatora.
Inne środki prawne	Wartość	Środki prawne inne niż wcześniej wymienione, w tym dwustronne środki prawne pomiędzy podmiotem sprawozdającym a kontrahentem.
Data wszczęcia postępowania prawnego	Atrybut danych	Data wszczęcia postępowania prawnego, wykazanego w atrybucie „status postępowania prawnego”. Datą tą powinna być najwcześniejsza odpowiednia data poprzedzająca datę sprawozdawczą i podlega przekazaniu wyłącznie jeżeli atrybut „Status postępowania” ma wartość inną niż „Nie podjęto czynności prawnych”
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Wielkość przedsiębiorstwa	Atrybut danych	Podział przedsiębiorstw z uwagi na ich wielkość zgodnie z załącznikiem do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽³⁾ .
Duże przedsiębiorstwo	Wartość	Przedsiębiorstwo niekwalifikujące się jako mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo (MŚP) na podstawie załącznika do zalecenia 2003/361/WE.
Średnie przedsiębiorstwo	Wartość	Przedsiębiorstwo kwalifikujące się jako mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo (MŚP), ale niespełniające wymogów dla małego przedsiębiorstwa lub mikroprzedsiębiorstwa na podstawie załącznika do zalecenia 2003/361/WE.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Małe przedsiębiorstwo	Wartość	Przedsiębiorstwo kwalifikujące się jako małe przedsiębiorstwo na podstawie załącznika do zalecenia 2003/361/WE.
Mikroprzedsiębiorstwo	Wartość	Przedsiębiorstwo kwalifikujące się jako mikroprzedsiębiorstwo na podstawie załącznika do zalecenia 2003/361/WE.
Data, na którą określono wielkość przedsiębiorstwa	Atrybut danych	Data, do której odnosi się wartość podana w polu „wielkość przedsiębiorstwa”. Jest to data ostatnich danych wykorzystanych do klasyfikacji lub przeglądu klasyfikacji przedsiębiorstwa.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Liczba pracowników	Atrybut danych	Liczba pracowników zatrudnionych przez kontrahenta na podstawie art. 5 załącznika do zalecenia 2003/361/WE.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Liczba nieujemna.
Suma bilansowa	Atrybut danych	Wartość bieżąca aktywów ogółem kontrahenta na podstawie rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanych przez EBC (tj. kursie średnim) w dniu sprawozdawczym.
Obroty roczne	Atrybut danych	Roczna wartość sprzedaży, pomniejszona o udzielone rabaty oraz podatek należny kontrahenta na podstawie zalecenia 2003/361/WE. Odpowiednik „całkowitej wartości rocznej sprzedaży”, o której mowa w art. 153 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanych przez EBC (tj. kursie średnim) w dniu sprawozdawczym.
Standardy rachunkowości	Atrybut danych	Standardy rachunkowości stosowane przez podmiot prawny podmiotu obserwowanego. Jeżeli podmiot sprawozdający podlega rozporządzeniu (UE) 2015/534 (EBC/2015/13), dane wykazuje się stosownie do standardów rachunkowości – Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) lub krajowych ogólnie przyjętych standardów (KSR) – stosowanych celem spełnienia przez podmiot prawny podmiotu obserwowanego wymogów wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/534 (EBC/2015/13).

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
MSSF	Wartość	MSSF mające zastosowanie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1606/2002 (*).
KRS zgodne z MSSF	Wartość	Krajowe przepisy dotyczące rachunkowości stworzone na podstawie dyrektywy Rady 86/635/EWG (5), stosujące kryteria MSSF dla instrumentów.
KRS niezgodne z MSSF	Wartość	Krajowe przepisy dotyczące rachunkowości stworzone na podstawie dyrektywy Rady 86/635/EWG, niestosujące kryteriów MSSF dla instrumentów.

Dane dotyczące ryzyka kontrahenta

Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania	Atrybut danych	Prawdopodobieństwo niewykonania przez kontrahenta zobowiązania w ciągu jednego roku obliczone na podstawie art. 160, 163, 179 i 180 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Liczba od 0 do 1.

Dane dotyczące niewykonania przez kontrahenta zobowiązania

Status kontrahenta: niewykonanie zobowiązania	Atrybut danych	Identyfikacja statusu kontrahenta: niewykonanie zobowiązania. Kategorie opisujące powody, dla których kontrahent może nie wykonać zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Nie stwierdzono niewykonania zobowiązania	Wartość	Kontrahent, którego nie dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty	Wartość	Kontrahent, którego dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni	Wartość	Kontrahent, którego dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty oraz przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni	Wartość	Kontrahenci, których dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Data określenia statusu kontrahenta: niewykonanie zobowiązania	Atrybut danych	Data, którą uznaje się za datę powstania statusu niewykonania zobowiązania wykazanego w atrybucie „status kontrahenta: niewykonanie zobowiązania”.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Dane dotyczące instrumentów		
Rodzaj instrumentu	Atrybut danych	Podział instrumentów na podstawie rodzaju postanowień umownych uzgodnionych przez strony.
Depozyty inne, niż umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu	Wartość	Depozyty w rozumieniu pkt 5.79 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013, inne niż umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu.
Kredyt w rachunku bieżącym	Wartość	Kredyt w rachunku bieżącym w rozumieniu pkt 2 ppkt 1 lit. c) tabeli w części 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).
Zadłużenie z tytułu kart kredytowych	Wartość	Kredyt powiązany z kartą obciążeniową z odroczonej płatnością, tj. kartą z opcją kredytu nieoprocentowanego, lub kredytową, tj. kartą z opcją kredytu nieoprocentowanego i oprocentowanego.
Kredyt odnawialny inny niż kredyt w rachunku bieżącym oraz kredyty i pożyczki z tytułu kart kredytowych	Wartość	Kredyt posiada następujące cechy: (i) dłużnik może bez uprzedniego powiadomienia kredytodawcy wykorzystać lub wypłacić środki do wysokości uprzednio ustalonego limitu; (ii) wysokość dostępnego kredytu może się zwiększać lub zmniejszać w miarę zaciągania i spłacania kredytu; (iii) kredyt może być wykorzystany wielokrotnie; (iv) nie jest to kredyt z tytułu karty kredytowej ani kredyt w rachunku bieżącym
Linie kredytowe inne niż kredyt odnawialny	Wartość	Kredyt posiada następujące cechy: (i) dłużnik może bez uprzedniego powiadomienia kredytodawcy wykorzystać lub wypłacić środki do wysokości uprzednio ustalonego limitu; (ii) kredyt może być wykorzystany wielokrotnie (iii) nie jest to kredyt odnawialny, kredyt z tytułu karty kredytowej ani kredyt w rachunku bieżącym.
Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu	Wartość	Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu w rozumieniu części 2.14 załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Należności z tytułu dostaw i usług	Wartość	Należności z tytułu dostaw i usług w rozumieniu części 2 załącznika V, pkt 5.41 lit. c) do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Leasing finansowy	Wartość	Leasing finansowy w rozumieniu pkt 5.134 do 5.135 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Inne kredyty i pożyczki	Wartość	Inne kredyty i pożyczki, niewymienione w żadnej z powyższych kategorii. Kredyty i pożyczki mają znaczenie nadane w pkt 5.112, pkt 5.113 oraz pkt 5.114 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013;

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Kredyt na finansowanie projektów inwestycyjnych	Atrybut danych	Identyfikacja finansowania projektów inwestycyjnych.
Kredyt na finansowanie projektów inwestycyjnych	Wartość	Atrybut stosowany, gdy instrument stanowi kredyt na finansowanie projektów inwestycyjnych zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Kredyt niebędący kredytem na finansowanie projektów inwestycyjnych	Wartość	Instrument nie jest kredytem na finansowanie projektów inwestycyjnych zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Waluta	Atrybut danych	Waluta, w której denominowany jest instrument zgodnie ze standardem ISO 4217.
Standard ISO 4217	Wartość	Kod standardu ISO 4217 dla waluty.
Data zawarcia kontraktu	Atrybut danych	Data powstania zobowiązań kontraktowych, tj. data, w której kontrakt zaczął obowiązywać wszystkie strony.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Data rozliczenia	Atrybut danych	Data, w której warunki określone w kontrakcie są lub mogą być wymagalne po raz pierwszy, tj. data, w której instrumenty finansowe zostały pierwotnie zamienione lub utworzone.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Ustawowy ostateczny termin zapadalności	Atrybut danych	Umowny termin zapadalności instrumentu przy uwzględnieniu postanowień zmieniających kontrakty pierwotne.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Prawo do regresu	Atrybut danych	Klasyfikacja instrumentów oparta na prawie wierzyciela do zaspokojenia się z aktywów innych niż ochrona zabezpieczająca instrument.
Prawo do regresu	Wartość	Instrumenty, w przypadku których wierzyciel ma prawo do zaspokojenia się z aktywów dłużnika innych niż ochrona zabezpieczająca instrument, lub, w przypadku należności z tytułu dostaw i usług, prawo do zaspokojenia długu od podmiotu, który sprzedał te należności wierzycielowi.
Bez prawa do regresu	Wartość	Instrument bez prawa do regresu w powyższym rozumieniu.
Rodzaj stopy procentowej	Atrybut danych	Klasyfikacja ekspozycji kredytowych w oparciu o stopę bazową dla ustalenia stopy procentowej dla każdego okresu płatności.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Stała	Wartość	Harmonogram określający stopy procentowe podczas okresu trwania ekspozycji, uwzględniający jedynie stałe stopy – określoną liczbowo stałą stopę znaną z pewnością w dacie powstania ekspozycji – oraz gdy stopy procentowe stosowane są do całości ekspozycji. Harmonogram ten może obejmować więcej niż jedną stałą stopę procentową stosowaną w różnych okresach trwania ekspozycji (np. kredyt ze stałą stopą procentową podczas pierwotnego okresu stałego oprocentowania, która potem ulega zmianie na inne, które jest nadal stałe oraz było znane w dacie powstania ekspozycji).
Zmienna	Wartość	Harmonogram określający stopy procentowe podczas okresu trwania ekspozycji, uwzględniający jedynie stopy procentowe oparte na zmianach innej zmiennej (zmiennej referencyjnej) oraz gdy stopa procentowa stosowana jest do całości ekspozycji.
Mieszana	Wartość	Inne rodzaje stopy procentowej, niewymienione w żadnej z powyższych kategorii.
Częstotliwość przeszacowania stopy procentowej	Atrybut danych	Częstotliwość, z jaką stopa procentowa jest przeszacowywana po pierwotnym okresie stałego oprocentowania.
Bez możliwości przeszacowania	Wartość	Instrument bez postanowień umownych umożliwiających zmianę stopy procentowej.
Bieżąca	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością dzienną.
Miesięczna	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością miesięczną.
Kwartalna	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością kwartalną.
Półroczna	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością półroczną.
Roczna	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością roczną.
Według uznania wierzyciela	Wartość	Instrument z postanowieniem umownym, na mocy którego wierzyciel posiada prawo do ustalenia daty przeszacowania stopy procentowej.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Inna częstotliwość	Wartość	Instrument z umownym postanowieniem zmiany stopy procentowej z częstotliwością inną, niż wymieniona w którejkolwiek z powyższych kategorii.
Data zakończenia okresu odroczonej spłaty kapitału	Atrybut danych	Data, w której kończy się okres odroczonej spłaty kapitału. Instrumenty z odroczoną spłatą kapitału to instrumenty, dla których przez ustalony umownie okres spłacie podlegają wyłącznie odsetki od kwoty kapitału, przy czym kwota kapitału pozostaje bez zmian.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Stopa referencyjna	Atrybut danych	Stopa referencyjna stosowana do obliczenia rzeczywistej stopy procentowej.
Kod stopy referencyjnej	Wartość	Kod stopy referencyjnej jest powiązaniem wartości stopy referencyjnej i wartości zapadalności. Wykorzystuje się następujące wartości stóp referencyjnych: EURIBOR, USD LIBOR, GBP LIBOR, EUR. LIBOR, JPY LIBOR, CHF LIBOR, MIBOR, inne pojedyncze stopy referencyjne, inne złożone stopy referencyjne. Wykorzystuje się następujące wartości zapadalności: Bieżący, jeden tydzień, dwa tygodnia, trzy tygodnie, jeden miesiąc, dwa miesiące, trzy miesiące, cztery miesiące, pięć miesięcy, sześć miesięcy, siedem miesięcy, osiem miesięcy, dziewięć miesięcy, dziesięć miesięcy, jedenaście miesięcy, dwanaście miesięcy. Kod stopy referencyjnej jest skonstruowany jest w następujący sposób: wartość stopy referencyjnej jest powiązana z wartością zapadalności.
Spread/marża stopy procentowej	Atrybut danych	Marża lub spread (wyrażone jako procent) do dodania do stopy referencyjnej wykorzystywanej dla obliczenia stopy procentowej w punktach bazowych.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Stopa procentowa definiowana jako procent.
Górny pułap stopy procentowej	Atrybut danych	Maksymalna wartość zastosowanej stopy procentowej.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Stopa procentowa definiowana jako procent.
Dolny pułap stopy procentowej	Atrybut danych	Minimalna wartość zastosowanej stopy procentowej.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Stopa procentowa definiowana jako procent.
Cel	Atrybut danych	Podział instrumentów ze względu na ich przeznaczenie

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Nabycie nieruchomości mieszkaniowych	Wartość	Finansowanie nabycia nieruchomości mieszkalnych. Nieruchomości mieszkaniowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 75 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Nabycie nieruchomości komercyjnych	Wartość	Finansowanie nabycia nieruchomości innych, niż nieruchomości mieszkaniowe.
Transakcje z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego	Wartość	Instrumenty, w przypadku których instytucja udziela kredytu w związku z kupnem, sprzedażą, przeniesieniem papierów wartościowych lub obrotem nimi. Instrumenty z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego nie obejmują innych kredytów i pożyczek zabezpieczonych zastawem na papierach wartościowych.
Finansowanie zadłużenia	Wartość	Finansowanie zadłużenia pozostającego do spłaty bądź wymagalnego. Pozycja ta uwzględnia refinansowanie zadłużenia.
Import	Wartość	Finansowanie towarów i usług (zakupy, wymiana barterowa, dary lub darowizny) dokonywane przez nierezydentów na rzecz rezydentów.
Eksport	Wartość	Finansowanie towarów i usług (sprzedaż, wymiana barterowa, dary lub darowizny) dokonywane przez rezydentów na rzecz nierezydentów.
Inwestycje budowlane	Wartość	Finansowanie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków, infrastruktury i obiektów przemysłowych.
Kredyt obrotowy	Wartość	Finansowanie zarządzania przepływami pieniężnymi organizacji.
Inne cele	Wartość	Inne cele, niewymienione w żadnej z powyższych kategorii.
Rodzaj amortyzacji	Atrybut danych	Rodzaj amortyzacji instrumentu obejmującej kapitał i odsetki.
Francuska	Wartość	Amortyzacja, w której całkowita kwota, obejmująca kapitał i odsetki, spłacana w każdej racie jest taka sama.
Niemiecka	Wartość	Amortyzacja, w której pierwsza rata ma charakter wyłącznie odsetkowy, a pozostałe raty są stałe, obejmując amortyzację kapitału i odsetki.
Stały schemat amortyzacji	Wartość	Amortyzacja, w której kwota kapitału spłacana w każdej racie jest taka sama.
Amortyzacja całościowa	Wartość	Amortyzacja, w której całość kwoty kapitału jest spłacana w ostatniej racie.
Inne	Wartość	Inne rodzaje amortyzacji, niewymienione w żadnej z powyższych kategorii.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Częstotliwość spłat	Atrybut danych	Częstotliwość należnych płatności, zarówno kapitału, jak i odsetek, tj. liczba miesięcy pomiędzy płatnościami.
Miesięczna	Wartość	Z częstotliwością miesięczną.
Kwartalna	Wartość	Z częstotliwością kwartalną.
Półroczna	Wartość	Z częstotliwością półroczną.
Roczna	Wartość	Z częstotliwością roczną.
Amortyzacja całościowa	Wartość	Amortyzacja, w której całość kwoty kapitału jest spłacana w ostatniej racie, niezależnie od częstotliwości spłaty odsetek.
Instrumenty zerokuponowe	Wartość	Amortyzacja, w której całość kwoty kapitału oraz odsetek jest spłacana w ostatniej racie.
Inne	Wartość	Inne częstotliwości spłat, niewymienione w żadnej z powyższych kategorii.
Identyfikator kontraktu konsorcjalnego	Atrybut danych	„Identyfikator kontraktu” stosowany przez wiodącego organizatora kontraktu konsorcjalnego celem jednoznacznej identyfikacji każdego kontraktu. Każdy kontrakt konsorcjalny powinien posiadać jeden „identyfikator kontraktu konsorcjalnego”. Wartość ta nie zmienia się z czasem i nie może być wykorzystana przez wiodącego organizatora jako identyfikator kontraktu dla jakiegokolwiek innego kontraktu. Wszyscy wierzyciele będący stronami kontraktu konsorcjalnego muszą używać tego samego „identyfikatora kontraktu konsorcjalnego”.
Identyfikacja alfanumeryczna	Wartość	Kod składający się z symboli alfabetycznych i liczbowych.
Zadłużenie podporządkowane	Atrybut danych	Identyfikacja zadłużenia podporządkowanego. Instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędną należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozytów/kredytów).
Zadłużenie podporządkowane	Wartość	Dany instrument stanowi zadłużenie podporządkowane w rozumieniu tabeli w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).
Zadłużenie niepodporządkowane	Wartość	Instrument nie jest podporządkowany.
Prawa do żądania spłaty	Atrybut danych	Klasyfikacja ekspozycji kredytowych na podstawie prawa wierzyciela do żądania spłaty ekspozycji.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Na żądanie lub z krótkim terminem	Wartość	Instrumenty płatne na żądanie lub z krótkim terminem, na żądanie wierzyciela.
Inne	Wartość	Instrumenty podlegające prawom do żądania spłaty innym, niż na żądanie lub z krótkim terminem.
Instrument powierniczy	Atrybut danych	Identyfikacja instrumentu, w ramach którego podmiot obserwowany działa we własnym imieniu, ale na rzecz swoich klientów, i gdzie ryzyko ponoszą podmioty trzecie.
Instrument powierniczy	Wartość	Atrybut stosowany, gdy instrument jest przekazany powiernikowi.
Instrument niebędący instrumentem powierniczym	Wartość	Atrybut stosowany, gdy instrument nie jest przekazany powiernikowi.
Zobowiązania w dacie zawarcia kontraktu	Atrybut danych	Maksymalna ekspozycja na ryzyko kredytowe podmiotu obserwowanego w dniu powstania instrumentu, bez uwzględnienia jakiegokolwiek ustanowionej ochrony lub innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej. Zobowiązania ogółem w dniu powstania instrumentu są obliczane podczas procesu akceptacji i mają na celu ograniczenie kwoty ryzyka kredytowego podmiotu obserwowanego wobec danego kontrahenta w odniesieniu do danego instrumentu.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanych przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Zmiany wartości godziwej z tytułu zmiany ryzyka kredytowego przed zakupem	Atrybut danych	Różnica pomiędzy wartością nominalną a ceną nabycia instrumentu w dacie nabycia. Ta kwota wykazywana jest dla instrumentów nabytych za kwotę niższą niż wartość pozostająca do spłaty ze względu na wzrost ryzyka kredytowego.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Dane finansowe

Stopa procentowa	Atrybut danych	Ustalona roczna stopa procentowa lub wąsko definiowana stopa procentowa w rozumieniu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 (EBC/2013/34) ⁽⁶⁾ .
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Stopa procentowa definiowana jako procent.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Data następnego przeliczenia stopy procentowej	Atrybut danych	Data, w której następuje kolejna zmiana stopy procentowej w rozumieniu części 3 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Jeżeli instrument nie podlega w przyszłości zmianie stopy procentowej, wykazuje się jego ostateczny prawnie wymagany termin zapadalności.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Kwota przekazana	Atrybut danych	Kwota przekazana z tytułu nabycia prawa faktycznej własności aktywa finansowego.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Status instrumentu: niewykonanie zobowiązania	Atrybut danych	Identyfikacja statusu instrumentu: niewykonanie zobowiązania. Kategorie opisujące sytuacje, w których instrument może zostać określony jako instrument, zobowiązania z tytułu którego nie są wykonywane w rozumieniu art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Nie stwierdzono niewykonania zobowiązania	Wartość	Instrument, którego nie dotyczy niewykonanie zobowiązania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty	Wartość	Instrument, którego dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty przez dłużnika zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni	Wartość	Instrument, którego dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa zagrożenia spłaty oraz przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni	Wartość	Instrumenty, których dotyczy niewykonanie zobowiązania z powodu prawdopodobieństwa niespełnienia przez dłużnika zobowiązania lub przeterminowania dłuższego niż 90/180 dni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
Kwota przeterminowana dla instrumentu	Atrybut danych	Zagregowana kwota kapitału, odsetek oraz opłat pozostających do spłaty w dacie sprawozdawczej, które są wymagane na podstawie umowy, lecz nie zostały zapłacone (są przeterminowane). Należy zawsze wykazać tę kwotę. Jeżeli instrument nie był przeterminowany w dacie sprawozdawczej, wykazuje się 0.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Data powstania przeterminowania dla instrumentu	Atrybut danych	Data, w której instrument stał się przeterminowany w rozumieniu załącznika V, część 2.48 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014. Datą tą jest najpóźniejsza taka data poprzedzająca sprawozdawczy dzień odniesienia i podlega ona wykazaniu, jeżeli instrument jest przeterminowany w dacie referencyjnej.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Data statusu instrumentu: niewykonanie zobowiązania	Atrybut danych	Data, którą uznaje się za datę powstania statusu niewykonania zobowiązania wykazanego w atrybucie danych „statusu instrumentu: niewykonanie zobowiązania”.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Rodzaj sekurytyzacji	Atrybut danych	Identyfikacja rodzaju sekurytyzacji na podstawie art. 242 pkt 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Sekurytyzacja tradycyjna	Wartość	Instrument objęty sekurytyzacją tradycyjną.
Syntetyczna sekurytyzacja	Wartość	Instrument objęty sekurytyzacją syntetyczną.
Instrument nieobjęty sekurytyzacją	Wartość	Instrument nieobjęty sekurytyzacją tradycyjną ani syntetyczną.
Kwota kapitału do spłaty	Atrybut danych	Kwota kapitału pozostająca do spłaty na koniec sprawozdawczego dnia odniesienia z uwzględnieniem niezapłaconych przeterminowanych odsetek, ale z wyłączeniem odsetek naliczonych. Kwotę kapitału do spłaty wykazuje się z wyłączeniem odpisów z tytułu całkowitej i częściowej utraty wartości, ustalonych zgodnie z przyjętymi praktykami rachunkowości.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Wartość pozabilansowa	Atrybut danych	Wartość nominalna ekspozycji pozabilansowych. Wartość nominalna ekspozycji pozabilansowych Pozycja ta obejmuje zobowiązania do udzielenia pożyczki przed uwzględnieniem współczynników konwersji oraz technik ograniczania ryzyka kredytowego. Kwota najlepiej odzwierciedlająca maksymalną ekspozycję instytucji na ryzyko kredytowe, nie uwzględniając żadnej ochrony lub innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Naliczone odsetki	Atrybut danych	Kwota odsetek od pożyczek i kredytów w sprawozdawczym dniu odniesienia w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Zgodnie z ogólnymi standardami rachunkowości memoriałowej odsetki należne od instrumentów należy wykazywać w bilansie w miarę ich narastania (tj. na zasadzie memoriałowej), a nie w momencie ich otrzymania (tj. na zasadzie kasowej).
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanych przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Dane księgowe

Księgowa klasyfikacja instrumentu	Atrybut danych	Portfel księgowy, w którym instrument jest ujmowany, zgodnie z MSSF lub KSR – stosowanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/534 (EBC/2015/13) przez podmiot prawny podmiotu obserwowanego.
--	----------------	--

Portfele księgowe MSSF

Środki w bankach centralnych i inne depozyty płatne na żądanie	Wartość	Kasa, środki w bankach centralnych i inne depozyty płatne na żądanie zgodnie z załącznikiem MSSF.
Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	Wartość	Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu zgodnie z załącznikiem MSSF.
Aktywa finansowe nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane obowiązkowo według wartości godziwej przez wynik finansowy	Wartość	Aktywa finansowe nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane obowiązkowo według wartości godziwej przez wynik finansowy zgodnie z MSSF.
Aktywa finansowe wyznaczone do wyceny według wartości godziwej przez wynik finansowy	Wartość	Aktywa finansowe wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy i ujmowane jako takie od dnia początkowego ujęcia lub w późniejszym okresie zgodnie z MSSF, z wyjątkiem aktywów sklasyfikowanych jako aktywa finansowe przeznaczone do obrotu.
Aktywa finansowe wyceniane według wartości godziwej przez inne całkowite dochody	Wartość	Aktywa finansowe wyceniane według wartości godziwej przez inne całkowite dochody ze względu na model prowadzenia działalności i charakterystykę przepływów pieniężnych zgodnie z MSSF.
Aktywa finansowe wyceniane według kosztu zamortyzowanego	Wartość	Aktywa finansowe wyceniane według kosztu zamortyzowanego zgodnie z MSSF.

Portfele księgowe KSR

Środki w bankach centralnych	Wartość	Kasa, środki w bankach centralnych zgodnie z KSR.
------------------------------	---------	---

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	Wartość	Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane obowiązkowo według wartości godziwej przez wynik finansowy	Wartość	Aktywa finansowe nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane obowiązkowo według wartości godziwej przez wynik finansowy zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu	Wartość	Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe wyznaczone do wyceny według wartości godziwej przez wynik finansowy	Wartość	Aktywa finansowe wyznaczone do wyceny według wartości godziwej przez wynik finansowy zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	Wartość	Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy	Wartość	Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy zgodnie z KSR.
Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi, nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane według wartości godziwej ustalonej metodą praw własności	Wartość	Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi, nieprzeznaczone do obrotu, wyceniane według wartości godziwej ustalonej metodą praw własności zgodnie z KSR.
Kredyty i wierzytelności	Wartość	Kredyty i wierzytelności zgodnie z KSR.
Inwestycje utrzymywane do upływu terminu zapadalności	Wartość	Inwestycje utrzymywane do upływu terminu zapadalności zgodnie z KSR.
Instrumenty dłużne nieprzeznaczone do obrotu wyceniane metodą ceny nabycia	Wartość	Instrumenty dłużne nieprzeznaczone do obrotu wyceniane metodą ceny nabycia zgodnie z KSR.
Inne aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu	Wartość	Inne aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu zgodnie z KSR.
Ujęcie w bilansie	Atrybut danych	Ujmowanie w bilansie aktywów finansowych.
Całkowicie uznane	Wartość	Instrument całkowicie uznany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Uznane w zakresie trwającego zaangażowania instytucji	Wartość	Instrument uznany w zakresie trwającego zaangażowania instytucji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Całkowicie usunięte z bilansu	Wartość	Instrument całkowicie usunięty z bilansu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Źródła obciążenia aktywów	Atrybut danych	Rodzaje transakcji w których ekspozycja jest obciążona zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014. Aktywa finansowe traktuje się jako obciążone, jeżeli są przedmiotem zastawu lub umowy o zabezpieczenie lub podniesienie jakości kredytowej instrumentu, z których nie mogą być dobrowolnie wycofane.
Finansowanie z banku centralnego	Wartość	Finansowanie z banku centralnego (wszystkie rodzaje, w tym umowy z przyrzeczeniem odkupu) zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym	Wartość	Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym	Wartość	Instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Depozyty – umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu z instytucjami innymi niż banki centralne	Wartość	Depozyty – umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu z instytucjami innymi niż banki centralne zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Depozyty inne niż umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu	Wartość	Depozyty inne niż umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Wyemitowane dłużne papiery wartościowe – obligacje zabezpieczone	Wartość	Obligacje zabezpieczone zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Wyemitowane dłużne papiery wartościowe – papiery wartościowe zabezpieczone na aktywach	Wartość	Papiery wartościowe zabezpieczone na aktywach zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Wyemitowane dłużne papiery wartościowe – inne niż obligacje zabezpieczone i papiery wartościowe zabezpieczone na aktywach	Wartość	Wyemitowane dłużne papiery wartościowe – inne niż obligacje zabezpieczone i papiery wartościowe zabezpieczone na aktywach zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Inne źródła obciążenia aktywów	Wartość	Inne źródła obciążenia aktywów zgodnie z wykonawczymi standardami technicznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) dotyczącymi sprawozdawczości obciążania aktywów, o których mowa w art. 99 ust. 5 oraz art. 100 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Nieobciążony	Wartość	Instrument niebędący przedmiotem zastawu lub umowy o zabezpieczenie lub podniesienie jakości kredytowej instrumentu, z których nie może być dobrowolnie wycofany.
Skumulowane odpisy obniżające wartość	Atrybut danych	Łączna kwota kapitału oraz zaległych odsetek dla każdego instrumentu dłużnego, którego instytucja już nie ujmuje, ponieważ został uznany za nieściągalny, niezależnie od portfela, w którym został uwzględniony. Odpisy mogą być spowodowane zarówno zmniejszeniem wartości bilansowej aktywów finansowych ujmowanym bezpośrednio w rachunku zysków i strat, jak i obniżeniem kwot na kontach odpisów z tytułu utraty wartości z uwagi na straty kredytowe uwzględnione w wartości bilansowej aktywów finansowych.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Skumulowana utrata wartości	Atrybut danych	<p>Kwota rezerw na pokrycie strat, która jest utrzymywana w odniesieniu do instrumentu lub jemu przypisana w sprawozdawczym dniu odniesienia. Ten atrybut znajduje zastosowanie do instrumentów będących przedmiotem odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości zgodnie z zastosowanym standardem rachunkowości.</p> <p>Na podstawie MSSF skumulowane kwoty odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości odnoszą się do następujących kwot:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) kwoty rezerwy na pokrycie strat w wysokości równej 12 miesięcznym oczekiwany stratom z tytułu ekspozycji kredytowych; (ii) kwoty rezerwy na pokrycie strat w wysokości równej oczekiwany stratom z tytułu ekspozycji kredytowych w okresie życia instrumentu. <p>Na podstawie krajowych ogólnie przyjętych zasad rachunkowości skumulowane kwoty odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości odnoszą się do następujących kwot:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) kwoty rezerwy na pokrycie strat w wysokości równej ogólnym odpisom aktualizującym; (ii) kwoty rezerwy na pokrycie strat w wysokości równej indywidualnym odpisom aktualizującym.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Rodzaj utraty wartości	Atrybut danych	Rodzaj utraty wartości.
Etap pierwszy (MSSF)	Wartość	Używana, jeżeli nie nastąpiła utrata wartości instrumentu, a rezerwa na pokrycie strat w wysokości równej 12 miesięcznym oczekiwany stratom z tytułu ekspozycji kredytowych została utworzona w odniesieniu do instrumentu na podstawie MSSF. Wyłącznie dla instrumentów podlegających utracie wartości na podstawie MSSF 9.
Etap drugi (MSSF)	Wartość	Używana, jeżeli nie nastąpiła utrata wartości instrumentu, a rezerwa na pokrycie strat w wysokości równej oczekiwany stratom z tytułu ekspozycji kredytowych w okresie życia instrumentu została utworzona w odniesieniu do instrumentu na podstawie MSSF. Wyłącznie dla instrumentów podlegających utracie wartości na podstawie MSSF 9.
Etap trzeci (MSSF)	Wartość	Używana jeżeli instrument jest kredytem podlegającym utracie wartości na podstawie MSSF 9.
Ogólne odpisy aktualizujące (zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości)	Wartość	Używana dla instrumentów podlegających utracie wartości na podstawie zastosowanego standardu rachunkowości innego niż MSSF 9, gdy nie utworzono indywidualnej rezerwy na pokrycie strat w odniesieniu do instrumentu (niepodlegającego utracie wartości).
Indywidualne odpisy aktualizujące (zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości)	Wartość	Używana dla instrumentów podlegających utracie wartości na podstawie zastosowanego standardu rachunkowości innego niż MSSF 9, gdy utworzono indywidualne rezerwy na pokrycie strat niezależnie od tego, czy te rezerwy oceniane są pojedynczo, czy zbiorczo (instrument podlegający utracie wartości).
Niepodlegający utracie wartości	Wartość	Używana, gdy instrument nie podlega utracie wartości zgodnie z zastosowanym standardem rachunkowości.
Metoda szacowania utraty wartości	Atrybut danych	Metoda, przy pomocy której ocenia się utratę wartości, jeżeli instrument podlega utracie wartości na podstawie zastosowanego standardu rachunkowości. Rozróżnia się metodę zbiorczą i indywidualną.
Ocena indywidualna	Wartość	Używana, gdy instrument podlega utracie wartości zgodnie z zastosowanym standardem rachunkowości i jest indywidualnie oceniany pod kątem utraty wartości.
Ocena zbiorcza	Wartość	Używana, gdy instrument podlega utracie wartości zgodnie z zastosowanym standardem rachunkowości i jest zbiorczo oceniany pod kątem utraty wartości poprzez zgrupowanie go z instrumentami o zbliżonej charakterystyce ryzyka kredytowego.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Niepodlegający utracie wartości	Wartość	Używana, gdy instrument nie podlega utracie wartości zgodnie z zastosowanym standardem rachunkowości.
Skumulowane zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego	Atrybut danych	Skumulowane zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem V, część 2.46 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Status instrumentu: niezagrożony	Atrybut danych	Instrument podlega klasyfikacji w sprawozdawczym dniu odniesienia w ramach jednej z następujących kategorii:
Zagrożony	Wartość	Instrumenty sklasyfikowane jako zagrożone zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Niezagrożony	Wartość	Instrumenty, które nie są zagrożone zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Data określenia statusu jakości instrumentu	Atrybut danych	Data, którą uznaje się za datę powstania lub zmiany statusu jakości wykazanego w atrybucie danych „statusu instrumentu: niezagrożony”.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Rezerwy związane z ekspozycjami pozabilansowymi	Atrybut danych	Kwota rezerw na kwoty pozabilansowe.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Status restrukturyzacji i renegotjacji	Atrybut danych	Identyfikacja instrumentów zrestrukturyzowanych i renegotjowanych
Zrestrukturyzowane: instrumenty o stopie procentowej zmienionej poniżej warunków rynkowych	Wartość	Działania restrukturyzacyjne dotyczą instrumentów, dla których zmieniono warunki umowne, w tym zmodyfikowano stopę procentową poniżej warunków rynkowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1072/2013 (EBC/2013/34).
Zrestrukturyzowane: instrumenty o innych zmienionych warunkach	Wartość	Działania restrukturyzacyjne dotyczą instrumentów, dla których zmieniono warunki umowne, z wyłączeniem modyfikacji stopy procentowej poniżej warunków rynkowych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Zrestrukturyzowane: całkowicie lub częściowo zrefinansowane zadłużenie	Wartość	Działania restrukturyzacyjne znajdują zastosowanie do zadłużenia zrefinansowanego zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Instrument renegotjowany bez stosowania działań restrukturyzacyjnych	Wartość	Instrument, w stosunku do którego zmianie uległy warunki finansowe i do którego nie stosuje się działań restrukturyzacyjnych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Nie zrestrukturyzowane i nie renegotjowane	Wartość	Nie znajdują zastosowania ani działania restrukturyzacyjne, ani renegotjacja zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 680/2014.
Skumulowany odzysk od momentu zaistnienia niewykonalności zobowiązania	Atrybut danych	Całkowita odzyskana kwota od daty niewykonania zobowiązania.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Data statusu restrukturyzacji i renegotjacji	Atrybut danych	Dzień, w którym uznaje się, że doszło do restrukturyzacji lub renegotjacji statusu instrumentu wykazanego w pozycji „status restrukturyzacji i renegotjacji”.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Portfel ostrożnościowy	Atrybut danych	Klasyfikacja ekspozycji w portfelu handlowym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Portfel handlowy	Wartość	Instrumenty w portfelu handlowym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Portfel bankowy	Wartość	Instrumenty niebędące w portfelu handlowym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Wartość bieżąca	Atrybut danych	Wartość bieżąca zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
--------	------------------	-----------

Dane dotyczące kontrahenta i instrumentu

Rola kontrahenta	Atrybut danych	Rola kontrahentów w danym instrumencie.
Wierzyciel	Wartość	Kontrahent ponoszący ryzyko kredytowe instrumentu, inny niż dostawca ochrony.
Dłużnik	Wartość	Kontrahent generujący ryzyko kredytowe instrumentu, inny niż dostawca ochrony.
Obsługujący	Wartość	Kontrahent odpowiedzialny za zarządzanie instrumentem od strony administracyjnej i finansowej.
Inicjator	Wartość	Kontrahent w transakcji sekurytyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40).

Dane dotyczące wspólnych zobowiązań

Kwota wspólnych zobowiązań	Atrybut danych	Kwota nominalna do spłaty za którą każdy dłużnik jest zobowiązany w pojedynczym instrumencie, jeżeli występuje dwóch lub więcej dłużników.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.

Tabela dostarczonej ochrony

Data zapadalności ochrony	Atrybut danych	Umowna data zapadalności ochrony, która jest najwcześniejszą datą, w której ochrona może się zakończyć lub może zostać zakończona, przy uwzględnieniu postanowień zmieniających pierwotne kontrakty.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Rodzaj ochrony	Atrybut danych	Rodzaj dostarczonej ochrony, niezależnie od jej kwalifikowalności do ograniczenia ryzyka kredytowego.
Złoto	Wartość	Złoto w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Gotówka i depozyty	Wartość	Gotówka i depozyty w rozumieniu pkt 5.74 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Papiery wartościowe	Wartość	Papiery wartościowe w rozumieniu pkt 5.89 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Kredyty i pożyczki	Wartość	Kredyty i pożyczki w rozumieniu pkt 5.112 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Udziały kapitałowe i udziały/ jednostki uczestnictwa w fundu- szach inwestycyjnych	Wartość	Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w fundu- szach inwestycyjnych w rozumieniu pkt 5.139 załącznika A do rozporządzenia (UE) nr 549/2013.
Kredytowe instrumenty po- chodne	Wartość	Kredytowe instrumenty pochodne będące: — Kredytowe instrumenty pochodne, które spełniają kryteria definicji gwarancji finansowej rozumieniu pkt 58 lit. b) części 2 załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014. — Kredytowe instrumenty pochodne inne, niż gwarancje fi- nansowe w rozumieniu pkt 67 lit. d) części 2 załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014. Kredytowe instrumenty pochodne uwzględniają uznane kredy- towe instrumenty pochodne wskazane w art. 204 rozporzą- dzenia (UE) nr 575/2013.
Gwarancje finansowe inne niż kredytowe instrumenty po- chodne	Wartość	Gwarancje finansowe inne niż kredytowe instrumenty po- chodne w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Należności z tytułu dostaw i usług	Wartość	Należności z tytułu dostaw i usług w rozumieniu części 2 za- łącznika V, pkt 5.41 lit. c) do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Polisy ubezpieczeniowe na życie zastawione	Wartość	Polisy ubezpieczeniowe na życie zastawione na rzecz instytucji kredytującej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Zabezpieczenie na nierucho- mościach mieszkalnych	Wartość	Nieruchomości mieszkalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 75 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
Biura i pomieszczenia komer- cyjne	Wartość	Biura i pomieszczenia komercyjne w rozumieniu rozporządze- nia (UE) nr 575/2013.
Zabezpieczenie na nierucho- mościach komercyjnych	Wartość	Nieruchomości inne, niż nieruchomości mieszkalne, biura i pomieszczenia komercyjne
Inne zabezpieczenia rzeczowe	Wartość	Inne zabezpieczenia rzeczowe w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które nie zostały uwzględnione w poprzed- nich wartościach.
Inna ochrona	Wartość	Inna ochrona, niewymieniona w żadnej z powyższych katego- rii.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Wartość ochrony	Atrybut danych	Kwota wartości ochrony ustalona na potrzeby odpowiedniego „rodzaju wartości ochrony” wynikającego z zasad wyceny.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Rodzaj wartości ochrony	Atrybut danych	Identyfikacja rodzaju wartości zawartego w atrybucie danych „wartość ochrony”.
Kwota referencyjna	Wartość	Uzgodniona umownie kwota referencyjna lub nominalna, która jest wykorzystywana do obliczenia płatności w razie wykorzystania ochrony.
Wartość godziwa	Wartość	Kwota, którą otrzymałby sprzedający składnik aktywów lub którą zapłaciłby przekazujący zobowiązanie w zwykłej transakcji między uczestnikami rynku dokonanej w dniu wyceny. Wykorzystywana, jeżeli ochrona nie jest nieruchomością.
Wartość rynkowa	Wartość	Bieżąca wartość rynkowa nieruchomości w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 76 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wykorzystywana, jeżeli ochrona jest nieruchomością, a wartość rynkowa wykazywana jest w atrybucie danych „wartość ochrony”.
Długoterminowa trwała wartość	Wartość	Bankowo-hipoteczna wartość nieruchomości w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 74 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wykorzystywana, jeżeli ochrona jest nieruchomością, a wartość bankowo-hipoteczna wartość nieruchomości wykazywana jest w atrybucie danych „wartość ochrony”.
Inna wartość ochrony	Wartość	Inna wartość ochrony, niewymieniona w żadnej z powyższych kategorii.
Lokalizacja zabezpieczenia hipotecznego	Atrybut danych	Region lub kraj lokalizacji zabezpieczenia.
Kody ISO 3166-1 alpha-2	Wartość	Kody ISO 3166-1 alpha-2 państwa, w którym zlokalizowane jest zabezpieczenie, jeżeli zabezpieczenie zlokalizowane jest poza sprawozdającym państwem członkowskim.
Kody NUTS 3 rejonu	Wartość	Kody NUTS 3 rejonu, w którym zlokalizowane jest zabezpieczenie, jeżeli zabezpieczenie zlokalizowane jest w sprawozdającym państwie członkowskim.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Data wartości ochrony	Atrybut danych	Data, w której przeprowadzono ostatnią ocenę lub wycenę ochrony przed sprawozdawczym dniem odniesienia.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.
Zasady wyceny ochrony	Atrybut danych	Rodzaj wyceny ochrony; metoda używana do określenia wartości ochrony.
Wycena według wartości rynkowej	Wartość	Metoda wyceny, w której wartość ochrony oparta jest na niemodyfikowanych notowanych cenach dla identycznych aktywów i zobowiązań na aktywnym rynku.
Szacunek kontrahenta	Wartość	Metoda wyceny dla wycen dokonywanych przez dostawcę ochrony.
Wycena wierzyciela	Wartość	Metoda wyceny, w której wycena przeprowadzana jest przez wierzyciela; wycena dokonywana przez zewnętrznego lub wewnętrznego inspektora, który posiada konieczne kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie do przeprowadzenia wyceny, a który nie jest niezależny od procedury decyzji kredytowej.
Wycena osoby trzeciej	Wartość	Metoda wyceny, w której wycena jest dostarczana przez rzeczoznawcę, który jest niezależny od procedury decyzji kredytowej.
Inny rodzaj wyceny	Wartość	Inny rodzaj wyceny nieuwzględniony w żadnej innej kategorii wyceny.
Pierwotna wartość ochrony	Atrybut danych	Wartość godziwa ochrony w dacie, w której została pierwotnie dostarczona jako ochrona należności kredytowej.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Data pierwotnej wartości ochrony	Atrybut danych	Data pierwotnej wartości ochrony, tj. data, w której przeprowadzono ostatnią ocenę lub wycenę ochrony przed jej pierwotnym dostarczeniem jako ochrony należności kredytowej.
Data	Wartość	Określana jako dd/mm/rrrr.

Termin	Rodzaje terminów	Definicja
Dane dotyczące instrumentu i dostarczonej ochrony		
Przypisana wartość ochrony	Atrybut danych	Maksymalna kwota wartości ochrony, która może być uznana za ochronę należności kredytowej dla instrumentu Kwota istniejących wierzytelności uprzywilejowanych podmiotów trzecich lub podmiotu obserwowanego wobec ochrony musi zostać wyłączona w przypisanej wartości ochrony. Dla ochrony kwalifikującej się na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wartość ta powinna być wykazywana zgodnie z częścią 2 załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w sprawozdawczym dniu odniesienia.
Roszczenia uprzywilejowane osób trzecich względem ochrony	Atrybut danych	Maksymalna kwota istniejących uprzywilejowanych obciążeń na rzecz osób trzecich, innych niż podmiot obserwowany, w stosunku do ustanowionej ochrony.
Identyfikacja numeryczna	Wartość	Kwota w euro. Kwoty w walutach obcych powinny zostać przeliczone na euro po kursie referencyjnym walut obcych wobec euro ogłaszanym przez EBC (tj. kursie średnim) w danym dniu.

- (¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 107).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1893/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).
- (³) Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (2003/361/WE) (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).
- (⁴) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).
- (⁶) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (EBC/2013/34) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 51).

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi minimum obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdawczą

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wspólne wymogi w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania przekazuje się w terminach wyznaczonych przez właściwy krajowy bank centralny (KBC);
- b) postać i format sprawozdań statystycznych są zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje każdemu właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione, np. składowe muszą sumować się do kwot ogółem, a dane muszą być spójne we wszystkich sprawozdaniach przekazywanych z różną częstotliwością;
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacji na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych, luki sprawozdawcze powinny być tymczasowe, powinny zostać zgłoszone właściwemu KBC (oraz EBC przez właściwy KBC), wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary określone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji podmioty sprawozdające niezwłocznie usuwają różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie trybu wprowadzania korekt:

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe dołącza się noty wyjaśniające.

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2016/868

z dnia 18 maja 2016 r.

zmieniająca decyzję EBC/2014/6 w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych dotyczących kredytów przez Europejski System Banków Centralnych (EBC/2016/14)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5 i art. 46 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 8 ust. 5,

uwzględniając wkład Rady Ogólnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2014/6 ⁽²⁾ określa działania przygotowawcze, które banki centralne Eurosystemu powinny podjąć w celu przygotowania się do zbierania przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) danych granularnych dotyczących kredytów.
- (2) Od przyjęcia decyzji EBC/2014/6 poczyniono znaczący postęp w kierunku ustanowienia długoterminowych ram prawnych zbierania danych granularnych dotyczących kredytów w oparciu o zharmonizowane wymogi sprawozdawczości statystycznej.
- (3) Mając na uwadze liczbę oraz stopień skomplikowania przewidywanych wymogów sprawozdawczości statystycznej, należy odroczyć termin wdrożenia określony decyzją EBC/2014/6, aby zapewnić wystarczający czas ESBC na właściwe przygotowanie się do zbierania danych granularnych dotyczących kredytów. Mając na uwadze, że do rozpoczęcia przekazywania danych upłynie jeszcze sporo czasu, harmonogram określony w art. 1 decyzji EBC/2014/6 na zakończenie fazy przygotowawczej powinien zostać zastąpiony terminem, który zapewni zakończenie fazy przygotowawczej do rozpoczęcia przekazywania danych w oparciu o długoterminowe ramy prawne zbierania danych granularnych dotyczących kredytów.
- (4) Taki zmieniony harmonogram znajdzie również zastosowanie do krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, których walutą nie jest euro, w ramach współpracy podjętej przez takie KBC z bankami centralnymi Eurosystemu na podstawie zalecenia EBC/2014/7 ⁽³⁾.
- (5) Zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji EBC/2014/6 Komitet ds. Statystyki składa Radzie Prezesów raz do roku sprawozdanie w sprawie postępów osiągniętych przez EBC i poszczególne KBC w zakresie wdrażania środków przygotowawczych. Powyższy raport powinien zawierać informacje zbierane przez Komitet ds. Statystyki od wszystkich KBC, w tym informacje o postępach osiągniętych przez KBC objęte wyłączeniem na podstawie art. 3 ust. 3 tej decyzji. Nie uważa się już za konieczne odrębnych raportów, o których mowa w art. 3 ust. 3 decyzji EBC/2014/6.
- (6) Decyzja EBC/2014/6 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Decyzja EBC/2014/6 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych dotyczących kredytów przez Europejski System Banków Centralnych (Dz.U. L 104 z 8.4.2014, s. 72).

⁽³⁾ Zalecenie EBC/2014/7 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie organizacji środków przygotowawczych do zbierania danych granularnych o kredytach przez Europejski System Banków Centralnych (Dz.U. C 103 z 8.4.2014, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W decyzji EBC/2014/6 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Długoterminowe ramy prawne powinny do początku pierwszego rzeczywistego przekazania EBC danych granularnych dotyczących kredytów przez KBC na podstawie rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/867 (EBC/2016/13) (*) obejmować: a) krajowe bazy danych granularnych dotyczących kredytów prowadzone przez wszystkie KBC Eurosystemu; oraz b) wspólną bazę danych granularnych dotyczących kredytów dzieloną pomiędzy członków Eurosystemu i obejmującą dane granularne dotyczące kredytów dla wszystkich krajów członkowskich, których walutą jest euro.

(*) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/867 z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie zbierania danych granularnych dotyczących ekspozycji kredytowych i ryzyka kredytowego (EBC/2016/13) (Dz.U. L 144 z 1.6.2016, s. 44).”;

2) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet ds. Statystyki, uwzględniając opinie innych odpowiednich komitetów ESBC, przygotowuje decyzje niezbędne do wdrożenia środków przygotowawczych określonych w ust. 1 i przedkłada je do przyjęcia przez Radę Prezesów. Komitet ds. Statystyki składa Radzie Prezesów raz do roku sprawozdanie w sprawie postępów osiągniętych przez EBC i poszczególne KBC, w tym KBC objęte wyłączeniem na podstawie art. 3 ust. 3.”;

3) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do KBC, które wymagają dłuższego okresu dostosowawczego w ramach fazy przygotowawczej w celu stworzenia kompleksowych baz danych granularnych dotyczących kredytów lub uzyskania dostępu do takich baz, Rada Prezesów może w czasie trwania fazy przygotowawczej przyznawać indywidualne tymczasowe wyłączenia z obowiązku stosowania określonych środków przygotowawczych, o których mowa w ust. 1. Okres każdego z indywidualnych wyłączeń jest ściśle ograniczony do minimalnego czasu niezbędnego do osiągnięcia przez dany KBC w trakcie fazy przygotowawczej zgodności ze środkami przygotowawczymi, których dotyczy wyłączenie, oraz jest ustalany w sposób umożliwiający realizację celów określonych w art. 1 w odniesieniu do wszystkich KBC Eurosystemu. Prawa dostępu do poufnych informacji statystycznych uzyskanych z danych granularnych dotyczących kredytów przekazanych EBC w ramach określonego środka przygotowawczego ulegają zawieszeniu w odniesieniu do każdego KBC korzystającego z tymczasowego wyłączenia dotyczącego tego środka. Rada Prezesów może zdecydować o nałożeniu odpowiednich dodatkowych restrykcji na poszczególne KBC korzystające z wyłączenia na podstawie niniejszego ustępu.”;

4) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia właściwego dostosowania danych granularnych dotyczących kredytów zbieranych w długim terminie do przyszłych potrzeb użytkowników z ESBC Komitet ds. Statystyki organizuje w trakcie fazy przygotowawczej na koniec marca każdego roku coroczne przekazywanie przez KBC do EBC dostępnych danych granularnych dotyczących kredytów odnoszących się do dnia 30 czerwca i dnia 31 grudnia poprzedniego roku, stosując odpowiedni poziom anonimizacji i agregacji informacji o kredytobiorcach i pożyczkobiorcach uniemożliwiający identyfikację indywidualnych kredytobiorców i pożyczkobiorców. Pierwsze przekazanie danych nastąpi na koniec marca 2014 r. w odniesieniu do dnia 30 czerwca i dnia 31 grudnia 2013 r. i będzie oparte na referencyjnym schemacie sprawozdawczości określonym w załączniku. Dalsze przekazywanie danych *ad hoc* Komitet ds. Statystyki organizuje na zasadach dobrowolności na podstawie schematu sprawozdawczości uwzględniającego istnienie dostępnych danych granularnych dotyczących kredytów i ich charakterystykę, zapewniając proporcjonalność zbieranych danych w stosunku do statusu prac przygotowawczych ukończonych w momencie przekazania danych. Dane dotyczące pożyczkobiorców należących do sektorów instytucjonalnych innych niż przedsiębiorstwa niefinansowe mogą być przekazywane w trakcie fazy przygotowawczej w formie zagregowanej, o ile KBC dostarczy odpowiednie informacje co do metodologii.”;

5) załącznik do decyzji EBC/2014/6 podlega zmianie zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem zawiadomienia o niej adresatów.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja jest adresowana do KBC państw członkowskich, których walutą jest euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 maja 2016 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Tabela w załączniku do decyzji EBC/2014/6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Typ	Atrybuty	Opis	Poziom anonimizacji
Atrybuty kredytodawcy	Kod identyfikacyjny kredytodawcy	Kod identyfikujący kredytodawcę lub pożyczkodawcę zgodnie z kodyfikacją wykorzystywaną przez bazę danych rejestru instytucji i aktywów (RIAD) (*).	Niezanonimizowane
Atrybuty kredytobiorcy	Kod identyfikacyjny kredytobiorcy	Alfanumeryczny kod identyfikujący kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę, zapewniający brak możliwości identyfikacji poszczególnych kredytobiorców lub pożyczkobiorców.	Zanonimizowane
	Kraj rezydencji	Kraj rezydencji kredytobiorcy lub pożyczkobiorcy zgodnie ze standardem ISO 3166 (**).	
	Sektor instytucjonalny	Sektor (lub podsektor) instytucjonalny kredytobiorcy lub pożyczkobiorcy, zgodnie z klasyfikacją ESA 2010. Wymagany jest podział na następujące sektory (podsektory): — przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11), — bank centralny (S.121), — instytucje przyjmujące depozyty z wyjątkiem banku centralnego (S.122), — fundusze rynku pieniężnego (S.123), — fundusze inwestycyjne niebędące funduszami rynku pieniężnego (S.124), — pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125), — pomocnicze instytucje finansowe (S.126), — instytucje finansowe typu <i>captive</i> i udzielające pożyczek (S.127), — instytucje ubezpieczeniowe (S.128), — fundusze emerytalno-rentowe (S.129), — sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13), — gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15).	

Typ	Atrybuty	Opis	Poziom anonimizacji
	Sektor działalności gospodarczej	Podział kredytobiorców i pożyczkobiorców (finansowych i niefinansowych) ze względu na ich działalność gospodarczą, zgodnie z klasyfikacją statystyczną NACE rev.2 (**). Kody NACE przekazuje się z dokładnością do drugiego poziomu (poprzez „podział”).	
	Wielkość	Podział kredytobiorców lub pożyczkobiorców ze względu na ich wielkość: mikro, mali, średni, duzi.	
Zmienne danych kredytowych	Kod identyfikacyjny kredytu lub pożyczki	Alfanumeryczny kod identyfikacyjny kredytu lub pożyczki używany przez instytucje sprawozdające na poziomie krajowym.	—
	Waluta	Waluta, w jakiej denominowany jest kredyt lub pożyczka, zgodnie ze standardem ISO 4217 (**).	
	Rodzaj kredytu lub pożyczki	Podział kredytów i pożyczek ze względu na ich rodzaj: — spłacane na żądanie lub z krótkim terminem (rachunek bieżący), — zadłużenie z tytułu kart kredytowych, — należności handlowe, — leasing finansowy, — kredyty i pożyczki z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, — pozostałe kredyty i pożyczki terminowe.	
	Rodzaj zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczenia spłaty kredytu lub pożyczki: zabezpieczenie na nieruchomości, inne zabezpieczenie (w tym papiery wartościowe i złoto), brak zabezpieczenia.	
	Pierwotny termin zapadalności	Termin zapadalności kredytu lub pożyczki uzgodniony podczas zawarcia umowy lub w dniu jej późniejszej zmiany; do jednego roku włącznie, powyżej jednego roku.	
	Pozostały okres zapadalności	Zapadalność w relacji do ustalonego terminu spłaty kredytu lub pożyczki; do jednego roku włącznie, powyżej jednego roku.	
	Status niewykonania zobowiązania	Kredyty lub pożyczki, gdzie kredytobiorca lub pożyczkobiorca nie wykonuje zobowiązania.	

Typ	Atrybuty	Opis	Poziom anonimizacji
	Kredyt konsorcjalny	Pojedyncza umowa kredytu, w której kredytodawcą jest kilka instytucji.	
	Zadłużenie podporządkowane	Instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędną należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozyty/kredytu lub pożyczki), co nadaje im pewne właściwości „akcji i innych udziałów kapitałowych“.	
Miary danych kredytowych	Kwota wypłaconego kredytu	Całkowita kwota do spłaty (część kapitałowa, bez uwzględniania utraty wartości), przekazywana łącznie z korektą z tytułu ryzyka kredytowego, bez uwzględnienia strat z tytułu całkowitej utraty wartości.	—
	Linie kredytowe	Kwota kredytu przyznana, ale niewypłacona.	
	Zaległość	Kwota spłaty kredytu lub pożyczki, której opóźnienie przekracza 90 dni.	
	Wartość zabezpieczenia	Wartość zabezpieczenia w momencie składania sprawozdania.	
	Korekta z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego	Rezerwa celowa na utratę wartości kredytów i pożyczek z tytułu ryzyka kredytowego utworzona na podstawie właściwych standardów rachunkowości. Takie rezerwy podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu wyłącznie w odniesieniu do kredytów i pożyczek zagrożonych.	
	Aktywa wazone ryzykiem	Kwoty ekspozycji wazone ryzykiem, zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (****) lub aktami, które ją zastąpiły.	
	Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (wyłącznie dla instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych)	Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w ciągu roku, określone zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub aktami, które ją zastąpiły. Na potrzeby sprawozdawczości opartej na zasadzie „pożyczkobiorca po pożyczkobiorcy“ przekazuje się informację o średniej ważonej wolumenem.	
	Straty w razie niewykonania zobowiązania (wyłącznie dla instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych)	Stosunek straty na ekspozycji wynikającej z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta do kwoty pozostającej do spłaty w dniu niewykonania zobowiązania, zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub aktami, które ją zastąpiły. Na potrzeby sprawozdawczości opartej na zasadzie „pożyczkobiorca po pożyczkobiorcy“ przekazuje się informację o średniej ważonej wolumenem.	

Typ	Atrybuty	Opis	Poziom anonimizacji
	Stopa oprocentowania	Współczynnik, określony jako procent w skali roku, kwoty, jaką dłużnik zobowiązany jest zapłacić wierzycielowi w danym okresie, do kwoty kapitału kredytu lub pożyczki, depozytu lub dłużnego papieru wartościowego, zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 63/2002 (****) lub aktami, które to rozporządzenie zastąpiły. Na potrzeby sprawozdawczości opartej na zasadzie „pożyczkobiorca po pożyczkobiorcy“ przekazuje się informację o średniej ważonej wolumenem.	

(*) W odniesieniu do monetarnych instytucji finansowych (MIF) zob. listę opublikowaną na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

(**) Opublikowanym na stronie internetowej Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) pod adresem www.iso.org.

(***) Opublikowaną na stronie internetowej Komisji Europejskiej (Eurostatu) pod adresem www.ec.europa.eu/eurostat.

(****) Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).

(*****) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 63/2002 z dnia 20 grudnia 2001 r. w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2001/18) (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 24).”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL